بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

گلشن رنگیلا

مصنفہ: مولوی محمدؐ بخش رنگیلا مرحوم و مغفور

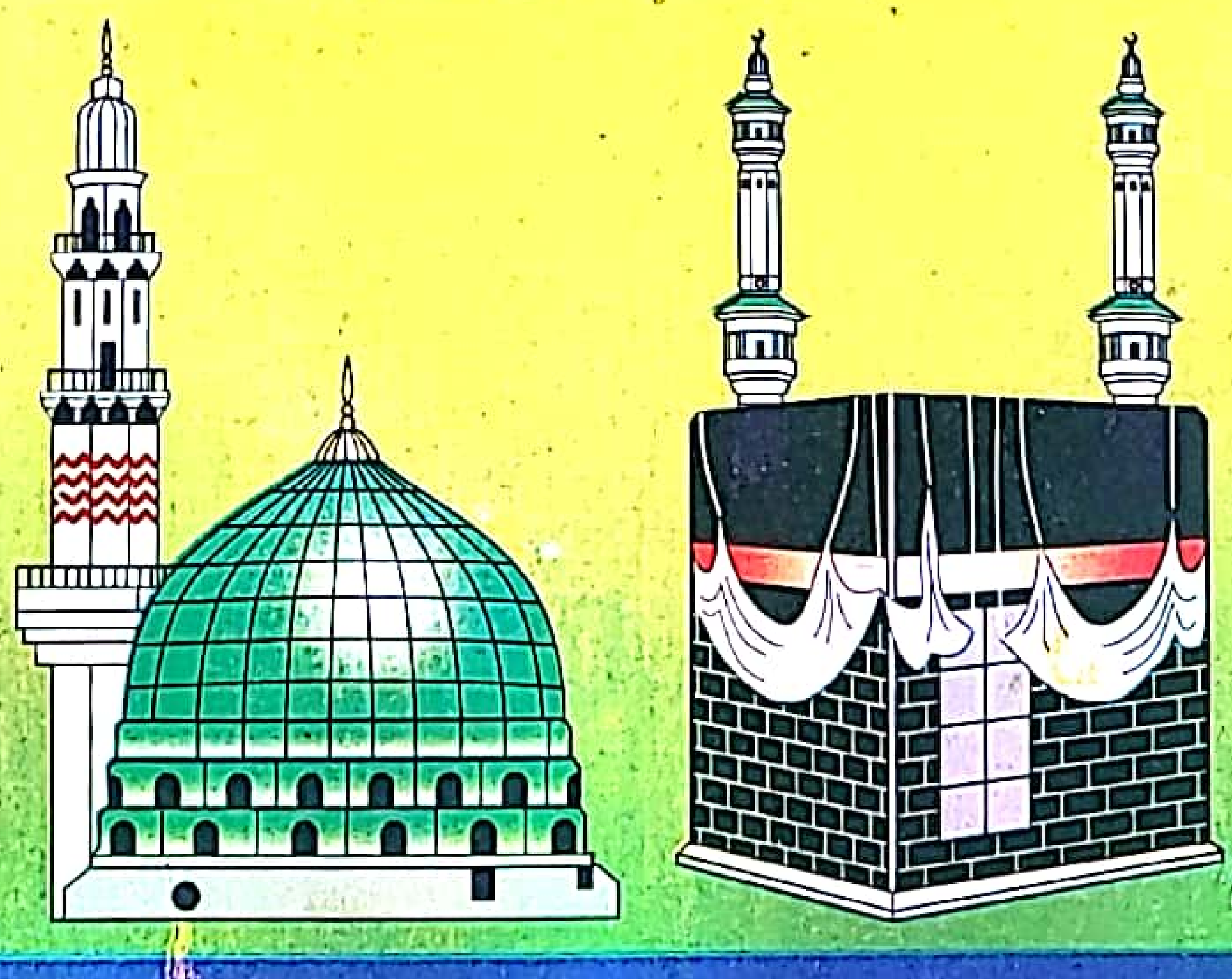

طارق شریف پبلشرز اردو بازار، لاہور

Scanned with CamScanner

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

گلشن رنگیلا

مصنفہ: مولوی محمد بخش رنگیلا

مین بازار
MAR 2013

طارق شریف پبلشرز اردو بازار لاہور

ہدیہ ۵۰ روپے

افضل الذکر

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ

اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ رَبِّ العالم ہر عالم دا والی
اَلرَّحْمٰنِ ہے بخشش جیدی باجھ حساب شماراں
اِن الرَّحِیْمِ ہے نام پیارا جو مہربانیاں والا
مَالِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ جو مالک روز حساب کتاباں
اِیَّاكَ نَعْبُدُ ہر ہر ویلے کریئے عبادت تیری
وَ اِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ جو ہر دم تیری مدد چاہیئے
اِھْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیْمَ سدھا راہ دکھائیں
صِرَاطَ الَّذِیْنَ اَنْعَمْتَ جیون بندے رحمتاں والے
عَلَیْهِمْ غَیْرِ الْمَغْضُوْبِ غضب جنہاں پر تیرا
عَلَیْهِمْ وَلَا الضَّآلِّیْنَ انہاں تھیں کر کے فضل بچائیں
اٰمِیْنَ کریں قبول دعائیں عاجز بندا تیرا
رنگ دے رنگ اپنے تھیں مینوں اے ہر رنگاں والے
جے توں اپنا رنگ چڑھاویں داغ نہ رہ جائے باقی
خبر نہیں توں کتنا سوہناں سب تیرے مشتاقی
کھول دتے سی خانے رحمت اک سائل اک ساقی
سب توں سوہناں نام ہے تیرا ساریاں صفتاں والا
جوڑا جوڑا ہر شے والا حکمت نال بنایا
زندگی موت بنایاں دونویں دن تے راتاں پایاں

وارث رازق خالق مالک ہر شے ہر ڈالی
جن انسان رجاوے جانوراں دیاں ڈاراں
بخشش باجھ شماراں جیدی کرم نشانیاں والا
تولے نیکیاں بدیاں سب دیاں وقت عذاب ثواباں
اپنی بندگی کرنے والی رکھیں عبادت میری
دکھاں سکھاں وچ ہر ویلے تیرا نام دھیایئے
جس راہوں رل جاون سانوں جنت والیاں جائیں
تیرے فضلوں سنگ انہاندے جنت جایئے نالے
اپنے فضلوں راہ انہاں ول کریں نہ ساڈا پھیرا
رکھ بچا کے اپنے قہروں توں فضلاں دا سائیں
ہر دو عالم روشن رکھیں نام رنگیلا میرا[1]
کی کی دساں کھول حقیقت تیرے رنگ نرالے
بے پرواہاں کی پرواہاں کھول کرم دِسی تا کی
اپنے نوروں سوہنا کیتا نام بشر دا خاکی
باقی جیہڑی دل وچ میرے اوہ میں مول نہ اکھی
تینوں چھوڑ جو غیراں پوجن انہاں دا منہ کالا
اک دوجے دے دل دے اندر لطف پیار سمایا
باجھ تھماں آسمان ٹکایا واہ واہ حکمت سایاں

---

[1] جو راز دار بات ہوتی ہے وہ شارع عام لکھنی نامناسب ہوتی ہے۔ در اصل ہر اک کمال میں محبوب کے وصال پر پردہ ضرور ہوتا ہے۔

ہر قدرت دا مالک توں ہیں ہر کم تینوں بھاوے
رنگا رنگ جہان بنایا خود رنگ بھتیں رنگ لائے
راز تیرے نوں کسے نہ پایا بول نہیں کوئی سکدا
کی بولے کوئی سمجھ نہ آوے گم ہو جاون عقلاں
اِکناں نوں بادشاہ بنایا سر پر تاج پہنائے
اِک اسواری کرن لگن تاں دوجے پھڑن رکاباں
اِکناں مٹھیاں نوکر بھردے حاضر پلنگ سرہانے
اِک جہان دا سیر کریندے نرگس نین رنگیلے
اکناں گنج خزانے بخشے دولت نال بہتیرے
اِک اولاد زیادہ پاروں سخت کلاماں کردے
اِک دیہاڑے اندر بھی اک نویں پوشاک وٹاون
اکناں دے ماں باپ پیے زندے گودیاندے وچ بہندے
اکناندے ہے مالک زندے ہوجاں کر دیاں ناراں
اکناں نوں تندرستی خوشیاں ہر دم بھریا میلا
اکناں دی اولاد پیاری ٹھنڈ کلیجے پاوے
اِکناں دی جگ خدمت اندر آن سلام کریندا
اک ایجہے سوہنے کیتے جگ ویکھن نوں آوے
تیری قدرت تیری حکمت راز نہیں کوئی جانے
اک ہسدے اک روندے پھردے دکھ جنہاں نوں پائے
اس دی قدرت حکمت اندر دخل نہ تیرا میرا
لکھاں ہو گئے لکھاں ہونے بہتیاں عقلاں نوالے
باغ بہاراں تے گلزاراں سوہنیاں ہے سنگ یاراں
غنچے کلیاں کھل کھل ہسدے موج لٹن دِن تھوڑے

ہر کم اندر حکمت تیری بندہ خبر نہ پاوے
رنگا رنگ حقیقت حالے قدرت رنگ دکھائے
اس بازار جہان دے اندر کوئی روندا کوئی ہسدا
واہ مالک توں ایس مٹی نوں سوہنیاں بخشیاں شکلاں
اک کمینے نوکر کیتے حکماں بوجھ اٹھائے
اک پیراں بن رڑدے مردے اندر درد عذاباں !
منگیاں پانی کوئی نہ دیوے اک ہو کر مرن نمانے
اِک دروازیوں باہر نہ جاون باجھ نیناں کرحیلے
اکناں پاس نہیں اک پیسہ سائل تیرے میرے
اک خداتوں رو رو منگن باجھ مُراداں مردے
اکناں ستر برہنے یارب ننگے رل مر جاون
اک یتیم نمانے عاجز راہیں ڈگ ڈگ پیندے
اکناں دے سر پیار نڈیپا لگے دکھ ہزاراں
اِک بیمار تے ہے ہے کردا روندا پیا اکیلا
اکناں دا اِک پُت پیارا اوہ بھی ہے مر جاوے
تے اک سو سو منتاں کردے کوئی آواز نہ دیندا
اک بد شکل بنائے ایسے پاس نہ کوئی بٹھاوے
تیرا راز نہیں پا سکدے عاقل مند سیانے
اکنا نوں تارے اکنا نوں مارے بے پرواہ کہاتے
راز تیرے نوں پاون والا بندا جمیاں کیہڑا
توں ہیں جانے تینوں معلم تیرے راز نرالے
یاراں باجھ بہار نہ کوئی پھول بھی ہے سب خاراں
اُڈدے رنگ تے پھل کماوندے عمر پوندی جد موڑے

آپو اپنے رنگاں اندر ہر ہر رنگ دکھاون
کھول اکھیں توں ویکھ تماشہ وقت گزریا جاندا
ہر مالک داتوں ہیں مالک ہر ملکیت والا
ہر صاحب بخشیں توں ہیں صاحب ہر کم تینوں بھاوے
ہر حاکم داتوں ہیں حاکم ہر جا حکم چلیندا
ہر عالم داتوں ہیں عالم سب کجھ جانن ہارا
ہر ہر جلوے اندر تیرے جلوے ہیں نورانی
بخشیا نور دو نیناں اندر سوہناں بول زبانی
عیباں اُتے کرم کماویں منکراں رزق پہنچاویں
رحمت تیری انت نہ ہرگز کوئی ذکر سناوے
جیہڑے تیرے در نہ چھوڑے اوہ ظالم منہ کالا
واحد من لیا تیرے تائیں قلم گواہ اج میری
صفت تیری کدی ختم نہ ہووے روز قیامت تائیں
اک دھڑ پر سر جے لکھ ہوون سر سر لکھ زباناں
تاں بھی شکر ادا نہ ہووے جے لکھ کریئے حیلا

بُلبل ہوج لئے دن تھوڑے خزاں آئی جھڑ جاون
بہت رنگیلے جگ وچ ہوئے اُڈ گیا رنگ تنہاندا
ہر واحد بخشیں توں ہیں واحد لا و لدّیت والا
ہر عاقل بخشیں توں ہیں عاقل کیہڑا صفت سناوے
ہر افسر بخشیں توں ہیں افسر نہ کوئی امر مُڑیندا
ہر سخیاں بخشیں سخی الٰہی جان واہے جگ سارا
میں صدقے کیا ایس مٹی دی شکل کیتی نورانی
تیری رحمت بخشش اوپر دل میرا قربانی
جے دشمن در تیرے آوے دروں نہ مول ہٹاویں
تیرے در فرعون جو آیا خالی مول نہ جاوے
موڑے منہ جو تیرے دروں ماڑیاں بھاگاں والا
ویکھ لواں میں ہر منزل وچ کتنی بخشش تیری
اک نعمت دا شکر نہ ہووے لکھ لکھ عقل دوڑائیں
ہر زبانوں دم دم اندر لکھ لکھ ہوشکراناں
ہاں لکھ شکر محمد سرور ساڈا خاص وسیلا

عیباں یاد کرے تو رہ روے نال غماں رنگ پیلا
آج تیرے دربار دے اندر پڑھدا غزل رنگیلا

غزل در حمد جلّ جلالہ عمّ نوالہ

حمد کریماں فضل عظیماں یا ستّار غفارا
حمد الٰہی شاہنشاہی اوّل آخر تائیں
حمد مقررہ شک نہ ذرہ واحد باجھ شریکوں
حمدا ے مالک سب دا خالق ہر اک شیدا والی
حمد بصیرا پاک بصیرا قدرت کامل تیری
حمد ستارا امر جنہارا رنگ برنگیاں چیزاں
حمد الٰہی بے پرواہی دائم بے پرواہیاں
حمداں لائق توں ہر ویلے لکھاں حمد الاون
حمد ہمیشہ بشراں پیشہ سر سجدے وچہ دھرنا
ختم نبیاں سیّد البشراں تاج مبارک والا
کفر اندھیرا پیا جس ویلے جلوہ پاک دکھایا
جس دم قدم کے وچہ دھریا رحمت دا چند چڑھیا

وچہ زمین آسمان دے سارے رنگ لگاون ہارا
آدم جن تے ہور پیدا لشاں رزق پہنچاون ہارا
باپ نہ بھائی بھین نہ بھائی اک سداون ہارا
خاک وچوں آدم پیدا کر کے رنگ چڑھاون ہارا
سورج چند ستارے دن اور راتاں پاون ہارا
مور، چکور تے کوئل قمری باغ لگاون ہارا
اوگنہاراں دے لکھ بیڑے بنے لاون ہارا
عاجز بندا حمد تیری دا انت نہ پاون ہارا
راہبر پیر اساڈی خاطر نبیؐ پہنچاون ہارا
اِلَّا اللّٰہ دی تیغ جہان وچہ آ چمکاون ہارا
اُمت دے بخشاون بدلے دتا آن نظارا
محفل وچہ رنگیلا جس دی نعت سناون ہارا

نعت شریف پیدائش حضور پُر نور

ہو مُبارک مُبارک مائی آمنہ پیدا دلبر خدا آج کی رات ہے
دفتر سارے گناہوں کے دُھل جائینگے ذکر صلّ علیٰ آج کی رات ہے

پیدا ہوتے ہی دو جگ اُجالا ہوا
ایسا فرزند یہ بھاگاں والا ہوا

جلوہ چودہ طبق میں نرالا ہوا
نور ہر جا کھنڈا آج کی رات ہے

آمنہ کے مکان میں نظارے ہوئے
جلوہ گر آج اللہ کے پیارے ہوئے
رحمتِ حق کے گو وہ اشارے ہوئے
ابرِ رحمت لبا آج کی رات ہے

ہو مبارک تمہیں آمنہ یہ گوہر
رحمتِ عالمین ہے یہ تیرا پسر
بولے حور و ملک اور جنّ و بشر
آمنہ تو سنا آج کی رات ہے

کام وہ کام جس کام میں کام ہے
جام وہ جام جس جام میں جام ہے
نام وہ نام جس نام میں نام ہے
جام کوثر ملا آج کی رات ہے

تیرا فرزند یہ سب کا محبوب ہے
مرحبا مرحبا خوب ہے خوب ہے
وہ ملیگا خدا سے جو مطلوب ہے
کام سب بن گیا آج کی رات ہے

یہ حبیبِ خدا یہ ہے ختم النبیؐ
اُمت خاطر دُعا یہ تو کرتے ابھی
ایسا پیدا ہوا اور نہ ہوگا کبھی
فکرِ بخشش پیا آج کی رات ہے

ایران کا آتش کدہ سرد ہونے لگا
جاگا اسلام اور کفر سونے لگا
ٹخنوں شیطان گرا اور وہ رونے لگا
دین کا ڈنکا بجا آج کی رات ہے

کوچے کوچے میں حق شور پینے لگے
اب تو چوری ہے بس چور کہنے لگے
بیچ باغوں کے یوں مور کہنے لگے
بادشاہ آگیا آج کی رات ہے

آسمانوں سے فرقان آنے لگا
اور رنگیلا بھی مصرعہ مکانے لگا
راہِ توحید سب کو بتانے لگا
پڑھ کے صلِّ علیٰ آج کی رات ہے

دیگر نعت شریف

کملی والا سخی عرب کملی لئے پردہ کملی کا رُخ سے اُٹھانے لگا
چوداں طبق میں نور و ظہور ہوا جلوہ عرش بریں تک دکھانے لگا

Scanned with CamScanner

اس کی کملی نے کالوں کو گورا کیا — کفروں کو ہجہیاں کو سوہنا روپ دیا
جس نے ایک پیارے کا جلوہ لیا — صدقے ہو ہو کے سر کو ہلانے لگا

کالی کملی نے کافر کملے کیئے — ہر گئی فوج کفر ایسے حملے کیئے
دین کے ہر جگہ پر ہی عملے کیئے — پھرا اسلام کا جگمگانے لگا

کالی کملی ایسی مسرور ہوئی — دو جہان اندر مشہور ہوئی
کوچے کوچے گلی کلمہ کہتے چلے — دین احمدؐ کا روشن ہو جانے لگا

کالی کملی نبیؐ جی دا گورا بدن — ہر دو پاسے بٹھالئے حسنؓ حسینؓ
زہراؓ حیدرؓ ملے یہ ہوئے پانچ تن — دین احمدؐ کا روشن ہو جانے لگا

کالی کملی کو اتنا کمال ملا — گئے رات معراج وصال ملا
اوس رات خدا کا جمال ملا — حق دوئی کا پردہ اٹھانے لگا

کالی کملی میں کیا گورا مکھڑا سجا — جس کی شان مزمل تھی اور طٰہٰ
سہرے لولاک کے تاج تھا ھل اتیٰ — کیسی بانکی ادائیں دکھلانے لگا

کالی کملی کے صدقے نجات ملی — ساری امت کی خوش ہی برات ملی
اور نوے ہزار ہی بات ملی — کچھ سنانے لگا کچھ چھپانے لگا

کالی کملی کو نور خدا کا ملا — واہ واہ رتبہ نبی مصطفیٰؐ کا ملا
افضل ذکر صلِ علیٰ کا ملا — پڑھ رنگیلا جنت میں جانے لگا

سلامِ حضورؐ

السلام اے سرورِ عالی جناب — السلام اے شافع یوم الحساب
السلام اے تاج جملہ مرسلان — السلام اے راہنمائے گمراہان

السّلام اے صاحب خلقِ عظیم
السّلام اے فخر ہر پیغمبری
السّلام اے یا شفیع المذنبین

السّلام اے معدنِ لطفِ عمیم
السّلام اے دلبرے ہر دلبری
السّلام اے رحمت اللعالمین

ذکرِ شانِ احمد مجتبیٰ محمّد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وسلم

آ ساقی اِک جام پلا دے عشق نشے وچ آواں
رہے آباد تیرا میخانہ شاد رکھے رب تینوں
تیری نظر عنایت باجھوں سر نہ ہووے سینہ
ٹوٹ نشے دی ہن نہ دیویں رکھیں نظر کرم دی
آدم دا جس ویلے رب نے سی کلبوت بنایا
پھری روح دوالے کئی برساں عجزوں عرض گزاری
ایہہ کلبوت مٹی دا سارا اس وچ سخت اندھیرا
روح دی عرض سنی جد خالق ملکاں نوں فرمایا
اس آدم دے قالب اندر رکھو نور پیشانی
حکم ہویا پھر دیکھیں روحے کریں پسند دوبارا
اور انکار جواب نہ آیا ہس ہس عرضاں کردی
جدھر ویکھاں توں ہیں دِسدا تدھ بن ہور نہ کوئی
کون کوئی توں دلبر یارا پل وچ موہ لیا مینوں
یا اللہ ایہہ نور ہے کس دا روح پھر کرے پکارا
جس دی خاطر دھرتی انبر کرسی عرش بنائے
روح نے عرض کیتی یا اللہ میں داخل ہو جاواں
جدوں نکالیں پھر بُت وچوں میریا خالق باری

تاں میں ختم نبیاں اُپر پڑھ کے درود سناواں
میں بھی پیاسا مدت واہاں جام پلا اک مینوں
لگی اگ محبّت والی آیا یاد مدینہ
میں ہاں اس دی مدح کریندا جنوں لاج شرم دی
روح نوں حکم دتا ہو داخل راوی ذکر لیایا
میں ناں اس وچ داخل ہوواں میریا خالق باری
میرا ہرگز اس دے اندر ہونا نہیں بسیرا
لیائیں نور محمّد والا جو محبوب بنایا
جس دم ملکاں نُور ٹکایا چڑھیا چند نورانی
ویکھ کے روح ہوئی قربانی لگا بہت پیارا
چوداں طبقاں وچ روشنائی تیرے نوروں ہوئی
سوہنی صورت والیا یارا توں صاحب ہیں بروئی
دل چاہے میں دور نہ ہوواں ہر دم ویکھاں تینوں
حکم ہویا دلدار اساڈا احمدؐ نام پیارا
جس دی خاطر اس قالب نوں جاون ملک جھکائے
وچ سرکار عالی دے ایہہ پر میں اک عرض سناواں
ایہو نور دکھا کے کڈھیں جس دی جھلک پیاری

وقت نزع ایہہ نور محمدی رحمت جھڑیاں لاوے
جد کوئی مومن وقت نزع ہن ہوندا حال لاچاری
پڑھ رہے ہیں لیسین دے تائیں جلوہ نور دکھاوے
آپ بیمار پڑھے جے کلمہ ہوندیاں رحمت باراں
سوہنا نام ایہہ کلمہ طیّب دل نوں صاف کریندا
مگراں جس نے عمر ساری وچہ نام نبی نہ پڑھیا
روح آکھے لیا نورُ محمدؐی نور کتھوں آجاوے
نام نبیؐ سب عمر دے اندر ذرا نہ کیتا پیارا
بانگ بلی تاں نال محبّت کدی نہ کلمہ پڑھیا
نزع عذاب قہاری ہووے کون چھڑاون والا
جس دے نور ظہور دی برکت آدم رب بنایا

ایہہ بھی عرض قبول ہے تیری امر جنابوں آوے
ایسے واسطے کلمہ طیّب اوتھے کردے جاری
وعدہ روح دا پورا ہووے نکل آسانی آوے
وقت اخیر جے کلمہ پڑھیا جنت کرے بہاراں
وقت نزع وچہ ہر مشکل دے لیے ایہہ ہے مدد دیندا
نزع عذاب قہاری ہووے روح دا بیڑا اُڑیا
ساری عمراں یاد نہ کیتا مرن ویلے پچھتاوے
کیونکہ وقت نزع آجاوے پاک رسولؐ پیارا
ذکر محمدؐی نہ سُنیا نہ مسجد وچہ وڑیا
ایہو نام جو ہر مشکل وچ پار لنگھاون والا
رومیؒ اتے ہور جامیؒ صاحب خوش فرمان سنایا

سرور سیّد محمّد نور جاں
مہتر و بہتر شفیع مجرماں

جامی نقطۂ وحدت چو قد افراختہ
نیم ازاں قوس جاں قدم

از پئے احمد الف ساختہ
نیم دگر ممکن رود در عدم

جان پیاری اندر داخل جلوہ اس دے نوروں
کرسی عرش فرشتے حوراں سب نوری چمکاوے
باغ بہار جہان دا سارا خاطر نور محمّدی
ایسے نور ظہور دی خاطر سلسلہ کل بنایا
واہ سبحان اللہ کیا رتبہ پاک محمّد پایا
ہر ملکاں وچہ حاکم بن بن آئے نبیؐ زمانے
دے گیا خبراں عیسیٰ موسیٰ پڑھ توریت پیاری

نبیؐ دی خاطر سب دے اوپر رہندا کرم حضوروں
نور نبیؐ تھیں ہے روشنائی اندر عالم سارے
اوہ منظور خدا نوں ہووے جو منظور محمّدی
ایسے بدلے خاک دے اوپر رونق حسن چڑھایا
سب توں اوّل نور ہے جس دے جلوہ پاک دکھایا
حکم پہنچا کے خبر سنا کے خود کر گئے چلانے
آوے گا اک احمد پیارا ڈاچی دی اسواری

عیسیٰ روح اللہ نے پڑھ کر ایہو وعظ سنایا
بعد میرے اک ختم نبیاں آوے آمنہؓ جایا

کرے حلال حلال چیزاں نوں کرے حرام حراماں
اس دی تابعداری کریو آکھیا خاص عواماں

آدم توں لا عیسےٰ تائیں سب نوں معلم مالا
سب دے وچ سردار محمدؐ تاج مبارک والا

بعد عیسےٰ توں پیا اندھیرا نبیؑ نہ آیا کوئی
کفر اندھیرا چوفیرے چھایا حالت مندی ہوئی

شہر مکہ وچ عرب ملک دے کفر کفاراں بھریا
عیب کلنک جہان دا سارا آن مکے وچ وڑیا

جتنے عیب جہان دے اندر لہندے چڑھدے تائیں
جمع ہوئے وچ شہر مکے دے کفر نفاق تائیں

رب نوں سجدہ کوئی نہ کردا پتھر بت پوجیندے
نام بتاں دے نظر نیازاں شام صباحیں دیندے

لٹ دے مال غریباں سندا آپس وچ لڑ مردے
رشتے بھین بھراواں دے سنگ حق نہ جائز کردے

ظالم دل دے دھیاں جمدیاں قتل کرن تلواروں
ناحق ظلم ہزاراں کردے ترک نہیں مرداروں

مٹ شراب دے کعبے اندر رکھ دتے بیدیناں
نافرمانی حسدوں کبروں سب دا بھریا سینہ

ادب کعبہ دا کوئی نہ کردا بے ادبی نے پٹے
علم ادب دا نام نہ کوئی دین اسلاموں مٹے

ہر صورت جد شہر مکہ وچ پے گیا کفر اندھیرا
اک دن خانے کعبے وچوں پیا آوازہ وچیرا

در بیان آزرو کردن بیت اللہ شریف بدرگاہ باری تعالےٰ

اک دن خانے کعبے وچوں پیا بلند آوازہ
میریاں توں فریاداں سن لے رب غریب نوازہ

میریاں خبراں کیوں نہیں لیندا یارب میں گھر تیرا
میرا ایس مکے دے اندر تیرے باجھوں کیہڑا

ابراہیمؑ بنا کے چل گیا ہن برباد یاں پیاں
نبی ولی بھی کتنے آئے خبراں کسے نہ لیاں

تاجاں والے راجاں والے ہو ہو گئے ہزاراں
میریاں خبراں کسے نہ لیاں پیاں کفر اجاڑاں

جد کعبے دا وچ درگاہے پہنچیا ایہہ آوازہ
حکم ہویا ہن کھل جائے گا رحمت دا دروازہ

آوے گا اک احمدؐ پیارا سوہنی صورت والا
مٹ شراب دے توڑے لاوے وحدت خاص پیالا

کفر اندھیرا گواون خاطر چڑھسی چند اجالا
رعب امیری طرز فقیری اوپر کمبل کالا

بند ہووے تلوار ظلم دی حق تلوار نکالے
وچ توریت کیہا اسیں جنہوں سوہنے شملے والے

لاوارث دے وارث ہوسن امت دے رکھوالے
دو جہان دا بادشاہ نوری تاج مبارک والے

مسکیناں نوں لے گل لاوے گود یتیماں چکے
چانن ہووے چار چوفیرے جھنڈ چڑھے جد تکے

اُمت دے بخشاون کارن بہت روے کم ہسّے
دوستاں دشمناں نوں خوش ہوگے راہ ہدایت دسّے

پاک اور صاف بناوے تینوں بُت تمامی توڑے
کفر شرک دا ملکاں اندر نام نشان نہ چھوڑے

کافراں دے نال جنگ کرن گے چڑھ اسلامی گھوڑے
رکھ تسلی آون اندر رہن دن رہ گئے تھوڑے

خانے کعبے تائیں اللہ ایہہ فرمان سناوے
تیری ہو سلامی خلقت چار چوفیریوں آوے
ہوئی تسلی کعبے والی سن کے امر غفاری
مالک میرا اوہ بن جاوے جس دی سب سرداری
رحمت دے دریا دے اندر جوش فضل دا آیا
لہندے چڑھدے مشرق مغرب نوروں چانن لایا
واہ مولا جس دلبر اپنا بھیجا بشر بنا کے
راہ ہدایت پاون آیا جاہلاں نوں سمجھا کے

جس دم آگیا وارث تیرا تینوں صاف کراوے
بن عبداللہ آمنہ جایا رنگ تیرے وچ لاوے
لگی تاہنگ پیارے والی کد آوے اسواری
نام محمدؐ سوہنے اتوں میں صدقے سوواری
شہر مکے پر فضلاں والا رب نے مینہ برسایا
حوراں کرن زیارت آیاں راج رنگیلا آیا
آیا ملک عرب دے اندر برقعہ میم دا پا کے
سینے صاف کبر تھیں کیتے کلمہ پاک پڑھا کے

مٹ شراب دے کعبہ اندر رکھے سی مجہولاں
لات عزا بُت پوجن کافر پر کفراں تھیں سینے
مذہب تام نشان نہ کوئی دِلے وچ گمراہی
عقل عدل انصاف نہ کوئی بھل ظلم دیاں ماراں
کُفر شرک دی بیخ اُڈائی ٹٹے کفر کفاراں
ڈگ گئے لات عزا بُت بھارے کلمہ پڑھن تمامی
لَا اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مردے بول زبانی
آگیا وارث خانے کعبیوں ایہ آوازاں آیاں
صلی اللہ نام محمدؐ ہر سوہنے تھیں سوہناں
اٹھارہ ہزار پیدائش وچوں رب جس نوں وڈیایا
کتنے مرسل کر کر بھیجے سب نوں حکم سنانا

پاک اور صاف کراون بدلے آئے شاہ مقبولاں
واحد رب پوجاون خاطر آئے شاہ مدینہ
پاک قرآن سکھاون بدلے آئے رسول الٰہی
حق انصاف کراون بدلے آئے شاہ انباراں
وچ زمین آسمان دے ہویاں حق حق حق پکاراں
پتھراں طلب زیارت کیتی ہوندے شجر سلامی
حق محمدؐ سچ محمدؐ خلق ہوئی قربانی
لہندے چڑھدے ظاہر باطن کیتیاں خوب صفایاں
الیساں سوہنیاں شاناں والا نہ ہویا نہ ہوناں
بعد از خدا بزرگ محمد سب توں اعلیٰ پایا
وانگ محمدؐ جگ دے اندر کسے نہ چانن پایا

ہر مرسل نے اُمت تائیں کلمہ آن پڑھایا
دانگ محمدؐ والے کلمے کسے نہ چانن لایا

باجھ حساب شمار نبی پر لُطف کرم دا سایا
دانگ محمدؐ نام کسے دا نہ کلمے وچہ آیا

پڑھ توریت انجیل نوں یعقے رہے اڈیکاں کردے
دیہہ نظارا دلبر یارا ہجر تیرے وچہ مردے

رُوح اللہ نے عرضاں کیتیاں یارب خالق سائیں
مینوں اُمت احمد اندر مڑکے پھیر اٹھائیں

کی کی صفت بیان سناواں انت حساب نہ آوے
تابعداری کرنے والا کیوں نہ جنت جاوے

وَالضُّحٰی وَالَّیْل مُزَمِّلْ طٰہٰ جس دیاں شاناں
کیونکر کرن محمدؐ بخشا اس دی مدح زباناں

بسم اللہ پڑھ صلِ علیٰ توں پڑھ لے نعت پیاری
حاضر مجمع وعظ دے اندر خلقت عرض گذاری

نعت شریف باوصاف حضورؐ

آگیا حکم سنادن بدلے کالی کمبلی والا
کفر اندھیر گوادن بدلے کالی کمبلی والا

سوہنا سخی زباناں مٹھا بھاگاں والیاں ڈٹھا
پاک جمال دکھاون بدلے کالی کمبلی والا

نافرماناں بدکاراں نوں راہ ہدایت پاوے
رڑھدیاں بنے لاون بدلے کالی کمبلی والا

چڑھو جہاز اساڈے اُپر جس نے جنت جانا
مار آوازہ سُناون بدلے کالی کمبلی والا

گلیاں ہور بازاراں اندر رودن یتیم خانے
اُنہانوں گل لاون بدلے کالی کمبلی والا

عاجزاں دا رکھوالا بنیاں مالک کل غریباں
یتیماں گود اٹھاون بدلے کالی کمبلی والا

خوشبوُ عطر پسینے اندر جو دیکھے متوالا
گلیاں نوں مہکاون بدلے کالی کمبلی والا

زمین تے سایہ نظر نہ آیا سر ابر دا سایہ
معجزے خاص دکھاون بدلے کالی کمبلی والا

انگلی نال اشارہ کیتا چند لتھا آسمانوں
ٹکڑے کرکے دکھاون بدلے کالی کمبلی والا

ابوجہل دے ہتھ دے اندر روڑ پکاراں کردے
کلمہ پاک پڑھاون بدلے کالی کمبلی والا

برکت قدم رسول اللہ دے دوزخ کوئی نہ جاوے
بھر بھر پُور لنگھاون بدلے کالی کمبلی والا

ایہو رنگیلا خوشیاں ہر دم ایہو مان اساں نوں
اُمت نوں بخشاون بدلے کالی کمبلی والا

نوری سینہ شاہ مدینہ تاج مبارک والا
گھر گھر حکم چلاون بدلے کالی کمبلی والا

جس دی خدمت اندر ہر دم رہے فرشتہ نوری
قرب حضوری پاون بدلے کالی کمبلی والا

دربیان اوصاف چہار یار رضی اللہ تعالیٰ عنہم اجمعین

آساقی اک جام پلادے صلح صفایاں والا
جس تھئیں ذہن ہو جاوے میرا عقل دانایاں والا

صلح صفائی جھئیں پر ہووے بغضاں بھریا سینہ
منکر جو ہے چوہاں یاراں دے اوہ کریں یقینہ

بغض عداوت نال کسے دے ہرگز رہے نہ تیرا
سب یاراں نوں افضل جاناں بھلا کرے رب میرا

دل دلدار دلاندے جانی یار نبی دے چارے
ذات اللہ اور پاک نبی نوں چارے بہت پیارے

ایہہ ہیں چارے نور ستارے رحمت فیض فوارے
زینت زمین تے آسمان دی کیہا رسول سہارے

ہر افضل تھئیں افضل افضل چارے یار دلارے
چارے ہیں مقبول پیارے رحمت دے دربارے

اُلفت نبی عبادت اندر چارے حق اشارے
تن من دھن قربانی نبی توں چارے کرنے ہارے

سب کُل روز ازل دے دیکھے پاک خداوند باری
سب دلاں نوں دل حضرت دی لگی ادا پیاری

کل دلاں توں دل حضرت دا بہت پسندے آیا
ذات الٰہی نبی الٰہی تا محبوب بنایا

پھیر دوبارا کل دل دیکھے آئے پسندے چارے
خاطر پاک رسول اللہ دی چارے یار پیارے

یعنی چارے یار خدا نے ازلوں آپ بنائے
حضرت خاطر ایہہ دل چارے بہت پسند آئے

منکراں دی گل سمجھ نہ آوے بغض رکھیں وچ سینے
ہور نہ ایسیاں شاناں والے وچ آسمان زمینے

آپ پسند خدا نے کیتے ہور کوئی کی کرسی
بغض رکھے جو نال کسے دے منکر ہو کر مرسی

ایہہ خود رب نے یار بنائے کیہڑا یاریاں توڑے
طعنے دین جو یاراں تائیں فہم انہاندے تھوڑے

سن لے مومن نال یقینے ہور بیان سناواں
شان اصحاب رسول اللہ تھئیں صدقے ہو ہو جاواں

پیشانی صدیقؓ دی اوپر لکھیا ایہہ دساوے
قُلْ ھُوَ اللّٰہُ اَحَدٌ سی صاف ایہہ نظری آوے

اَللّٰہُ الصَّمَدُ لکھیا خوش خط عمرؓ پیشانی
لَمْ یَلِدْ وَلَمْ یُوْلَدْ عثمانؓ ولی دے جانی

وَلَمْ یَکُنْ لَّہٗ کُفُوًا اَحَدٌ لکھیا صاف علیؓ دے
چار جمع ہوں صورت پیاری واہ واہ یار نبی دے

چارے صورت نوری والے چوہاں شمس پیشانی
لکھی الٰہی صورت پیاری پیشانی وقانی

چارے طرفاں چار فرشتے چار کتاباں آیاں
چارے یار نبی سرور دے رحمت جھڑیاں لایاں

چوتھے دا منکر چور چوطرفہ چوٹ پوے ہر پاسوں
دور قیاسوں تے ہر باتوں ناس ہووے الناسوں

چار شمار غفار نے کیتنے کی تکرار ہے تیرا
آکھ درود رنگیلا ہر دم چونہہ یاراں دے تائیں

اگے جیونکہ مرضی کر لے کہنا فرض سی میرا
کل اصحاب تے پیراں ولیاں تابعدار کہائیں

دربیان فضیلت کلمہ طیبہ

لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰهِ

حمداں لائق ذات ربّانی حمد ہے باجھ شماراں
جس دی طرفوں پاک محمدؐ حکم سنا دن آیا
کفر شرک تھیں کالے سینے فضلاں مینہہ برسایا
پڑھیں زباناں نال محبت کلمہ پاک پیارے
کلمے جیڈ کلام نہ کوئی توں کر لئیں یقینہ
کلمے باجھ کہیں کجھ بندا جے لکھ زہد کماوے
کلمے باجھ نہیں چھٹکارا عمل قبول نہ کوئی
رام رحیم جے ہر ہر ویلے ہر ہر نام دھیاویں
کلمے باجھوں نہیں حضوری کوئی عبادت کردا
کیا تاثیر ہے کلمے اندر اثر ہمیشہ تازہ
رڑدیاں بیڑیاں اس کلمے نے لکھاں تار وکھایاں
پھر دنیا دے اتے ہرگز نہ آویں دل دارا
با اخلاص محبت جس نے اس کلمے پڑھیا
کیا بیان فضیلت دساں انت حساب نہ آوے
کیا بیان اک دن دے اندر کلمہ پڑھ سی جیہڑا
کلمہ پڑھنے والے تائیں بخشش رب دی آوے
ہزار بدی رب دور کریندا واہ واہ فضل ربانا
جس دم مومن زباناں کلمہ پاک سناوے

انت حساب نہ آوے کوئی سدا فضل دیاں کاراں
بھر کفر وچ ڈبدیاں تائیں پار لنگھا دن آیا
ساریاں دور سیاہیاں ہویاں کلمہ پاک پڑھایا
اس کلمہ دی ہے روشنائی لہندے چڑھدے سارے
کلمے باجھ سیاہی بھریا صاف نہ ہووے سینہ
وچ دربار الٰہی والے نہ منظوری پاوے
کلمے باجھوں جنت اندر کسے نہ لدی ڈھوئی
باجھوں کلمے سرگ نہ پاویں نرک میں ڈالیا جاویں
بے شک اللہ اللہ کر کے عمر ساری کوئی مردا
ایہو اوگنہاراں تائیں بخشش دا دروازہ
دور اندھیرا کفر دا کیتا کھنڈ گیاں روشنایاں
پڑھ لے کلمے پیارے تائیں ہووے پار اوتارا
باجھ حساباں انشاء اللہ اوہ جنت وچ وڑیا
ایہہ سردار مدینے والا خوش فرمان سناوے
چودھویں رات جویں چند چڑھیا چمکے اس دا چہرہ
ہزار نیکی رب نامے اندر فضلوں آپ لکھاوے
نال محبت پڑھ لو کلمہ جس نے جنت جانا
مولا توں بخشا کے مڑ دا عرش بریں لنگھ جاوے

قبرستان اندر جا مومن کلمہ پڑھے پیارا
فسق فجور گناہاں اندر عمراں جنہاں لنگھایاں
جس مُردے نوں بخشیا جاوے کلمہ سوا لکھ واری
دنیا اتوں مرگیا جیہڑا آخر کلمہ پڑھ کے
محمدؐ علی نصیباں تیریاں انت حساب نہ کوئی
رخصت ہولیوں کلمہ پڑھ کے لاگیوں داغ جدایاں
پڑھے کلمہ نال محبت حُب نبی دی پاروں
واہ سبحان اللہ ایہہ کلمہ لکھیا عرش الٰہی
بہاویں پڑھے ہزار کسے نے علم زمانے والے
سب توں اعلیٰ سب توں افضل ایہہ کلمہ رحمانی
آدم نوں رب پیدا کیتا دیہہ خلافت ساری
نوح نبی داؤد پیغمبر ابراہیم پیارا
سادہ کلمہ رہیا اُنہاں دا یا عیسےٰ روح اللہ
نام محمدؐ دے نال ملیا نام اللہ دا سوہنا
سون لگے تاں بھاگاں والا ایہہ پڑھ کے سوں جاوے
ہزار بار جو دن اکتالی پڑھے مراداں پاوے
پڑھ ہر وقت اٹھدیاں بہندیاں شام صبح ہر ویلے
کلمے باجھوں نہ منظوری ناہیں قرب حضوری

قبرستان ہووے پر نوروں کہے رسول سہارا
اس کلمے نوں جس دم پڑھیا ہوگیاں دور سیاہیاں
اس مردے دی بخشش ہووے رحمت فضل غفاری
انشاءاللہ جنتی ہوگیا لنگھے دوزخ ترم کے
کلمے پاک دا ورد کیتا سی جدوں تیاری ہوئی
برکت کلمیوں جہڑے تیرے رحمت جھڑیاں لایاں
مطلب کل محمدؐ بخشا بخشا ل جانے اس دربارؤں
اُمتی احمد ہوون والی ایہہ ہے خاص گواہی
جے کلمہ توحید نہ پڑھیا آخر مندے جاوے
اس کلمے دی صفت سناوے کی طاقت انسانی
ایسا کلمہ مول نہ ملیا جیسا نبی غفاری
موسےٰ عیسےٰ دنیا اُپر مرسل لے یارا
خاطر نام محمدؐ سرور رحمت نور تجلے
اس کلمے جیہا کوئی کلمہ نہ ہویا نہ ہونا
اُٹھ دا بہندے جو مومن ہووے جاگ جدوں آ جاوے
نیک دُعا منگے درگاہے کدی نہ خالی جاوے
کلمہ مرضاں کل گواوے وچھڑے مولا میلے
دو جہان وچہ کلمے باجھوں کدی نہ پیندی پوری

کل ذکراں توں اعلیٰ افضل ایہو ذکر رنگیلا
ایہو جنت جاون والا اُمت پاس وسیلا

؎ محمد علی صاحب مرحوم برادر مصنف عمر مہ سال

نعت شریف در شان کلمہ شریف

ایہو کلمہ رڑ دے بیڑے بنے لاون والا
ایہو کلمہ غرق ہوندے نوں تار وکھاون والا

ایہو کلمہ در دوزخ دے بند کراون والا
پُل صراطوں ایہو کلمہ پار لنگھاون والا

ایہو کلمہ وقتِ نزع آسان کراون والا
ایہو کلمہ قبر دے اندر چانن لاون والا

ایہو کلمہ وقت عدل دے بری کراون والا
ایہو کلمہ در جنت دے کھول دکھاون والا

اس کلمے دے درجے دا کوئی انت نہ پاون والا
عیب گناہ جو باہجھ شماراں ایہ بخشاون والا

ایہو کلمہ دل دی سیاہی دور کراون والا
ایہو کلمہ دل مومن پر نور چڑھاون والا

ایہو کلمہ بُت پتھر دے توڑ گواون والا
شہر مکے وِچ ملک عرب دے رنگ لگاون والا

ایہو کلمہ دردمنداں دے درد ہٹاون والا
ایہو کلمہ وچھڑیاں دے میل کراون والا

ایہو کلمہ مذہب غیراں نوں سد بلاون والا
بے دیناں جد کیتا یقینہ نال رلاون والا

ایہو کلمہ کافراں نوں اسلام دِلاون والا
ایہو کلمہ گمراہاں نوں راہ دکھاون والا

ایہو کلمہ اول آخر ہے رہ جاون والا
ایہو کلمہ رنگیلے نوں رنگ چڑھاون والا

حکایت در شان کلمہ شریف

سن کے نال محبت یارا ذکر سناواں تینوں
پیر میراں دی عجب حکایت یاد آئی اک مینوں

وِچ زمانے پیر پیراں دے اک برہمن نامی
رب دی بندگی کرنے والا خلقت بہت سلامی

زہد سخاوت ہور عبادت باہجھ حساباں کردا
بوجھ ہنکار تیاگ کے ہویا درمولا دا بردا

چاروں طرفے اس صاحب دیاں کھنڈ گیاں روشنایاں
ہر ہر ملکوں بہت جماعتاں کرن زیارت آیاں

خلقت کرن زیارت آوے فیض پاوے درباروں
ہو مشہور گیا اوہ جگ وِچ دان عبادت پاروں

لکھاں طالب مولا والے عرضاں آن کریندے
نگاہ روحانی نال پنڈت جی سب دا قلب دکھیندے

معلم ہوندا اس دے تائیں جو منظوری والا
بعضیاں نوں اوہ ویکھ کے دسدا ایہہ ہے در دیوالا

Scanned with CamScanner

نال گناہاں باقی جس دا دل ہووے کجھ کالا
دل سیاہ کسے دا جیسا اتنا اکھ سناوے
حضرت پیر میراں نوں لوکاں اسدی صفت سنائی
ڈاھڈا شوق آیا دل میراں چل زیارت پاواں
پیر صاحب پھر نال محبت آن زیارت کردے
بعد آداب مناسب حضرت جا سنایا حالا
مہربانی دی نظر کردے تے ویکھو حال ہمارا
اسنوں ایہہ معلوم نہ ہیسی ایہہ حیدر دا جایا
ویکھ کے دل نوں آکھن لگا میں قربانی تیرے
لکھاں خلقت دے دل ویکھے باجھ حساب شماراں
ایسا قلب میں سنیاں ہویا نسل محمد والا
الفت عشق الٰہی پاروں ہے تیرا پر سینہ
پھر فرمایا پیر میراں نے نظر دوبارا مارو
پھیر دوبارہ نظر لگا کے ادبوں عرض سناندا
تل مطابق ہے دل کالا نظری آیا مینوں
لَآ اِلٰہَ کہیا میراں نے سن میرے دلدارا
مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ آکھیا جسدم کھلا نور خزانہ
حضرت پچھیا توں ایہہ کلمہ پڑھیا ہے یا ناہیں
حضرت آکھے کیوں نہ پڑھیا آکھے سمجھ نہ آئی
حضرت آکھے ہر اک تائیں ایہہ لائق ہے پڑھنا
لَآ اِلٰہَ بن اللہ دے دوجا ہور نہ کوئی
مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ حق محمد نبی اللہ دا سوہنا
پھر سمجھاون بدلے تیرے کہاں میں دوجی واری

اس نوں کہے سیاہ دل تیرا ذکر دل کریں اُجالا
دور سیاہی بدلے اس نوں نالے درد سکھاوے
یا حضرت اوہ ویکھ کے دسدا دل سفید سیاہی
ولی برہمن نوں کی درجہ ویکھ آواں ازماواں
گوشے بیٹھے بھگت اللہ دے اللہ اللہ کردے
بھگت اللہ دے میں بھی آیا قلب دکھاون والا
نال محبت بھگت اللہ دا مارے خوب نظارا
محی الدین ہے نام اسی دا اس نے راز نہ پایا
تیرے دل سیاہی ہے نہیں چانن چار چوفیرے
تیرے وانگ نہ قلب کسے وچ پیاں نور فواراں
آل اولاد پیاری وانگوں تیرا قلب اجالا
نوں درگاہ الٰہی اندر ہیں مقبول نگینہ
کتے بھی نہیں سیاہی ذرا کر کے غور وچارو
یا حضرت ایہہ میرے کولوں لفظ نہ آکھیا جاندا
پھر حضرت نے ہنس فرمایا میں سمجھاواں تینوں
اِلَّا اللّٰہُ آکھیا جس دم نور پیا چمکارا
پہلے کلمہ سن پنڈت دا ہویا دل دیوانہ
کہندا میں کل اہم پڑھے نہ پڑھیا کلمے تائیں
سمجھاون والا ملیا معنے اس دے بھائی
معنے اس دے میں سمجھاواں خیال ذرا توں کرنا
اِلَّا اللّٰہُ سچا شک نہ اس وچ ہوئی
ایسیاں سوہنیاں شاناں والا نہ ہویا نہ ہونا
لَآ اِلٰہَ کوئی نہیں خدا بن ہے ایہہ بات پیاری

Scanned with CamScanner

اِلاَّ اللّٰہُ محمد وہ قائم ہے کرتا تہارا
محمد حق رسول اللہ دا افضل نبی پیارا
عربی بولی ہے ایہہ کلمہ اس وچہ عیب نہ کوئی
سن کے بھگت اللہ دا کہندا میں کیوں رہ گیا بھلا
پیر کہویں جے پڑھ لویں کلمہ سورگ ملے اکلّا
جس ویلے اوہ نال محبت کلمہ طیّب پڑھدا
پھر فرمایا پیر میراں نے ہن ویکھو دل میرا
نظر کیتی جو پنڈت صاحب خوش ہو کے فرمایا
ہے پُر نور ظہوروں سینہ ذرا سیاہی ناہیں
جس ویلے توں کلمہ پڑھیا صاف ہویا دل تیرا
جس طرح شیشے اندر سب نوں منہ اپنا دسیا وے
ایہہ گل سن کے بھگت اللہ دا کرے بلند پکارا
کتنی خلقت اس دیہاڑے نور ایمان لیاندا
یارب وقت نزع دے میرے کلمہ ہووے زبانی

اوّل آخر شاہی جس دی جاندا ہے جگ سارا
اس مقبول نبی دی خاطر پاک قرآن اتارا
اس کلمے نوں جو نہیں پڑھدا سرگئی بلدی ڈھوئی
کیوں انکار ہن کلمے کیتا راہ سورگ کاندا کھلا
پڑھیا نال محبت کلمہ نام ہویا عبداللہ
اگے نالوں دونا ہویا چہرہ نور قمر دا
اوہ سیاہی تل برابر اجے بھی رکھدی ڈیرا
ہیں ہن اوس سیاہی والا نام نشان نہ پایا
پھر حضرت فرماون لگے نومسلم دے تائیں
توں خود صاف ہویا جس ویلے صاف دسے دل تیرا
دل اپنا جد صاف ہو جاندا سب صفا دسیا وے
کلمہ پڑھو محمد والا جس نوں سورگ پیارا
واہ سبحان اللہ کیا رتبہ کلمے پیر پیراں دا
کلمے نال محبت ہووے جد تک ہے زندگانی

دم آخر دے نال محبت کلمہ پڑھاں اسانی
اسدے رنگوں ہو رنگیلا ایہو دلاں دا جانی

دربیان شان تلاوت القرآن شریف

شان بیان کلام اللہ دا میں کجھ ذکر سناواں
ایہہ کلام ہے رحمت عاصی سن لے رسن بھائی
قبر دے اندر مدد دیوے پڑھنے والیاں تائیں
کرے وکیلاں وانگوں جھگڑا مجرم بری کراوے

اصلی پاک خداوند جانے یاں تے نبی سچاروں
سارا وچ ترازو ہووے اسدے جیڈ نہ کائی
برکت ایس کلام اللہ دی بخشے جاہن گناہیں
آتش دوزخ قہر دے اندر کدی نہ آن جلاوے

ہر دن کرے زیارت کوئی جے کر اک مہینہ
نال وضو دے جے کوئی مومن ایس قرآن نوں پڑھدا
دس بدیاں رب دور کریندا اہر ہر حرف قرآنوں
وچ نماز قرآن جو پڑھدا ہونیکی ہر حرفوں
ہر حرفوں رب نیکی بخشے پاک نبیؐ فرماوے
قُلْ ھُوَ اللّٰہُ توں ترن واری پڑھے جے مومن کوئی
ختم قرآن ثواب ہے ملدا اک الحمد دے پاروں
اَلْحَمْد جد نازل ہوئی شیطان ماریاں آہیں
پڑھ کے بخشو مردیاں تائیں توڑ دیندا ہتھکڑیاں
صفت خدا دی ذکر پیغمبراں امر نہی سب مارا
اُمُّ الکِتاب خدا فرمایا اس قرآن دے تائیں
بسم اللہ دی برکت پاروں دوزخ بند ہو جاوے
اسی طرح ہر سورتاں اندر بہت فضیلتاں عالی
انشاءاللہ درود دی خاطر عمل بھی لکھ دکھاواں

ہو جاوے مقبول خدا روشن ہو جائے سینہ
رب فرماوے نال اساڈے اج کلاماں کردا!
کسب وچہ برکت چہرے رونق چمکے نور ایمانوں
محمد بخشا نازل ہووے رحمت رب دی طرفوں
اک نیکی بھتیں دس دس بدیاں مولا دور کراوے
ختم قرآن ثواب ملے گا فضلاں انت نہ کوئی
چھم چھم برسن نور فواداں رحمت دے دربارُوں
ہن کوئی اُمت احمد وچوں دوزخ جاوے ناہیں
بند عذاب خُدا دا ہووے اس دیاں شاناں بڑیاں
ظاہر باطن اول آخر علم ہے جامع سارا
کل کتاباں بھتیں ایہہ افضل شک نہ اسوچ لیائیں
اِتیّ بند ہوون دروازے آتش سیک نہ لاوے
ہر ہر حرف کلام اللہ دا نہیں ثوابوں خالی
مرشد کامل جیوں سمجھایا خبر کتابوں پاواں

صَلِّ عَلٰی مُحَمَّد پڑھے نال محبّت یارا
رڑدے بیڑے بنے لاوے ایہہ قرآن پیارا

دربیان خواص سورتہائے قرآن مجید و طریقہ وظائف

ہزار بار جو سورۃ کوثر پڑھے میرے دلدارا
پاک مصفا کھانا پینا شروع جمعہ بھتیں کرنا
اک ہزاری واری جو ہر دن سورۃ کوثر پڑھدا

بعد چالی دن سورۃ طٰہٰ مولا ہووے نظارہ
ہووے خاص دیدار الٰہی نال محبّت پڑھنا
روز قیامت کوثر اس دے رب حوالے کردا

پڑھ مزّمل بعد عشاتوں اِکی وار پیارے

فرصت کم تے پڑھ ست واری بیٹھیں ہوکنارے

اُتَّعِذْہُ وَكِيلًا نائیں جس ویلے پڑھ جاویں — حَسْبُنَا اللهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ پھر پنجی وار سناویں
پنجے وار ایہہ کلمہ کہہ کر پھر پڑھ سورت پیاری — ست واری جے نہ پڑھ سکیں روز پڑھیں اک واری
دل دیاں پوریاں ہون مراداں ہووے رزق زیادہ — عمل ایہہ خالی کدی نہ جاوے کہے رسول خدادا
اِکّی وار جو پڑھے مزمل روز ہووے پنج شنبہ — رب گناہ تمامی بخشے ایہہ عمل ہے چنگا
جانن ہووے قبر دے اندر دور عذاب تمامی — عزت ہووے وچہ دربارے سارا جگت سلامی

ہزار بار جو ہر دن اندر قُلْ هُوَ اللهُ پڑھدا — باجھ دیدار خداوند والے نہیں جہانوں مردا
اک سو واری ہر دن اندر پڑھے جو مومن کوئی — نار جہنم کولوں اس نوں خاص آزادی ہوئی
ساتھ درود دفجر دے ویلے پڑھے پنجاہ کوئی واری — معاف پنجاہ برساں دے ہوون عیب گناہ خواری

روز جمعہ دے بعد عشا ہتھیں نفل پڑھے جے کوئی — الحمد تے آیۃ الکرسی بعد سورۃ قل ہوئی
دو رکعتاں پوریاں کرے پھر خوشبو لگاوے — ہزار دفعہ پھر نام نبی پر ایہہ درود پہنچاوے

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَاٰلِهٖ وَسَلِّمْ ط

کھاوے حلال پاکیزہ ہو کر جو ایہہ عمل کماوے — کہیا نبیؐ دو ہفتہ اندر میری زیارت پاوے
بعد نماز دے آیۃ الکرسی چار پڑھیں قل یارا — جنتی ہو دنیا توں مرسیں ہووے پار اوتارا

بعد نماز جو آیۃ الکرسی پڑھے ہزاراں فائدہ — جے مولا دا پیارا ہونا ایہہ بناویں قاعدہ
پڑھ کے سویں جو آیۃ الکرسی شیطان دور ہو جاندا — آیۃ الکرسی پڑھنے والا قرب الٰہی پاندا
رات ادھی تنہائی اندر پڑھے جو اک سو واری — ست واری پڑھ سوتوں اُپر منگ دعا پیاری
دعا قبول ہووے پھر تیری ایہہ ہے برکت والی — رحمت دے دروازے وچوں کدی نہ مڑسیں خالی
نمک دے کنکر اُپر کوئی پڑھے جے ست واری — ہر دن صبح کھلاوے جس توں بلغم جائے بیماری

سورۃ واقعہ پڑھنے والا کہاں طریقہ تینوں — اول ہفتے رکھ ست روزے جیونکر معلم مینوں
دوسرے ہفتے فرض نمازوں پچھے پنجی واری — پنجے وقت پڑھیں اے پیارے ایہہ رکعت پیاری
تیسرے ہفتے مغرب پچھوں پنجی وار پیارے — آخری دن پھر وقت صبح دے پڑھ پورے ستو وارے
مغرب پچھے پھر اکو واری بعد عشا اک واری — پڑھدا رہیں تے مطلب پاویں اندر عمراں ساری

وقت ضرورت ہر مشکل وچ پڑھیں دُعا آزماویں — کدی دُعا نہ خالی جاوے ویکھ لئیں آزمائیں
مرسلات جو سورت ہر دن اک سو واری پڑھدا — صادقاں نال بہشتاں اندر مولا داخل کردا
قبر دے اندر چانن آوے سورۃ ملک پیاری — دور اندھیرا قبر دا ہر دن جو پڑھدا اک واری
منکرا تے نکیر جو آون نہ دیوں تکلیفاں — نیک عمل جو قائم کردے واہ واہ بھاگ شریفاں

نواں لباس کوئی جد مومن بدن اپنے تے پاوے — چھتّی وار سورۃ قدر نوں پڑھ کے پہلے پھوک لگاوے
جد تک رہے بدن دے اُپر رزق زیادہ آوے — دم کرے ست واری پڑھ کر پھیر جدول اوہ پاوے
پڑھ دوالے دم کرے جے پھر سو جاوے کوئی — نار جہنم کولوں اُسنوں خاص آزادی ہوئی
ہر دم پڑھ کے جسم دے اوپر جو دم اس دا کردا — نظر جادو گر حاسد کولوں اوہ نہ رہ جائے ڈردا

جس مردے دی قبر دے اُپر لفظ ایہہ لکھیا جاوے — طٰہٰ سورۃ پیاری خاطر مردہ بخشیا جاوے

بعد نماز جو دس واری تحریم نوں بول سناوے — انشاء اللہ توبہ اس دی ہو منظوری جاوے

سورۃ یٰسین پڑھنے والا کل مراداں پاوے — دُنیا دین دی مشکل جیہڑی سب آسان ہو جاوے
وقت فجر دے شروع کرے جو روز جمعہ دے بھائی — اکتالی وار درود پڑھے ایہہ شرط ہے پہلے آئی
ہر مبین تے ست ست واری قل ہو اللہ پڑھنی — اک سو اک دن ایس طریقے ختم تمامی کرنی
دن آخر کجھ صدقے دے کر باراں نفل گزاریں — انشاء اللہ کے میدانے جاویں مول نہ ہاریں
اِک واری ہر دن دے اندر پھیر پڑھیں دل لا کے — باقی صفت معلوم ہو جاوے قبر دے اندر جا کے
چانن ہووے قبر دے اندر دور عذاب تمامی — عزت ہووے ہر دربارے سارا جگ سلامی

یک شنبہ جو صبح دے ویلے جد سورج چمکارا — دس بار ایہہ پڑھ کے سورۃ کافراں عرض کرے آشکارا
مگراں دس دن عرضوں پہلے صدقہ شروع کراوے — حسب طاقت دے راہ مولا دے کل مراداں پاوے
جے ہے مشکل پیش اچانک اس دن روا پیارے — پڑھ دُعا منگے اور پہلے صدقہ کجھ گزارے

الحمد ہے خاص خزانہ رب دی رحمت والا — اک گھٹ سو مرض دا ہے ایہہ خاص علاج سوکھالا
اک حرف دی شان جو اسدی ہے اک سورت والی — کون جو اس سورۃ نوں پڑھ کے رہے مرادوں خالی
ایسے واسطے ہر اک تائیں سورت حفظ ایہہ ہوئی — ایس خدا دی بخشش کولوں خالی رہے نہ کوئی
جس مردے نوں ایہہ الحمد پڑھ پڑھ بخشی جائے — بھاویں ہووے بہت گناہیں فضلوں جنت جائے

Scanned with CamScanner

کھول قرآن صبح نوں پڑھنا صاف ہو جاندا سینہ ایہہ کتاب رنگیلا سوہنی رحمت نور خزینہ

سُنو! بہت حضرات درود وظائف پڑھنے کے واسطے لکھ دیتے ہیں بہتر ہے کہ ساتھ با مثال طریقہ بھی فرمایا جاوے تاکہ عمل کرنے والا منزل مقصود پر پہنچ جائے۔

الجواب: طریقہ شروع :

وظائف کرنے کا طریقہ

دس رنگیلیا عمل وظائف ہووے پُر تاثیراں ‏ تائب ہوویں گناہوں پہلے نیک کریں تدبیراں
پاک لباس جگہ دی بھی پاک حلال ہو کھانا ‏ دیہہ صدقہ کچھ درود دل پہلے جے ہیں یار سیانا
نیک بندے کِسے کامل کولوں لے اجازت یارا ‏ برکت نیک زباناں اندر کہے رسُول سوہارا
عاجز حال غریباں اندر ہوندے نیک بہتیرے ‏ تیری نظر اندر نہ آون حسدوں گھمن گھیرے
تو نیکاں نوں نیک نہ جانے کریں انہاں بدنامی ‏ چغلیاں کرنے والے جیہڑے بندگی روڑے تمامی
توں ہر اک نوں اپنے نالوں جان پیارا چنگا! ‏ اپنے آپ نوں عیبی جانوں کُل جہانوں مندا
میں توں دے چھڈ جھگڑے سارے طلب جے مولا والی ‏ حسد تکبّر کرنے والے رہن مُرادوں خالی
صیف زبان ہو جاوے تیری صاف جے ہو دل تیرا ‏ پُر تاثیر زبان ہو جائے کہناں منّی میرا
ہر اک دا دل ایویں کردا ورد کریں کوئی یارا ‏ دن تیجے مِل جاوے مینوں دل میرے دا پیارا
ورد وظائف عمل تمامی ایہہ ہے مشکل کرنے ‏ مشکل پاک مصفیٰ ہونا حرف آسانی پڑھنے
تھوڑیاں ذکر دعائیں بڑیاں منگ منگ کے دل توڑے ‏ کہندے پھرن دعائیں اندر اثر رہے دن تھوڑے
دل کردا منگ منگ دعائیں سب کم اپنے ساراں ‏ ہیک جہان وچہ موجاں لٹاں دشمن اپنے ماراں
جو دل چاہے سو ہو جاوے سچیاں پھیر کلاماں ‏ ہر کم اندر حکمت رب دی معلم ہے نہیں عاماں
دُعا منگن تے ورد وظائف باجھ طریقے ناہیں ‏ پڑھیں قرآن بلند ہو درجہ کُل مراداں پائیں
ہور جو ورد کلاماں ساریاں طول فضول کہانی ‏ سب دے نالوں اعلےٰ جانی ایہہ کلام ربّانی
اثر قرآن نہ خالی جاوے پڑھے مُراداں پاوے ‏ عملوں باجھ نہ قُرب حضوری مُرشد سبق سکھاوے

کلمہ ہور درود محمد پڑھیں توں شام صباحیں ⁂ دُنیا دین محمد بخشا کل مُراداں پائیں

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّ اٰلِ مُحَمَّدٍ وَّ بَارِکْ وَسَلِّمْ

دربیان فضیلت نماز و مراتب نمازیاں

رحمت رب دی نازل ہووے خاص نمازی جیہڑے
روز قیامت چمکاں مارن کل نمازیاں چہرے

متھے تے پیر دلیوں روشنایاں متھے نور ستارے
عزت قدر زیادہ ہووے مالک دے دربارے

عزت کرسن کل پیغمبر ہور فرشتے نوری
کل مراد دِلاں دی جیہڑی اس دم ہوسی پوری

جنہاں نمازاں دُنیا اُتے پڑھیاں شوق پیارو
اَج انہاں نوں راضی کریئے امر ہووے سرکارو

جیہڑے اُٹھ فجر دے ویلے ساتوں یاد کریندے
اسیں بھی یاد انہاں نوں کردے جنت اپنا دیندے

لیندے رہے جو نام اساڈا کر کر یاد اسانوں
اسیں جنت وچ نام لکھائے کر کر یاد تہانوں

جنہاں تے یاد اساڈی اندر راتاں بیٹھ لنگھایاں
اَج آرام انہاں دی خاطر ساڈیاں رحمتاں آیاں

روندے رہے نمازاں اندر خوف میرے توں ڈر کے
جنتی تخت انہانوں دتے غم نوں فارغ کر کے

رات اندھیری طلب جماعت جو مسجد ول آئے
اسیں اُنہاں دے وچوں دور عذاب کرائے

روح بیماری تکلیفاں دی جنہاں نمازاں پڑھیاں
باغ بہاراں جنت اندر ہے اج شاناں بڑیاں

سب امتاں توں سوہنی ہووے اُمت احمد والی
سب توں پہلے جنت جاؤ امر کرے رب عالی

اعلیٰ قدر نمازیاں والا ہووے حشر دہاڑے
پڑھ نمازاں مر گئے جیہڑے پاون درجے بھالے

جنت وچہ دیدار ربانا ہووے نمازیاں تائیں
نعمتاں ساریاں حاضر ہوسن فضل عنایت سائیں

کمی رزق دی کپڑے پاٹے جو سی حال فقیراں
ملن لباس بہشتی سب نوں چال چلن امیراں

دولت والے دنیا اُتے پاس کھلوون نہ دیندے
اج انہاں نوں جنت دے لے اسیں نیڑے ہون نہ دیندے

عمر ضعیفی شوق نمازاں جسم جنہاں کمزوری
اج انہاں نوں جنت اندر حوراں دیندیاں لوری

روزے ہاڑ سیال نمازاں عشق نشان ایہہ میرا
داخل ہووے جنت اندر سب نیکاں دا بیڑا

منزلِ عشق جو عاشقاں والی اوہ ہے منزل دوری
دُنیا داری ایہہ یاری وچ نماز دے پوری

مومناں دنیا داراں دا ایہہ خاص وصال پیالا
وصلوں خالی رہے نہ ہرگز سجدہ کرنے والا

چونکہ سب شے زندہ ہوئی پانی نال دسیلا
ایہہ ہے پنج نمازاں رحمت وگدیاں پنجے نہراں
پنج نمازاں بعد تہجد سب توں درجے والی
باجھ نماز نہیں منظوری نہ کوئی قرب حضوری
تینوں غفلت مار مکایا جاگ کدی نہ آئی
باجھ نماز نہ حاصل ہووے ہرگز قرب الٰہی
کدی نہ رج کے اکھیاں لایاں سرور دوجہاناں
جثہ موم علیؓ دا ہوندا جدوں نماز کھلوندے
یونسؑ پیٹ مچھی دے اندر پڑھی نماز پیاری
شاہ سلیمان نماز نہ چھوڑی سلسلہ شاہی بھارا
ہور نمازاں انہاں باجھوں عاشق پڑھن ہزاراں
دنیاں دے کم کار نکمے سب کجھ تینوں آئے
جے ہے شوق نمازاں تینوں کل نماز بتاواں
جلدی لکھ محمد بخشا نام نماز تمامی

سب عبادت اس بھیں زندہ ایہہ نماز دا حیلا
معلم ہوون روز قیامت جنت والیاں نہراں
نال محبت پڑھ دے جیہڑے پاون درجے عالی
باجھ نماز دعا عبادت ناقص نہ منظوری
نہ سر سجدے اندر پایا غفلت عمر گنوائی
دور نہ ہووے باجھ نمازوں دل دی کل سیاہی
پڑھن نماز خدا دی ایسی ادا کرن شکرانا
رب دے عاشق سجدے اندر بھر بھر ہنجو رونے
یوسفؑ پڑھی زندان دے اندر کیتی شکر گزاری
پڑھی نماز حسینؑ نے جیونکر جاندا ہے جگ سارا
جنہاں دے دل وچ شوق الٰہی انہانوں ایہ ساراں
نہیں خیال نمازاں والا ضائع وقت گوائے
آنیاں پڑھن نمازاں عاشق ہن تینوں سمجھاواں
پھر کجھ باقی وعظ سناویں ادبوں ہو سلامی

جنت دا کجھ ذکر سناواں ملے جو نیکاں تائیں
نیک اعمال جو کرنوالے دیوے رب جزائیں

دربیان تعداد واقسام الصلوٰة

نماز فجر ۱ء	نماز ظہر ۲ء	نماز عصر ۳ء	نماز مغرب ۴	نماز عشاء ۵ء	نماز جمعہ ۶ء
نماز جنازہ ۷ء	نماز عیدین ۸ء	نماز تراویح ۹ء	نماز تہجد ۱۰ء	نماز حج ۱۱ء	نماز اشراق ۱۲ء
نماز چاشت ۱۳ء	صلوٰة الزوال ۱۴ء	صلوٰة الفقراء ۱۵ء	صلوٰة الحاجہ ۱۶ء	صلوٰة حفظ الایمان ۱۷ء	صلوٰة ہدایت النبی ۱۸ء
صلوٰة کن فیکون ۱۹ء	صلوٰة سراج القبور ۲۰ء	صلوٰة البروج ۲۱ء	صلوٰة الاوابین ۲۲ء	صلوٰة التسبیح ۲۳ء	صلوٰة الکسوف ۲۴ء
صلوٰة استسقاء ۲۵ء	صلوٰة خوف ۲۶ء	صلوٰة رضا والدین ۲۷ء	صلوٰة کفارہ ۲۸ء	صلوٰة عمری ۲۹ء	صلوٰة کفارہ گناہ ۳۰ء

Scanned with CamScanner

صلوٰة صفر ۳۱ر	صلوٰة الاولیا ۲۲ر	صلوٰة فاطمة الزہرا ۲۴ر	صلوٰة خضر ۲۴ر	صلوٰة وسعت رزق ۲۴ر	صلوٰة فرض ۳۶ر

نوٹ: نمازوں کی ترکیب کے واسطے رسالہ علیحدہ ہوگا۔

دربیان اوصاف جنّت و مراتب اہل جنتیاں

جنت نام ارم آرائش خاص دیدار ربّانا — ساریاں خوشیاں اس دے اندر بھاگاں والیاں جانا
سونے چاندی کستوری بھیں کندھاں خاص بنایاں — موتی لعل جواہر کولوں وچ پھل جھڑباں لایاں
محل منارے کوٹھڑیاں بھی جُدا جُدا ہر جائیں — بہت مکان عجائب ملسن ہر اک جنتی تائیں
دنیا والی ساری دولت جمع کرے جے کوئی — مل نہیں اک جنت والا خبر حدیثوں آئی
میوے باغ بہاراں سوہنے باجھ حساب شماراں — بُلبل ہور پپیہے بولن جانوراں دیاں ڈاراں
چڑیاں رنگ برنگیاں اوتھے بولے دل پرچاون — وچ بہشتاں سوہنے سوہنے راگی راگ سناون
میوے تے پھل پھول عجائب سوہنی لذت والے — دنیاں اندر کدی نہ دیکھے ایسے طرز نرالے
جس میوے نوں جنتی کوئی بیٹھا کرے اشارا — اوہ ڈالی خود نیڑے آوے کھا میرے سردارا
شراب طہور ہو ایسی سوہنی پیندیاں دل ٹھردا — ہے افسوس ہے جو اس جنت داتوں کجھ خیال نہ کردا
عورتاں ملسن جنتیاں نوں جیویں دنیا بر نارال — ہسن کھیڈن داصل ہوون لٹن موج بہاراں
سب دی عمر جوانی ہووے سوہنے قد بلندی — اک جنت دی طلب نہ رکھن قسمت جنہاں دی مندی
دیلا سدا فجر دا سوہنا برسن نور فوارال — شام دو پہر رات نہ ہووے ہر دم عیش بہاراں
ہووے دیدار خداوند والا ہر ہر جنتیاں نوں — درجے اعلیٰ توں اعلیٰ ملسن صابر متقیاں نوں
عمل مطابق جنت ملسی اعلےٰ درجیوں اعلےٰ — اک دوجے بھیں رب بنایا جنت بالیوں بالا
عورتاں نیک جو دُنیاں اندر عمر جوانی پاون — صورتاں حوراں نالوں سوہنیاں جنت اندر جاون
جوڑیاں نال رلن اوہ جوڑے عورتاں مرداں والے — شکلاں حُور پری بھیں سوہنیاں خوشیاں سب دکھالے
جنت اندر سب دیاں ہوسن حوراں خدمتگاراں — نہ کوئی کم نہ جھگڑا ہووے آپس اندر یاراں

غلمان بھی سنگار جنّت دا چھوٹی عمر پیاری
عجب بازاراں بھرن جنت وچہ سجدی جنت ساری

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ط

دودھوں سوہنیاں شہدوں مٹھیاں جنت اندر نہراں
بر فوں ٹھنڈیاں خوشبو والیاں فضل کرم دیاں لہراں
ہیٹھ وچھونا خوشبو عنبر فرش اُتے کستوری
کل مراد دلاں دی جیہڑی اوتھے ہووے پوری

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْخِيَامِ ط

حوراں بیٹھیاں تنبوآں اندر باندیاں اُمت ساری
عذر نہ ہووے غلامی اندر سب صدقے بلہاری
سبحان اللہ نوری جلوے رحمت دے چمکارے
سوہنا جنت رب بنایا وچہ قرآن اشارے
تے ایہہ جنت نت اوڈیکے سخی بہادراں تائیں
سخیاں ساطر سارے جنت شوم نوں جنت ناہیں
جنہاں نے لذت دنیا والی کیتی ترک حراموں
مزے اُڈاون تے سکھ پاون رہنے اوس مکانوں
صابر شاکر عابد زاہد ہور شہید پیارے
توبہ کرنے والے جاون جنت اندر سارے
جھوٹھ جو آکھن اس جنت توں اوہ ظالم منہ کالے
ایس جنت دی خبر سنا گئے سوہنے شملے والے
نام جنت واحد کوئی لیندا دل خوشیاں وچہ آئے
اسدے بھاگ ہوون کیا یارا جس نوں اوہ لبھ جاوے
پانی دودھ شہد تھیں مٹھا تازے تازے میوے
سوہنیاں ناراں باغ بہاراں منگ لوؤ رب دیوے
دُنیا تھیں رنگ راگ ہے سوہنے سب جنت وچہ ہوون
اوس دیہاڑے جنتیاں نوں ویکھ جہنمی رَوون
مڑ ویلا پھر ہتھ نہ آوے عمل کماون والا
کرے عمل رنگیلا کوئی جنت جاون والا
منگ دعائیں شام صباحیں سر سجدے وچہ پائیں
اسدے باجھ نہیں در کوئی خالی موڑے ناہیں
یارب صدقہ نام تیرے دا صدقہ آل محمدؐ
جنت دئیں ہر مومن نوں ساتھ جمال محمدؐ
صدقہ کل اصحاباں پیراں کر منظور دعائیں
جنت فضلوں بخشش الٰہی ایس رنگیلے تائیں

عملاں اُتے آس نہ کوئی بھرے ہے پور گناہاں
اکو آس فضل دی بینوں تیری مدد چاہاں

دربیان احوال گنہگاراں درمحشر خاص بے نمازاں

وَامْتَازُوا الْيَوْمَ اَيُّهَا الْمُجْرِمُوْنَ ۝

روز قیامت جد سب خلقت پھیر اُٹھائی جاوے
جُدا جُدا ہو جاؤ ٹولے امر جناں نوں آوے

باجھ خدا جنہاں پوجا کیتی ہو الگ کھلوون
دھیاں مارن والے جیہڑے ویکھ جہنم رو ون

مسکیناں تے ظلم کمائے کھاوے مال بیگانے
اپنا چھڈیا حق جنہاں نے لائے غیر یرانے

پین شراب جو جوا کھیڈن ٹھگی کرنے والے
لین بیاج زکوٰۃ نہ دیون دوزخ بھرنے والے

رنڈیاں ہور غریباں تائیں دیندے جو تکلیفاں
کرن لڑائی ہمسایاں تھیں دھکے دین ضعیفاں

اِک دوجے نوں چک چکا کے پون لڑائی جیہڑے
بھر بھر جان جہنم دی ول سب توں پہلے بیڑے

جُدا ہو جاون ظالم فاسق چغلیاں کرنے والے
کرے منادی سرتے فرشتہ ایہ ظالم منہ کالے

بچوراں نے جو چوری کیتی سرتے مال تمامی
دنیا پر بد عمل جو کیتے اس دن ہو بد نامی

عیبی کوئی نہ لکیا رہسی اندر اوس دیہاڑے
جو کسے جگ تے عیب کمائے ظاہر ہوسن سارے

تے جہدے فضلوں عیب چھپاوے اسدے کوئی نہ پھولے
عدل دیہاڑا مشکل بھارا نبیاں دا دِل ڈولے

اج عدالت سچّی ہووے لوڑ نہ غیر گواہاں
آپے صاف گواہی دیسن سب دیاں ہتھاں باہاں

پیر گواہ ہور متہ گن سارے کون چھڑاون والا
ہر بندے دے اپر ہے ایہہ ویلا آون ویلا

اس دن کوئی نہ مدد دیوے یارا تے ہمدردی
اس دن ہوسی خلقت ساری توبہ توبہ کردی

معلم ہوسی اوس دیہاڑے اج عدالت ویلا
عملاں باجھ نہ ساتھی کوئی مجرم کھڑا اکیلا

نہ کم دوست نہ زر دولت نہ کوئی گارا گریاں
نہ کوئی شیخی ذات پچھو گا جد لگیاں ہتھکڑیاں

نفسو نفسی اوس دیہاڑے بن سی ہراک تائیں
ہے افسوس جو اس ویلے نوں بندے جانن ناہیں

لالچ دنیا پیاری کر کے بھل گیا امر ربانا
اتنی سمجھ نہ دل وچ آوے آخر ہے مر جانا

سب نے اول پچھ ہووے گی بے نمازاں تائیں
نافرمان رہے کیوں میرے امر کرے پر سائیں

بھیجیا نبیؐ قرآن پیارا حکم سُنایا میرا
سب دی کیتی نافرمانی ہن دوزخ وچہ ڈیرا

کتھے مال اولاد تے دولت جس نوں رہیا کماندا
اوہ تیرے کم کوئی نہ آیا توں دوزخ توں جاندا

Scanned with CamScanner

لیا ہن ایس عدالت اندر کون چھڑاون والا — ایس دوزخ دے قہر عذابوں کون بچاون والا
ست سو وار قرآن دے اندر سنایا تینوں — ہے افسوس توں زندگی اندر جان بھلایا تینوں
بے نمازیاں اوس دیہاڑے کوئی جواب نہ آوے — لا ہتھکڑیاں دوزخ ڈالو امر خدا فرماوے
بے نمازاں اوپر اوہ دن بڑی قہاری والا — بے نماز رہے جو بندہ قسمت ماڑی والا
آن فرشتے دوزخ والے لاایسن ہتھ کڑیاں — بے نمازاں اوس دیہاڑے پیہن مصیبتاں پڑیاں
رو دن دیکھ کے دوزخ تائیں اگ اُبلنے بلدے — ایسی دوزخ دی اگ ظالم پتھر اس وچ گل دے
گنہگاراں دے ٹوٹے جس دم دوزخ نیڑے جاون — چوکیدار جہنم والے ہو حیران سناون

كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ

دوزخ اندر آون والیو ایہہ کی ہوگیا حالا — آیا نہیں تساں نوں کوئی خاص ڈراون والا
خبر عذاباں دیون والا تساں نہ سنیاں کوئی — مومن نام کہاون والیو ایہہ کی حالت ہوئی
وعظ نصیحت کرنے والے ہور قرآن کتاباں — تساں نوں حال معلوم نہ ہویا ذکر عذاب ثواباں
حیف تساڈی زندگی اُپر ضائع وقت گوایا — نافرمانیاں کرکے آئے دوزخ ڈیرا لایا
ہن دوزخ وچ موت نہ آوے سدا عذاب قہاری — بے نمازو ہن پچھتاؤ عزت ایہہ تمہاری
اوس دیہاڑے معلم ہوسی قدر عبادت والا — نافرماناں بے نمازاں جدوں ہویا منہ کالا
بے نمازاں دا رب حالا اکھیں نہ دکھاوے — اتنی وعظ نصیحت سن کے شرم نہ انہاں آوے
بے نمازو باجھ نمازاں کالا ہو جائے سینہ — ہووے ناراض جناب الٰہی نالے شاہ مدینہ
باجھ نماز نہ مومن ہندا لکھ عبادت کردا — سدا عذاب قبر وچ ہووے جے توبہ بن مردا
توبہ کر جاؤ بے نمازو بخشے رب گناہاں — اوس عذاب قہاری کولوں منگو سدا پناہاں
بے نمازو ڈرو خدا تھیں توبہ دے در آؤ — دور گناہ ہو جاون جس دم سر سجدے وچ پاؤ
اوہ رب نوں سر بہت پیارے جو سجدے وچ پیندے — رب تھیں ڈر دے زاری کردے اوہ جنت لیندے

چھڈ دنگیلا غفلت ساری کرلے ذکر ربانا
سدا نہ ایس جہان تے رہنا انت جہانوں جانا

دربیان مختصر احوال دوزخ و خیالات نیچیلے

مکروں بیشک لذت دیندی بات داناواں والی
لذت دیوے روز قیامت گل علماواں والی

بھیڑ لوی نوں آوے یار دیا دبھرلنواں والی
پھیر نہ ہل دی دنیا اندر الفت ماداں والی

گئی جوانی پھیر نہ لبھدی چھوڑ لبھیں جے مردا
ایہہ ویلا پھیر ہتھ نہ آوے کرلے تخم بیج قبر دا

ایہہ زندگانی زور جوانی پھیر نہیں دن ملنے
مڑکے ایس چمن وچ یارا پھیر نہ ایہ گل کھلنے

کھول اکھیں ذرا دیکھ تماشا ایہہ دنیا دن تھوڑے
انت پیاریا ایس بازاروں توں پاویں گا موڑے

کیوں توں نافرمانیاں کرکے ضائع عمر گواویں
دم زندگی برباد کراویں نہ مولا دل آویں

توں مغرور ہویا کس گل تے کیڑا حوصلہ تینوں
کی دنیا توں نال لیجاویں ایہہ گل دسے مینوں

موت بھی یاد خیال نہ تیرے بھل گیا اگلا پاسہ
علماواں نے مغز کھپایا تیرے بھانے ہاسہ

موت نقارا سر پر وجدا یاد خیال نہ تینوں
قبر کہے میں یاد کریندی توں نہیں کرداائینوں

کتنی مدت دنیا اپر موج بہارا اوڑا دیں
موتوں باہجھ نہیں چھٹکارا انت قبر وچ جاویں

توں بھی بیٹھ محمد بخشا کر کے خوب تیاری
ایس جہاں تے لکھاں ہو گئے آخر بازی ہاری

کر کے فکر مسافراں وانگوں پاس لویں راہداری
باہجھوں خرچ جو رستے اندر اوکھے ہون بیوپاری

نیکاں دی گل سن کے یارا عمل کریں تر جاویں
نافرمان بھولاں وانگوں منکر نہ ہو جاویں

جیونکر پاک محمد سرور مکے وعظ سناون
مکے والے منکر ہوندے نہ اعتبار لیاون

ذکر قرآن سنایا جاوے جد منکر بدکاراں
اگوں باتاں شغل بناون لافاں یار ہزاراں

بعضے آکھن دوزخ جنت انہاں دلوں بنایا
دوزخ جنت کوئی نہ اگے سانوں نظریں آیا

اگلے پاسے کوئی نہ تکیے جو ہویا سو ہویا
مٹی اندر مٹی رل گئی بس ہویا جو ہویا

کون اٹھاوے کون بلاوے کون حساب کریگا
نہ دوزخ نہ جنت اگے دوزخ کون سڑیگا

ایسیاں گلاں بول سناون منکر رب نبی دے
کافراں وانگوں ہن بھی رکھدے بعضے کفر عقیدے

لیسے واسطے پاک نبی نوں امر جنابوں آیا
پڑھ قرآن سنا رسولا آیتاں وحی لیایا

لَا یَسْتَوِیْ اَصْحٰبُ النَّارِ وَاَصْحٰبُ الْجَنَّۃِ اَصْحٰبُ الْجَنَّۃِ ھُمُ الْفَآئِزُوْنَ

رب فرمایا سرورتائیں مار آواز سناوے
اکو جیہے ہون نہ ہرگز دوزخ جنت والے
اوہ ست دوزخ رب بنائے قہر عذاباں والے
اس وچہ پتھر ڈالے جاون پتھر بھی گل جاندے
کھاون بدلے مقوہر ملے گی پیپ لہو ہو پینیاں
مارن والے کٹن والے ہور جلاد ہزاراں
چیر دو ٹکڑے کرسن بعضیاں دے سر پھوڑن
درد عذاب مصیبت والا ذکر نہ کیتا جاوے
سرد دوزخ اک رب بنایا سردی باجھ شماراں
اگ دوزخ ہیں دوزخی جس دم تنگ زیادہ آون
سڑ گئے سڑ گئے رو رو کوکن کرن بلند پکاراں
چوراں یاراں چغل خوراں نوں بڑے عذاب دکھاون
اژدہا قہر غضب دے ہوون سب مثل بلاون
ایسا بچھو ڈنگ چلاوے قہر الٰہی آوے
دوزخ اس دا نام ہے جس وچ رحمت رب نہ ذرہ
بے آرامی دکھ تکلیفاں گرمی آتش بھائی
مک دی گل فضل نہ ذرہ دوزخ وچ نہ ہووے
حد عذاب نہ ہرگز کوئی کی کی گلاں کریئے
ہوندی ہمت نیکی کریئے آس فضل دی دھریئے

دوزخ جنت والی انہاں آیت پاک کھاوے
دوزخی دکھ تکلیفاں پاون جنتی ہون سکھالے
جگہ عذاب قہاری والی حال خراباں والے
ڈھونگے باہجہ حساب شماراں خبر نبی فرماندے
موت نہ آوے اسدے اندر سدا عذابیں جیناں
دوزخ اندر ایہہ سب حاکم تنگ کرن بدکاراں
بعضیاں گرزاں مار فرشتے ہڈی ہڈی توڑن
دوزخیاں نوں دوزخ اندر موت نہ ہرگز آوے
دوزخ نام قہاری رب دی کہیا سیّد ابراراں
یا اللہ دے ٹھنڈا سانوں عرض سوال سناون
اک آتش کی دوزخ اندر ہور عذاب ہزاراں
چوکیدار جہنم والے آتش تیز جلاون
قد اٹھوئیں شتر برابر کی حال سناواں
اک ہزار برس تک اسدا ڈنگ نہ ہرگز جاوے
غضب الٰہی غضب الٰہی دوزخ جگہ مقررہ
بخش بدبو دوزخ ورگی دوجگہ ہور نہ کائی
رنگا رنگ عذاب قہاری بدعملاں ول رہوے
منگ پناہاں توبہ کریئے اس دوزخ توں ڈریئے
شام صباحیں پڑھ الحمد سر سجدے وچ دھریئے

منگ دعا رنگیلیا ہر دم نال ایمان دے مریئے
لَا تَقْنَطُوْا فرمان ہے اسدا ناں فضل دے مریئے

دربیان فضیلت سخاوت و ذکر سخیاں

سن میں ذکر سخاوت والا آکھ سناواں تینوں
جیہڑی قرآن حدیث دے وچوں معلم ہویا مینوں

کر سخاوت کل عملاں تھیں درجہ اس دا بھارا
سخی خدا نوں بہت پیارا آکھے نبی سہارا

سخی دی مشکل دور ہو جاندی ہوون دور بلائیں
جلد دعا قبول ہو جاوے فضل کرے رب سائیں

سخی دے جیڈ بہادر ناہیں اندر دنیا ساری
سخی نوں ہووے قرب خدا دا آکھے نبی غفاری

سخی دی عزت دنیا اندر روز جزائیں
نام سخی دا سوہنا لگدا ہر ویلے ہر تھائیں

سخیاں دا جگ سارا دوست سب نوں بہت پیارے
جس میدان سخی بہ جاوے اوہ میدان نہ ہارے

مال اولاد جے دیوے مولا خرچ تے ہور کھاوے
وانگ قاروں دے شوم نہ ہو دو دھرتی نہ دباوے

شوم نہ ہوویں دولت والیا کھول دیویں دروازہ
ہر دم کھلا سخیاں بدلے جنت دا دروازہ

پاک محمد سرور تائیں امر جناب توں آیا
دیکھ قرآن کتاب الہی مولا نے رنگ لایا

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلٰى حُبِّهٖ مِسْكِيْنًا وَّيَتِيْمًا وَّاَسِيْرًا ط

دیہو طعام یتیماں تائیں عاجز تے مسکیناں
کریں سخاوت مسکیناں پر روشن ہو جائے سینہ

بولیں بہت محبت کر کے ساتھ غلام کنیزاں
چنگے بھاگ تیرے رب کیتے انہاں ہار نصیباں

بیماراں نال کریں محبت رکھیں خیال غریباں
ہمسایاں نال الفت رکھیں رل مل بیٹھ عزیزاں

غضب رباناں دور ہو جاوے کرے سخاوت جیہڑا
گناہ معاف سخی دے ہوون خیال نہ ہرگز تیرا

جو چاہیں سو درجہ ملدا ایس سخاوت پاروں
سخی نوں پین آوازاں ہر دم جنت دے درباروں

اجے رنگیلیا ویلا تیرا کر لے دان ضروری
پھر ایہہ ویلا ہتھ نہ آوے عمر چلی ہو پوری

ہور حکایت سناواں تینوں ایس سخاوت والی
عمل سخاوت کر گئے جیہڑے پا گئے درجے عالی

Scanned with CamScanner

حکایت فضیلت سخاوت

عبدالوہاب آہا اک ناموں اولیاء اللہ بھائی
اس دی ایہ حکایت مینوں نظر کتابے آئی

طلب فقیری درجہ چاہے بڑی عبادت کردا
اللہ اللہ دن تے راتیں نال محبت پڑھدا

پہلے سال عبادت کیتی دوسرا سال بھی آیا
تیجا چوتھا پنجواں چھیواں ذکر دے نال وہایا

ست اٹھ نوں دس سال وہائے یاراں تے ہور باراں
تیراں چوداں پندراں سولاں ہو گئے سال اٹھاراں

انی ویہہ اکی ہور بائی تیئی چوی پنجی !
چھبی ہور ستائی اٹھائی پورے سال اونتی

تریہہ اکتی ہور بتی تیتی چوتی پینتی چھتی
کیتی جنگل اندر اس نے بیٹھ عبادت حقی

چھتی سال عبادت کیتی ہوئی نہ منزل پوری
جو دل چاہیا اوسے طرفوں رہی دلی نوں دوری

کیا مطلب اچانک اک دن مولا آن بناوے
ہاڑ دا موسم جنگل وچوں کتی دوڑی آوے

پچھے اس دے بچے پیاسے جان دکھاں نے جالی
اس ذاکر نے ویکھی جس دم باہتوں مڑدی خالی

جلدی آیا شہر دے اندر اس دم مرد ربانا
دوست پاسوں لے مڑ جاندا کجھ پانی کجھ کھانا

نال محبت بچیاں تائیں کھانا جا کھلایا
پیاسی جان نمانی تائیں پانی رج پلایا

پیاسے بچیاں پانی پیتا سینے ٹھنڈاں پیاں
نیک دعائیں انہاں والیاں عرشاں توں لنگھ گیاں

عبدالوہاب اُپر اس دم وچ ہوئی کرم دی پھیری
چوداں طبق نظر وچ آئے قدرت ربا تیری

چھتی سال عبادت کیتی دل مراد نہ پائی
ایہہ سخاوت جس دم کیتی رحمت دیر نہ لائی

جے کوئی درجہ حاصل کرنا کر سخاوت یارا
دولت دب زمین دے اندر نہ بن بیٹھ نکارا

کی کی شان بیان سخاوت کھول سناواں تینوں
بڑی کتاب دا ہنیں ارادہ فرصت ہے نہیں مینوں

حکایت حاتم طائی در سخاوت

سخی مرد جو حاتم طائی جانے اے جگ سارا
اک دن سیر کرن جاندا جنگل طرف پیارا

گھوڑے دی اسواری اُپر دُور دُور اڈا جاندا
جنگلوں نکل شیر بہادر کڑک آواز سنایا

اوہ گھوڑے دے کھادن بدلے جبدم نیڑے آیا
حاتم کہندا فکر نہ کر توں کھادن آیا مینوں
جے کر فکر تیرے دل اندر دوڑ پچھے ہو جائیں
شیر دی آس نہ ہرگز توڑاں راضی کر دکھلاواں
اتر کھلوتا گھوڑے اتوں کیتا جلد اشارا
باقی طلب رہے جے تینوں میں حاضر توں کھاویں
پچھے ہٹیا حاتم طائی شیر اگے توں آیا
کرے سلاماں عاجز ہو دے منہ سر بوہے دیندا
دیکھ غلام ہویا قربانی سو تعریف سناوے
کر اسواری گھر نوں آیا حاتم مرد ربانا ں
دنیا اندر دل غریباں راضی کر ہر ویلے
حرص دا اٹھو ٹھانہ پر ہونا روز قیامت تائیں
کوئی نہ رہیا دنیاں اتے کر کے حرص ہوائیں
سخی ہزاراں عیباں بھریا پھیر بھی جنت جاوے
ہاتھ اٹھا محمد بخشا راضی کریں سوالی

مارو جلد بندوق دی گولی عرض غلام سنایا
بیس سراں یا گھوڑا امیرا فکر پیا کی تینوں
میری جان دا نہ کر صرفہ اپنی جان بچائیں
ہر اک دا دل راضی کر کے تاں منظوری پاواں
کھالے گھوڑا حاضر میرا جنگل دے سردارا
میرے پاسوں راضی ہو کے پھر جنگل ول جاویں
آ گھوڑے دے پیراں اپر ادبوں سیس نوایا
جاندی واری حاتم تائیں عرض سلام کریندا
سبحان اللہ سخی مرد دا گھوڑا شیر نہ کھاوے
توں بھی کریں سخاوت یارا جے ہیں جنت جاناں
مولا دے سنگ ہوون تیرے جنت اندر میلے
جگ سارے دی دولت لبھے ایہ دل لبھن ناہیں
روز قیامت شوماں اندر توں نہ نام لکھائیں
شوم عبادت کرنے والا جگہ بہشت نہ پاوے
اس دولت نے نال نہ جانا آخر رہ جائیں خالی

اسخیا را جہنم کار نیست — جائے ممسک جز درون نار نیست
بخل شاخے از درخت دوزخ است — دان بخیل از سگان مثل خر است
از ہزاراں کعبہ یک دل بہتر است — دل بدست آور کہ حج اکبر است

کعبہ بنگاہ خلیل آذر است
دل گذرگاہ جلیل اکبر است

دربیان ذکر شوماں وحال ظاہر

بخیل از بود زاہد بحر و بر
بہشتی نباشد بحکم خبر

شوم نہ جنت اندر جاوے کہے حبیب غفاری
بھاویں جنگل بار اُجاڑاں ذکر کرے کھے بنت جاری

سخی خدا دا دوست ہووے بھاویں بہت گناہیں
شوم محروم ہے رحمت کولوں جنتی ہووے ناہیں

صدقیوں دور بلا ہو جاوے کہے حبیب غفاری
اس پر کوئی بلا نہ آوے جس دا صدقہ جاری

شوم جیہا گنہگار نہ کوئی اندر دو جہاناں
بے عزت ہو حشر دہاڑے وبری کل زماناں

ہزار بلا اک صدقیوں جاوے ٹل دی گل ہماری
اصل عبادت جان سخاوت وچ عبادت ساری

شوم دی عزّت دُنیا اندر ہر تھاں ہوندی تھوڑی
بدنصیب نے منہ بنھ رکھی دماں والی بوری

پیسہ خرچ نہ ہرگز ڈٹھا مر گیا جوڑا جوڑا کے
شوم نوں حالا معلم ہووے قبر دے اندر جا کے

شوم دی گل کلام دے اندر لذت کوئی نہ رہندی
رعب سیاست کوئی نہ پیندا جتھے مجلس بہندی

حوصلے نال نہ گل کر سکدا بولن کوئی نہ دیندا
چوراں وانگوں ڈردا ڈردا پچھوں گل کریندا

شان عزت تے رعب جلالت شوماں دا اٹھ جاوے
حرصوں دن نوں خاک اڑاون راتیں نیند نہ آوے

پیسے دے پت خلقت کہندی پیو دا نام نہ لیندے
پیسے دا پت شوم فلانا جتھے بیٹھن کہندے

ہے مشہور جہان دے اندر دل غنی رحمۃ اللہ
مال غنی نے خلقت کہندی ہر دم لعنۃ اللہ

شوم جیہا بدکار نہ کوئی نہ مردُود کمینہ
سب توں زیادہ کالا ہوندا شوم بندے دا سینہ

اکھیں وچ حیا نہ ہوندا شرم نہ خوف الٰہی
جھوٹ طوفانوں جمع کریندا دن تے رات کمائی

سود حرام بھی کم انہاں دا ٹھگ بازی مکاری
دمڑی دمڑی اُتے مرناں دمڑی بہت پیاری

نال غریباں لیکھے ہوندے کرنا تنگ انہاں نوں
دل وچ ہُندا ذرا ناہیں رب دا خوف تہاں نوں

چیز ویچن تاں بھاگھٹ دیندے لیندے ودھ کریندے
لگے دس غریباں تائیں پورا تول نہ دیندے

دا مارن ہر سودے اندر وعدہ کر پھر جاون
آپ توں گھاٹا پین نہ دیندے ذرا شرم نہ کھاون

جس سودے وچ گھاٹا ہووے مڑ دیندے اوہ سائی
بھاویں خلقت جھوٹھا آکھے کر کے حال دوہائی

جدھر خرچ پیسے دا ہووے ادھر منہ نہ کردے
بھاویں جگ بے عزّت آکھے ایس گلوں نہ ڈردے

جھوٹ فریب تے دھوکہ بازی ایہہ کم شوماں والا
آخر مردے دُنیا اتوں دل منہ کر کے کالا

دل وچہ جان دے ایہہ کمائی ساڈی حکمت ساری
رحمت رب دی مول نہ جانن مت انہاں دی ماری

پیسہ پیسہ کر دے رہندے پیسے دا دم بھردے
جان عذابوں اس دم چھٹ دی جدوں جہانوں مردے

دولت رزق تے موج بہاراں ایہہ سب فضل الٰہی
کاراگری ایہہ نہیں کسے دی یاد رکھیں گل بھائی

جس نوں چاہے کُنجی بخشی غیب خزانے والی
اِکناں نوں اُوپر کر دیندا اکناں نوں رکھدا خالی

اکناں نوں ہر اک سودے اندر نفع ہمیش پہنچاوے
اک ہزار دلیل دوڑادن ہر دم گھاٹا پاوے

اکناں پتہ نہ لگدا کوئی غیبوں مال دواوے
اکناں دے گھر چوریاں ہوون ستیاں جاگ نہ آوے

اکناں ندیاں نہراں وچوں سو سو فیض پہنچاوے
اکناں دا گھر مال تمامی وچ دریا رُڑھاوے

اکناں چھُریاں تلواراں نوں نام امیر بناوے
اکناں نوں تلواراں دے سنگ ویکھیا ذبح کرادے

اکناں قرب دلیوے سرکاری حاکم بڑا بناوے
اکناں نوں سرکار دے ہتھوں پھانسی چا دواوے

رحمت فضل عنایت جس پر کھول دیندا دروازہ
ہر ہر طرفوں نال محبّت اس نوں پووے آوازہ

جس نوں چاہے رزق پہنچاوے باجھ حساب شماراں
زور ایہہ حکمت نہیں کسے دی آکھ سناواں یاراں

پڑھ کے دیکھ قرآن دی آیت شک دلوں اُٹھ جاوے
کملی والے تائیں اللہ خوش فرمان سناوے

اندریں دُنیا چرا حسپیدۂ
فِی السَّمَآءِ رِزْقُکُمْ نہ شنیدۂ

بر سر ہر دانہ بنوشتہ عیاں
کیں بود ابن فلاں پسر فلاں

رزق تیرا آسماناں اُتے دلوں نہ ہرگز ڈولیں
جے رب دولت دِتی تینوں در سخاوت کھولیں

جتنا لکھیا دیوے تینوں نہ کر چوری دھاڑے
دل نے دلتے مہراں لایاں کہندے عالم سارے

صدقہ دتیاں مال نہ گھٹدا کریں یقین پیارے
شان بلند ہو جاوے تیری مالک دے دربارے

تینوں رب نے مال دتا ہے توں بھی خرچ کرائیں
دتیاں ہویاں مال نہ گھٹدا فضل کریندا سائیں

صدقہ دتیاں مال نہ گھٹدا آکھ گئے بھگت کبیر
چُنج بھر چڑیا لے گئی ندی نہ گھٹدا نیر

Scanned with CamScanner

دولت دِتی تیرے تائیں پھر بھی شرم نہ آوے
راہ مولا دے ہتھوں دینا ہے اصلی قربانی
تیرے نال نہ ہرگز جانا چیزاں مال جو تیرا
سدا نہ ایہ چیترائیاں رہسن سدا حُسن نہ گہنا
دل دیاں گلاں دل وچ رہسن بول زبان نہ کہنا
سدا نہ وعظ رنگیلے کرنی سدا نہ مجلس بہنا
اچھا تیری مرضی یارا سب کجھ ربّ حوالے

توں کجھ ہتھوں مول نہ دیندا سال سارا لنگھ جاوے
بہت پیاریاں چیزاں چھیڑیاں دیہہ راہ مولا جانی
ایتھوں انت مسافر ہوویں کوچ کریں گا ڈیرا
جیہڑے زور داما ن ہے تینوں زور نہیں ایہہ رہنا
بھاویں لکھ چیترائیاں کر لے انت منارہ ڈھہنا
کوئی نہ ہووے موڑن والا بیڑی پے گنا وہنا
رل جاون گے آخر سب نوں نامے عملاں والے

کر کجھ دان محمدؐ بخشا انت جہان ہے فانی
لکھاں نام نشاناں والے باقی نہیں نشانی

دربیان فضیلت توبہ وحکایت اہل تائب گنہگار عورت کا مقبول ہونا ساتھ توبہ کے

يَا أَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا تُوْبُوْا إِلَى اللّٰهِ تَوْبَةً نَّصُوْحًا ط

وچ قرآن خداوند فرمایا پاک محمدؐ تائیں
لوگ جو توبہ کرنے والے میری رحمت پاون
بھاویں عیب گناہ ہزاراں بدیاں جمع کرایاں
رب نوں بہت پیارا لگ دا توبہ کرنے والا
پاک حدیث نبی سرور نے خوش فرمان سنایا
توبہ نال نجات ہو جاوے کہیا رسول سوہاے
عمر جوانی اندر کوئی توبہ بول سناوے
چالی سال اوہ مردیاں والا دور عذاب ہو جاندا
کر لے توبہ ہن ویلا سدا نہ زندے رہناں

خوش بیان حبیب پیارے خلقت نوں فرمائیں
جس دم یاد اسانوں کر کے توبہ بول سناون
توبہ جس دم بول سنائی ہوون کل صفایاں
توبہ کریندے سنگ ہووے نور دِن قلب اجالا
توبہ والا پاک ہو جاوے جیوں اج مائی جایا
توبہ والا بہت پیارا خالق دے دربارے
قبرستان اوہ موماناں وچ وی اوہ بندہ لنگھ جاوے
کر توبہ پھر ہتھ نہ آوے وقت گذر یا جاندا
جس قبر دا خیال نہ تینوں اوسے قبرے پیناں

کر لے توبہ ہے ہن ویلا سدا نہ زندے رہناں
روز جمعہ دا عالم کوئی وعظ کلام سناوے
عورتاں کل محلے وچوں ٹریاں کر تیاری
ساریاں آکھن توں چل اڑیے سن لے حکم غفاری
تسیں ہو نیک نمازی سبھے میں بدبخت نکمّی
اوہناں کہیا چھڈ جھگڑا بھیتے رب نوں معلم حالا
کنجری نال روانہ ہوئی وعظ دے اندر آئی
جھوٹی دنیا دولت سمجھی جھوٹی گل کمائی
فجے کر ہی حج تیاری چٹا برقعہ پایا
کہن لگا لاہ برقعہ موہوں ویکھاں جلوہ تیرا
جو کیتا اگے غلطی کر کے میں کر بیٹھی کارا
کہن لگا میں عاشق تیرا اکی دولت نوں کرنا
تینوں حج ہے خانہ کعبہ مینوں درشن تیرا
اوس کیہا بن خانے کعبے برقعہ نہ اٹھاواں
عاشق کہے میری گل سچی جھوٹھ نہ عرض سناواں
حج دے اندر توں جس ویلے برقعہ منہ توں لاویں
کہن لگا جے درشن دیویں نہ تکلیف اٹھاواں
چپ زباناں عاجز ہو کے حج نوں ہوئی روانہ
پہنچ گئی جد مکے اندر حج دا موقعہ آیا
عیبی مرد کھڑا اک پاسے حج دی لوڑ نہ کوئی
میریاں اکھیاں تے دل اوہو ذرا بدلے ناہیں
کھا غش ڈگی زمین دے اوپر اتنا سخن سنایا
آوے موت یا بجلی پے جائے غرق زمین وچہ ہوویں

جس قبر دا خیال نہ تینوں اوسے قبرے پیناں
اُس دی پر تاثیر کلاموں خلقت دوڑی آوے
وچ رستے رل پئی انہاں نوں عورت اک بازاری
عاجز ہو کے آکھن لگی میں عیباں دی ماری
نیکی ہوئی نہ اک وی میتھوں جس دن دی میں جمی
چل کے وعظ ہدایت سن لے رستہ مولا والا
جس دم وعظ سنی علماء دی خاص ہدایت پائی
دل توں صاف ایمان لیائی توبہ بول سنائی
ٹرن لگی تاں عاشق اس دا حیرانی وچ آیا
کہن لگی ہن توبہ میری بس خدا دیا شیرا
سانجھ مکان تے لٹ بہاراں مال پیا وچ سارا
توں حج کر کے جنتی ہوویں اساں جہنم سڑنا
دیکھ جمال پیارا مینوں ہے دل کردا میرا
اوتھے حج کراں حج بدلے برقعہ منہ توں لاواں
تیرے ویکھن بدلے میں بھی شہر مکے وچ جاواں
ساڈا حج اودوں ہو جاوے پاک جمال وکھاویں
جے نہ پاک جمال دکھاویں تاں میں نلے جاواں
مگرے اس دے عیباں والا ٹریا مرد دیوانہ
وقت طواف دے توبہ والی برقعہ منہ توں لاہیا
کر اشارہ آکھن لگا تو اج حاجن ہوئی
ایہ گل سن کے عورت اس توں روئی آہیں آہیں
اے ظالم توں بیت اللہ وچہ اس گل بدلے آیا
رب دے قہر عذاباں لائق توں میں ظالم دونویں

ڈگ پئی خوف جنابوں ڈر کے ہوش حواس نہ کوئی — وچ بے ہوشی مولا طرفوں ایہہ بشارت ہوئی
اے عورت اسیں تینوں بخشیا تیریاں ست پشتانوں — اوہ بھی بخشاں راضی ہو کر موہوں کہیں جہاں نوں
اٹھ کھلوتی جس دم اس نے سنیاں فضل آوازہ — کھل گیا او گنہاراں خاطر بخشش دا دروازہ
آکھن لگی ار دے گردے جتنی خلقت ساری — بخش کریماں فضل عظیماں جے میں بہت پیاری
پھر ہنجو بھر آکھن لگی تیرا فضل وڈیرا — رحمت تیری باجھ شماراں بخشیں طالب میرا
بخش جو مینوں ویکھن بدلے آیا ہو دلیوانہ — ایہہ بھی تیری رحمت پلے ہن نہ رہے بیگانہ
ختم دعا نوں جس دم کیتا رحمت پیا آوازہ — کھول دتا اسیں ساریاں اتے بخشش دا درواز‌ہ
سبحان اللہ توبہ والی ایڈک رحمت پائی — ویکھ محمد بخشا تینوں ذرا عقل نہ آئی
دیکھ جو توبہ والی عورت کتنا درجہ پایا — نیکاں دی ہے صحبت ایسی پورا سارا بخشایا
سر بدیاں دے بھار بہتیرے اگے منزل بھاری — توبہ کر جا توبہ کر جا میں آکھاں سوداری
خبر نہیں اوہ موت فرشتہ کس ویلے آجاوے — وقت توبہ دا پھیر نہ لبھے ویلا گذر سداوے

دم آخر تائیں سب دی توبہ کردا رب منظوری
بول رنگیلیا توبہ کر جا مل جائے قرب حضوری

دربیان ذکر صابر بیوی اصحاب محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم

اک اصحاب رسول اللہ دا نت مسجد ول آوے — پڑھے نماز جماعتوں پچھے چپ کر گھر نوں آوے
ہور اصحاباں کہیا نبی ایہہ ترک جماعت کریندا — نال محبت پاک محمد اس توں حال پچھیندا
اے دوست کیوں نال اساڈے توں نماز نہ پڑھدا — نیویں نظر تے عاجز ہو کے عرض نمانا کردا
یا حضرت اک بیوی میری میں اک حال بے چارہ — اکو چادر گھر ساڈے وچ مشکل ہووے گذارہ
دو تندور پٹے گھر ساڈے جد اذان ہو جاوے — میں تندور وچ بدن چھپاواں بیوی نماز اداوے
پڑھ نماز اوہ میرے تائیں اوہ چادر پکڑاوے — بہندی آپ تندور دے اندر میری واری آوے
یا حضرت اس واسطے میں پھر بعد جماعتوں آواں — پیش نہ میری جاوے کوئی میں صدقے ہو جاواں

سُنیا ذکر نبی سرور نے دل اندر غم دھایا
راہ مولا دے اُونٹھ لدے ہوئے دولت باجھ شماراں
پکڑ مہاراں اوہ گھر نوں آیا کھڑکایا دروازہ
اس نے کہیا نبی سرور نے مال عطایا مینوں
خاوند کہیا نماز دی دلوں پچھیا نبی رُبانے
بیوی کہے نہ میں گھر رہنا جے ایہہ مال نیاویں
تندرستی اک بخشے سانوں دوجا نور ایمانے
جتھے رکھے راضی رہناں ہے منظور اسانوں
سب توں سوہنا رب اساڈا کرم کماون والا
صبر شکر دی منزل سوہنی مال اسیں کی کرناں
موڑ آ مال نبی سرور نوں سانوں لوڑ نہ کوئی
ایہو جیہے رب دے بندے رب پچھانن والے
بیوی نا منظوری کیتی واپس اُونٹھ لیایا
سن کر پاک محمدؐ سرور کرے بلند آوازہ
ایسی صابر جس دی بیوی کہے رسول ربانا
دوڑے بہت اصحاب نبی دے آن زیارت کردے

حکمت رب دی بیت اللہ وچ غنی کوئی مال لیایا
اس اصحاب نوں اوہ پکڑائے لے جا لٹ بہاراں
ملیا مال ایہہ کس طرح تینوں بیوی کرے آوازہ
بیوی کہے اس حال غریبی کیونکر جانیاں تینوں
تاں میں حال غریبی والے دستے دُکھ پُرانے
کر شکائتاں رب میرے دیاں مسجد وچ سناویں
تیجا حُب محمدؐ والی مل گئے کل خزانے
رَب اپنے دیاں گلاں کرنیاں کی ضرورت سانوں
صابر شاکر کدی نہ رہندا دکھ سناون والا
اسیں تاں اس تے راضی ہو کے سر سجدے وچ دھرناں
دیکھ رنگیلیا صابراں والی ایس طرح حد ہوئی
ہے افسوس جو مر گئے صابر رب نوں جانن والے
موڑیا مال نبی سرور نوں گزریا حال سنایا
ویکھو لوکو جس نے ویکھنا جنت دا دروازہ
اس دا جا دروازہ ویکھو جس نے جنت جانا
سُبحان اللہ نیکاں دے سنگ ہور ہزاراں تر دے

اے پر صابر ہونا مشکل منزل نہیں آسانی
رمز سناواں صابراں والی رکھیں یاد نشانی

دربیان طریقہ اعمال صالح و نقطہ صبر میاں مجنوں خیال رنگیلے

ہر بندے دی اللہ صاحب آپ آزمائش کردا
دیہہ آزمائش صبروں شکروں ثابت ہار نہ مردا

عمل کرے جیوں طاقت دیوے میں سمجھاواں تینوں   باقی آپے سمجھ توں جاویں عقل ہے تھوڑی مینوں
جے کر دولت مال خدا نے دِتی رحمت کر کے   دے ہمسائے رشتہ داراں سائلاں نوں مٹھ بھر کے
جے کر ملی حکومت تینوں عدل نہ ہرگز چھوڑیں   رشوت لیکے ظالم بنکے بیڑی مول نہ بوڑیں
جے کریں دوکان ترازو پھڑکے ودھ گھٹ مول نہ تولیں   نال غریباں دا نہ دیں سودے جھوٹھ نہ بولیں
جے ہے رب نے دِتی تینوں وڈیائی چوہدرائی   بے ایمانی کر پِنڈ نہ گالیں رکھیں خوب صفائی
اک دوسرے نوں چک چکا کے نہ فساد پوائیں   کر منہ کالا اس دنیاں توں تو نہ ہرگز جائیں
جے کر دِتا علم خدا نے پڑھ سیں تے عمل کماویں   باجھ عمل دے وانگ رنگیلے مولوی نہ کہاویں
جے کر ملیا حسن جوانی سنبھل چل نہ مینے   دیکھ نہ ہرگز نال بے گانہ روکیں نین نگینے
تے جے کر ملی غریبی تینوں لگی بدن بیماری   صبر کریں رب درجہ دیوے ایہہ مولا سنگ یاری
ڈول نہ جائیں نہ گھبرائیں آوندیاں دیکھ بلائیں   مجنوں وانگوں دِلبر دلوں یاری توڑی ناہیں
مولا طرفوں جو دکھ ہوون نال محبّت سہیئے   مجنوں وانگوں ثابت رہیئے دِلبر دِلبر کہیئے
ایہہ بھی نشان محبّت والا رنج پہنچیا آزمانا   مجنوں وانگوں قائم رہنا ثابتی ہار نہ جانا
دونویں منزلاں عشق دے اندر وصل تے ہجر دائی   مجنوں وانگوں عاشق جیہڑے فرق نہ پاون کائی

رَبّ دا نہ دروازہ چھوڑن جنہاں نوں رب پیارا
ایہہ مثال ناداں تینوں تھوڑا جیہا اشارا

دربیان ذکر مجنوں علیہ رحمۃ اللہ نقطہ صبر و ثابتی محبّت

واقف حال کوئی مجنوں والا آہا یار پورانا   لے خوش خبری اِکدن آیا ہُن نہ بیٹھ تمانا
باپ لیلیٰ دے کھوہا لگایا مجنوں تائیں سُناوے   جمعہ دیہاڑے شیرینی ونڈن لیلیٰ اوتھے آوے
اس دن پردیوں باہر ہووے توں بھی درشن پائیں   مجنوں کہندا صدقے تیرے مینوں نال لے جائیں
جس دن روز جمعہ دا آیا لیلیٰ چاہ پر آئی   ونڈدی کھیر پلاندی شربت حاضر عام لوکائی
ساتھی یار جو مجنوں والا کہندا مجنوں تائیں   لے ہتھ برتن چلئے دونویں دیر نہ ہرگز لائیں

دوروں ویکھی لیلیٰ آکے بسم اللہ کر بہندا
سن ادے یارا نہیں مناسب میرا ایں سنگ جانا
پھیر نہ کدی اجازت ملسی باہر آدن دالی
اک ہتھ اپنا برتن لے جا دوجے ہتھ وچ میرا
مجنوں ایہہ گل ھرگز تینوں نہ منظوری
میں وہ ویکھاں اوہ دلبر مینوں یاد رکھے یا ناہیں
اے پر ایہہ تاکید ہے میری دوست نوں سمجھاوے
دوجا پھر توں ہتھ اٹھاویں برتن میرے والا
پہنچ گیا او سائل اوتھے ملیا دان حضوروں
دوجا برتن کس دا ویرا تال ادا فرماوے
کرڑچھی مار دو ٹکڑے کیتا نخرا غضب دکھایا
سائل واجد برتن ٹٹا جل ہویا دل کولے
ڈب کے مر جا ایہو جیہے یار بناون والا

کر زیارت دلبر دالی رو ساقی نوں کہندا
مت کوئی ہور فساد ہو جائے تو ہیں یار سیانا
اج کمرے تھیں باہر نکلی ایہہ کلیاں دی ڈالی
دوست کہندا اکو برتن دو ھاں لئی بہتیرا
کی جانا کس قرب حضوری کسنوں ہووے دوری
ایہہ ہے برتن دم میرے دا دوجے ہتھ لے جائیں
جس دم میرے برتن اندر دان اوہ لیلیٰ پاوے
کہہ دئیں برتن ایہہ مجنوں دا جو درداں نے جالا
دوجا برتن جس دم کیتا لیلیٰ کہے شعوروں
ایہہ برتن ہے مجنوں والا سائل عرض سناوے
چل ہٹ پچھے کہہ گئی اگے کون انوکھا آیا
آ مجنوں کول غصے ہو کے بول ہزاراں بولے
یار دے برتن اندر جیہڑا خیر نہ پاون والا

چوپڑے تے چپاراں تائیں بھر بھر دیندی پیالے
اک لقمے نوں بیٹھے ترسن یار کھاون والے

دربیان دریافت کرنا ہمراز سے مجنوں کا واقعہ پر موقعہ خاص

مینوں کہندا ایہہ کہ یارا مینوں گل سمجھائیں
نام تیرا جد سنیا اس نے ڈاہڈا ظلم کمایا
نویں ادا رنگ بدلیا چہرے جس دم کرڑچھی ماری

تلخ مزاجوں دسن لگا دوست مجنوں تائیں
کرڑچھی مار پیالا توڑیا ذرا ترس نہ آیا
ہے افسوس جو بے قدراں تھیں تیری مجنوں یاری

بکتے کھیر تے شربت کھاندے بھجے پیالہ تیرا
جے اعتبار نہ آوے تینوں ٹکڑے ویکھ پیالہ

اتنی دیکھ بے قدری تیری سینہ ٹکڑے میرا
توں لیلیٰ دی یاری خاطر ایہہ کیوں کیتا حالا

جس دم گل ستی ایہہ مجنوں کہندا میں قربانی
میں صدقے اس غضب ادا دے بلہارے بلہارے
سب دے برتن ثابت رہ گئے میرا ٹٹے پیالا
کتیاں کھیر تے گوشت مل گیا رہ گیا یار پیاسا
لوکاں وانگوں میرا برتن جے کر پر ہو جاندا
واہ دلبر میں صدقے تیرے خوش کیتا اج مینوں
ٹٹا ہویا پیالہ لے کر سینے دے نال لایا !
جیوں کعبہ دا پتھر چم دے حاجی لوک تمامی
مجنوں کہندا دوست تائیں جس دن میں مر جاواں
یار دا پیالہ توڑیا ہویا دل میرے نوں جوڑے
ٹٹے ہوئے پیالے والے سارے ٹکڑے چکے
سوہنیاں دے نال نین جو لاوے دل سنبھال کے رکھے
سن کے دوست مجنوں والا رو پیا ہنجو بھر کے
ہُن سب حرص میں دنیا والی کر کے ترک دکھاواں
توں تاں ملیا پیر طریقت راہ دکھاون والا
آکھ سلام گیا ہو رخصت دوست مجنوں تائیں
مجنوں عالم عشق مجازی راہ حقیقی والا

قسم خدا دی الفت والی پکی ہوئی نشانی
برتن مجنوں تائیں لیلیٰ کیوں نہ کر کے چھی مالے
معلم ہویا لیلیٰ دا دل خاص محبت والا
یار نوں تکھ تکھ خوشیاں ہویاں بے خبراں نوں ہاسہ
میں بھی ہوندا لوکاں ورگا کیونکر یار کہاندا
اس طرح یاد رکھیں ہر ویلے عمر دیوے رب تینوں
تیرا قدر زیادہ مینوں یار نوں مل کر آیا
مجنوں اوہ پیالہ چمدا ادبوں ہویا سلامی
لحد دے اندر ٹکڑے رکھ دیو رحمت بخشش پاواں
یار دی رمز اوہ کی جانن فہم جنہاندے تھوڑے
فجرے شام زیارت کردا پھیر سنبھال کے رکھے
ایہہ رنگیلے نقطے تینوں رب ملنے دے دسے
مولا بھی مل جاوے مجنوں پیر تیرے جیہا پھڑ کے
توں لیلیٰ نوں ملنا چاہیں میں مولا ول جاواں
میرے جیہے بے خبراں نوں رب ملاون والا
ذکروں ولی اللہ دا ہویا جلوہ پایا سائیں
ہے سردار اوہ عاشقاں اندر نوروں قلب اجالا

رنگیا ہویا رنگ عشق تھیں جگ وچ نام رنگیلا
روز قیامت عاشقاں تائیں ہوسی نام وسیلا

در بیان ذکر اہل محبت خیال رنگیلے طریقے ملاقات نقطۂ الفت حضرت بلال رضؓ

آ ساقی اِک پاک منزّہ پُر کر جام پلاوے
ہجروں جل گیا سینہ میرا ٹھنڈ کلیجے پاوے

جام طہور حضور دں دنیا مغفورے دا بھریا
سلسبیل کرم دا قطرہ جے کر ملے جنابوں
ناقص ویکھ اشارے میرے دل وچہ رنج نہ کردا
دہ اک جام بنالے بردا چھڈاں سب سرداری
دِل قربان تے سر قدماں وچہ تن من صدقے سارا
میرے عیباں وَل نہ دیکھیں بے عیبی دلدارا
قطرہ اک محبت والا رکھ دے سینے میرے
عشقوں جو دل خالی ہووے نہ منظوری پاوے
عِشق دے اندر حاضر ہوندا غم دکھ تے رسوائی
سکھ دی نیند نہ عاشق سوندے لٹ دا اجگ بہاراں
جدوں بلالؓ دے سینے اندر اگ محبت بالی
اَلَّا اللہ اِلَّا اللہُ کرے بلند پکاراں
خاطر عشق محمدؐ سرور جھلے دکھ ہزاراں
مالک کافر تے ایہہ مومن فرق ہزار کوہاں دا
کافر ظالم دا ایہہ بردا دس چلے کوئی ناہیں
گرم ریتو دے اُپر پایا سینے پتھر دھریا
کلمہ چنگایاں ایہہ پتھر بول جواب سنائیں
کہن لگا ایہہ سینے پتھر پھل گلاب دسیندا
میں صدقے جے دلبر خاطر سب دھرتی سر آوے
کی دُکھ یار دے پتھراں والا بین لگے سرہنے
مرن محال اساڈا ہویا بول بلالؓ سنایا
کلمے توں جد باز نہ آیا چڑھیا رنج ودھیرے
کھڑا اکیتا دوہاں نے پھڑ کے مشکلاں پشت نبھایاں

اِک پیالیوں باہر ہو جاوے کبر جگر وچہ وڑیا
پوریاں ہون مراداں پارا چھٹے جان عذابوں
اس توں اگے عاجزی کیہڑی سر قدماں وچہ دھرنا
میں جاناں بن تیری یاری ہے سب ہور خواری
کی جاناں کس طور وسیلے دیوے دید پیارا
عفو کرم دیاں نظراں کر کے دیویں پاک نظارا
باہجوں عشق نہ رستہ لبھدا کیتے جتن بہتیرے
لے پر مُرشد کامل باہجوں کیہڑا راہ دکھاوے
طعنے ماراں دھکے یاراں دشمن کُل لوکائی
چڑھ جیالے سوندے غافل عاشقاں پیندیاں ماراں
آن دسی وچہ دل دے اسدے حُبّ محمدؐ والی
جیوں جیوں کلمہ پڑھے نبی دا تیوں تیوں کھاوے ماراں
اک دن دا میں ذکر سناواں ظلم کیتا بدکاراں
کافراں تائیں نبی دا جس دم کلمہ بول سناندا
جیٹھ مہینے جنگل اندر لے گئے عاجز تائیں
کہن لگے ایہہ سختیاں تینوں کیوں توں کلمہ پڑھیا
نال محبت بولیا اس دم عاشق چائیں چائیں
واہ واہ عشق پیارے والا لوں لوں لذتاں دیندا
تاں بھی نام محمدؐ اتوں صدقے ہوندا جاوے
دم دم یاد کراں دلبر نوں ایہہ دم سدا نہ رہنے
ہن تاں وَس نہ رہ گیا کوئی گھر والا گھر آیا
کہن لگے ہن تیرے بدلے ہور عذاب بہتیرے
کنڈیاں والیاں چھاپیاں لیکے ماراں خوب کرایاں

سُولاں دھسیاں جسم دے اندر جگہ رہی نہ خالی
کہے بلالؓ عشق سجن دا میخاں بن بن دھسدا
بے شک کر دیو ٹکڑے میرے میں کجھ خوف نہ رکھدا
کافر آکھن جادو گر دا اثر تیرے پر بھاری
دیکھ لویں دو نین ایہہ تیرے چل دے ہیں پرنالے
خون چلیندا نیناں وچوں توں روندا مرجاویں
دردوں اکھیں ہنجو بھر بھر کہے بلال نمانا
روون دیو میرے نیناں تائیں مار لوو ہور ماراں

کافر پچھے ہن مزا کی دیوے حب محمدؐ والی
روم روم دے ہن نال کلمے والا دسدا
کلموں باز نہ آواں ہرگز صاف تساں نوں دسدا
تاں معلوم نہ ہو دن تینوں ماراں ظلم قہاری
چھڈ دے کلمہ لٹ بہاراں وگدیاں نیناں والے
اس کلمے نوں دسن بلالاؓ پھر توں کی بناویں
ہن تاں الفت پیارے والی کر گئی خوب ٹکانا
یار دے بدلے جہڑیاں ماراں اوہ ہے موج بہاراں

غزل بزبان بلالؓ عاشق کمال

ہجر احمد میں ذرا ان آنکھ کو رونے تو دو
خوب ہے گر خون بن کر نکل جائے دِل میرا
ظلم کی باقی نہ چھوڑیں ایس عاشق زار پر
جان و دل دونوں نبیؐ کو دے چکا ایمان سے
قابل سجدے کے سر یہ ہو جائے مشتاق کا

آب ہے یاں خوں برستا امتحان ہونے تو دو
آنسوؤں سے بیج الفت جگر میں بونے دو
اتنی سختی پر چھوڑیں اور کچھ ہونے تو دو
مار ڈالو ناتواں کو قبر میں سونے تو دو
خون رنگیلے سے چہرا کر وضو دھونے تو دو

کہے بلالؓ جو حرف عشق دا اوہ ہے جادو بھارا
پردہ دور اکھاں توں کر کے دیکھو پاک نظارا
بہت ستایا باز نہ آیا عشق نبی دے پاروں
اس دا نام محبت سچی عشق پیارے والا
مشکل ملن سجن دا ہووے ملنا نہیں آسانی
کہے بلالؓ میں دل اپنے نوں دتا دلبر تائیں
تو بھی کرلے سودا یارا وچہ بازار رنگیلے

جادو کسے تے مول نہ کردا اوہ محبوب پیارا
پڑھ جاؤ کلمہ دلبر والا ہو جائے پار اُتارا
آخر پوریاں ہویاں مراداں قرب ملے سرکاروں
دنیا وچہ آرام نہ پاوے طلب نظارے والا
ایویں خلقت دلبر دلبر مونہوں کہے زبانی
نال ایمان دے سودا ہویا ہن میں موڑاں ناہیں
جے مل جاوے دلبر سوہنا کر لے کوئی وسیلے

سب توں اعلیٰ ایہہ ہے منزل عشق پیارے والی
ہے افسوس جو بندہ بن کے رہے مجنوں خالی

چھوٹی عمر جو گذر سو ہاری آ گئی پھیر جوانی
چلی چھوڑ جوانی جس دم ختم ہوئی زندگانی

باقی نام رہیا اک باقی اوہ بھی یاد زبانی
دن تھوڑے اس نام تیرے دی رہنی نہیں نشانی

جے کر عشق الٰہی اندر گھڑی کوئی لنگ جاوے
زندگی نالوں مرنا چنگا مرشد سبق سکھاوے

عشق مولا دا رستہ تیرے جے کر ہتھ آ جاوے
خوف نہ رہے عذاب جہنم نار جنت ہو جاوے

جے ایہہ منزل ناقص ہوندی کیوں ہوندے ایہہ حالے
مر گئے عشق دے اندر رل کے بڑیاں شاناں والے

ویکھ لیے توں مجنوں ورگے پیر سنگاندے جم دے
منصور جیہے بھی عشق لگا کے سولی اوپر گھم دے

شمس جیہاں نے کھل لہائی یار پیارا کر کے
اے پر اس منزل دے اندر جو پہنچا سو مر کے

باہجھ حساب لذت مل دی اندر اک نظارے
جے نہ اس وچ لذت ہوندی کیوں چالے سر آرے

جے نہ اس وچ لذت ہوندی چھڑ نہ بہندے پیارے
راضی ہو کے کدی نہ رکھدے سر ہیٹھاں تلوارے

اے پر راضی دلبر اندر عذر نہ کیتا جاوے
اکناں اپنے پاس بٹھاوے اکناں دور ہٹاوے

کسے توں مکھ چھپاوے دلبر کسے دیدار دکھاوے
اکناں دور حضوروں رکھدا اکناں پاس بلاوے

اکناں نوں نت درس دکھاوے اکناں نوں ترساوے
ناپرواہ کسے دی رکھدا بے پرواہ کہاوے

اس دی بے پرواہی والا انت حساب نہ آوے
خودی گمان تکبر والا توڑ دیندا سب دعوے

بہت رنگیلے عقلاں والے بھید نہیں کوئی پاوے
کسنوں اوہ مل جانا دلبر کس رہنے پچھتاوے

آ جاؤ اوڑک رخصت ویلا پھیر کریں پچھتاوے
انت رنگیلیا خاک دی ڈھیری ٹٹ جاون سب دعوے

سولی دادن شاہ منصور و سہ شدن مخلوق

دکھ تکلیفاں جھل لیاں سب نہ توبہ دل آیا
سارے شہر منادی کر کے سولی طرف بلایا

پہلے ہتھ تے پیر کٹائے حکم شریعت پاروں
سچے عاشق کدی نہ مڑدے دلبر دے درباروں

خلقت آکھے ویکھن والی واہ واہ حوصلہ تیرا
کہن فرشتے آسماناں تے واہ نبی دیا شیرا

آدمؑ باہجھ حساب شماراں سُولی دیکھن والے — رَتن گروہ بنے اوہ سارے ہوئے آن دولے

اک گروہ جو عالماں دے سنگ سولی کہن چڑھاؤ — دوجے آکھن ڈرو خدا تھیں ایڈ نہ ظلم کماؤ

تیجے چُپ حیرانی اندر اپنی بات سناندے — اللہ جانے کیہڑا سچا راز اسیں نہ پاوے

جس ویلے پھر حکم سنایا کٹو زبان پیاری — لے تلواراں اک ٹولہ پھر بول پیا اک واری

قتل کراں گے عالم سارے خون چلن پرنالے — کیہڑا سانوں روک ہٹاوے دیکھ لئے شاہ نالے

چڑھیا جوش جواناں تائیں کھچ لیاں تلواراں — کہن لگے اج ہووے تماشہ خون چلے بازاراں

ماریئے مہراں والے نالے کریئے قتل امیراں — پایئے لٹ کچہری اندر کرسیوں سٹ وزیراں

کلیاں والے چوغاں والے نالے کرد قتل اج سارے — اج منصور دے بدلے کرنے قتل ہزار لواڑے

ایسے عاجز بندے اتوں جاناں وار دکھایئے — قسم اللہ دی باز نہ آیئے ہن تلوار چلایئے

ہتھ اور پیر کے تلواروں ہن کی باقی رہندا — رب دے واسطے صبر کرو تسیں شاہ منصور ایہہ کہندا

ذرا میری گل سُن لوؤ بھائی نہ تلوار چلاؤ — واسطے رب دے سولی والئو سولی جلد چڑھاؤ

ایہہ اقرار وصال سجن دا ویلا گذر نہ جاوے — گذر یا ویلا کہن سیانے پھر مشکل ہتھ آوے

یار اٹھاون لگا پردہ ویکھ حال اکھ بھر کے — میں تاں ملنا مولا تائیں سولی اوپر چڑھ کے

حاضر ہویا سولی اوپر بولے حمد ثنائیں — توں بھی اج نظارہ کرلے کہندا سولی تائیں

پھیر نہ مجرم میرے درگا تیرے اوپر چڑھنا — جس نے سولی اوپر چڑھ کے حق دا کلمہ پڑھنا

ایہہ گل آکھ چوفیرے ادبوں بول سلام سنایا — اے لوگو میں چور شرع دا تاں سولی تک آیا

سولی اوپر چڑھنے ویلے ایہہ آوازاں لایاں — یارب بخش تنہانوں میں پر سولی مہراں لایاں

یارب بخش انہاندے تائیں جو اندر حیرانی — کہندے خبر ناہیں کون سچا بولن حمد ربانی

تیسرا بخش انہاں نوں جیہڑے میری خاطر مردے — عاجز سمجھ کے میرے تائیں سر ندرانہ دھر دے

کل تماشہ ویکھن والے تیری بخشش پاون — ایہہ گل آکھ زباناں کلمہ حق حق بول سناون

اڑگیا دچوں بھور بچارہ رہ گیا پنجرہ خالی — تاقیامت خلقت جاتے ایہہ گل عاشقاں والی

اِنَّا لِلّٰہِ وَ اِنَّا اِلَیْہِ رَاجِعُوْنَ ط

قطرہ قطرہ کے اَنَا الحق سور حنداوند جانے — رمز عشق دی خبر کی جانن جیہڑے خشک ملانے

Scanned with CamScanner

ساڈے کے لاشش پیارے تائیں اُسدی خاک اُڈائی
باطن اندر زندہ ہویا ظاہر شکل چھپائی

شرع توں قائم کرتے والے جلوہ گئے دکھا کے
ہن تاں عاشق ایویں کہندے نبی دا حکم بھلا کے

رب دا قرب نہ حاصل ہووے باہجھوں تابعداری
لکھ تفسیر محمد بخشا چھوڑے قلم پیاری

شاہ منصور دے حق دے اندر رومی نے فرمایا
شاہ منصور نوں باہجھ قصوروں سولی پکڑ چڑھایا

چوں قلم در دست غدارے بود
لاجرم منصور بر دارے بود

جلوہ مولا نباشد موسیٰؑ بر کوہِ طور حق
رنگیلا
جلوہ حق بر دار باشد ذات حق منصور حق

حکایت دوست مولا و حقیقت نزول عشق الٰہی دریافت کردن موسیٰ علیہ السلام بر کوہ طور و نقطہ الفت خاص خیال رنگیلے

اِک دن موسےٰ طور دے اُتے عرض کرے یا باری
مینوں اوہ دکھلا کوئی بندہ جس نال تیری یاری

امر آیا کی دیکھنا موسےٰ ساڈے یاراں تائیں
ساڈے باہجھوں ہور کسے دے ویکھن والے ناہیں

عرض کیتی جو دوست تیرا کیا موج کریندا
حکم آیا میں دوستاں تائیں لکھ دا نہ آئندہ

عرض کیتی کی مطلب اس وچہ میرا یا ستارا
حکم آیا کیوں دِلبر والا راز کراں آشکارا

عرض کیتی کیوں دوست اپنا مینوں نہ دکھلاویں
حکم آیا اچھا دیکھ لے موسیٰؑ جے توں باز نہ آویں

ساڈا دوست دیکھنا جے کر غار فلانی جائیں
موسیٰؑ جا زیارت کردا امر ہویا جد سائیں

کیا دیکھے اک مرد ربانا ذِکر کرے سُبحانی
سُبحان اللہ سُبحان اللہ کردا ورد زبانی

چیراں رتن سلامت اس دیاں اِک زبان پیاری
دُوجا دِل تے تیجا اکھیں حمد کرے سوواری

باقی جسم دا گوشت سارا کیڑیاں کھا مکایا
حال نمانا ہڈیاں باقی نبیؑ تعجّب آیا

اکھیں اندر آنسو آئے دیکھ کے حال نتانا
بعد سلام دے ایہہ گل پہلے پچھے نبی ربانا

اے مردا کس نعمت خاطر اتنا حمد سناویں
نہ زر دولت جسم سلامت توں کی خوشی مناویں

اللہ اللہ کر کے بولیا اگوں مرد ربانا ں
اس دا نام لواں نہ کیونکر جس دے کول ہے جانا

دل سلامت رکھیا جتھے ہے ایمان ٹکانا
رکھی زبان سلامت میری پڑھدا حمد ربانا

تیری ہوئی زیارت مینوں نین سلامت میرے
کیوں نہ اُسدا شکر کراں میں بشر بنایا مینوں
اُلفت وچہ آرام نہ ہوندا معلم سب دے تائیں
توں کلیم خدا دا پیارا مرسل رب بنایا
جے کر درجہ دوستی ہوندا ایہہ جواب نہ دیندا
تینوں فخر پیغمبری دا لاساتوں مان نہ کوئی
بن منگیاں توں پردہ چاکے نت دیدار دکھاوے
دلبر ملے اجاڑ دے اندر اوہ ہوون گلزاروں
سبحان اللہ کیسا نقطہ عاشق نے سمجھایا
ہے کجھ طلب جے دل تیرے وچہ مینوں حکم سناؤ
مدت ہو گئی ماں میری نے پانی سرد پلایا
ایہہ گل سن کے حضرت موسیٰؑ پانی جلد لیاوے
جس دم اوس پیالے تائیں زاہد نے ہتھ پایا
دتی جان خدا دے عاشق بوند نہ پیتا پانی
یا اللہ! ایہہ تیرا دوست یاد کرے نت تینوں
امر آیا جو دوست میرے سرد نہ پیون پانی
مرسن دکھاں درداں اندر سرد نہ پانی پی سن
ایہو ساڈی یاری موسیٰ دُنیا دُکھ ازائیں
خلقت ہووے بیزار انہاں توں ظاہر حال فقیراں
تنگی پھاکا ہور مصیبت جد میں انہاں پہنچاواں
صبر شکر کر سجدے پیندے ایہہ در چھوڑن ناہیں
پانی سرد جو دنیا والا پیوے مزا آجاوے
ساڈے دشمن دنیا اُتے موج بہار اُڑا دن

ہیں کی جسم سلامت کرنا خاک وچہ آخر ڈھیرے
ویکھ کے میرا حال ویرانہ کی غم آیا تینوں
طعنے جھڑکاں ذلت خواری آفت سخت بلائیں
لن ترانی تیرے خاطر امر جنابوں آیا
آ دربارے دے نظارے آپ آواز کریندا
صبر دی برکت غار دے اندر نت زیارت ہوئی
مینوں غار بہشتاں ورگی ہس ہس عرض مناوے
جس گلزار وچہ یار نہ ہووے پھل نہیں اوہ خاراں
خوش ہو کے پھر حضرت موسیٰ بول سوال سنایا
عاشق کہندا مل جائے جے کر پانی سرد پلاؤ
پھیر نصیب نہ ہویا میرے کتنا وقت دہایا
پی لے پانی مرد ربانے موسیٰؑ حکم سناوے
اوہ وی روح قبض دی خاطر موت فرشتہ آیا
موسیٰؑ رو کر عرض سنائی وچہ سرکار ربانی
سرد پانی کیوں پین نہ دتا دس حقیقت مینوں
سینہ گرم جہاں وچہ رکھاں جس نال پیت پرانی
دُنیا نہ پیاری کرسن وانگ مسافراں جی سن
دُنیا والیاں خوشیاں ہرگز انہاں دکھاواں ناہیں
سینے روشن عشق میرے تھیں تن دیاں لیراں لیراں
اوہ ساڈے پر راضی ہوندے ہیں دلدار بناداں
بھاویں یار دیوے تکلیفاں یاری توڑن ناہیں
ساڈی تھوڑی اُلفت ہووے ساتوں مول نہ بھاوے
ایتھے ذرا آرام نہ ہووے ساتوں مول نہ بھاون

ظلم کماون عدل نہ کردے سخت سزاواں والے / اس میدان قیامت اندر دیکھ لویں منہ کالے
نفس دے برے ذرا نہ ڈردے کردے جو دل آیاں / مر گئے باقی خاک نہ رہندی صرف پتے برائیاں
کلیہ چوغے نرم نوالے لٹیاں موج بہاراں / ویکھن ایس بازار دے اندر رہندیاں انت پیزاراں
جنہاں نے ساڈی یاد بھلائی اسیں بھی یاد کریتے / جس دم ساڈا وعدہ آیا مجرماں وانگوں پھڑیئے
ساڈے دشمناں والی موسیٰؑ پکی خاص نشانی / دلوں اساتوں مول نہ جانن آکھن رب زبانی
بس موسیٰؑ ہور اگے کوئی نہ سوال سنائیں / مر گیا ساڈا یار پیارا جلد انہوں دفنائیں
صرف ایہہ نقطہ موسیٰؑ تائیں مولا نے سمجھایا / باجھ عبادت مولا والی درجہ کسے نہ پایا
ایہہ بنیاد عبادت والی صبر شکر دا جوڑا / ناں پوے کھوہ دوزخ اندر روک نفس دا گھوڑا
سمجھ رنگیلیا تیرے تائیں ایہہ گلاں سمجھاواں / اس طرح صابر بندے رب دے میں قربانی جاواں

در ذکر موت و نصیحت و خیالات رنگیلے

ہر اک تائیں جام نزع دا مشکل ہووے پیناں / مرنے توں دل مول نہ کردا ہر اک چاہے جیناں
بھاویں عمر ہزاراں برساں بیت کسے دی جاوے / تاں بھی جیون نوں دل کردا موت کولوں ڈر آوے
ایس بازاروں نکل جانا نہیں آسانی یارا / دنیا داراں نوں نہ بھلدا دنیاں دا چمکارا
ایس بازار وچہ ہسن والے اوڑک روندے مڑدے / کوئی ملاح نہ تارن والا لکھاں بیڑے رڑدے
ڈاروں توڑ وچھوڑیاں کونجاں پھیر نہ جوڑے جڑدے / ہوندے امر محمد بخشا لکھے ہوئے جو دھر دے
اک میلے نوں کرن تیاری اک مڑ گھر نوں چلے / مکیا خرچ حیاتی والا درم نہ رہ گیا پلے
اس دم کوئی نہ موڑن والا جد دن سنیہڑے گھلے / لکھاں چندروں سوہنیاں شکلاں پیاں زمین دے تھلے
ایہہ زندگانی زور جوانی ہے دو دن دا میلا / گذر گیا جو وقت پیارے نہ ہتھ آوے ویلا
کل من علیہا فان اللہ نے فرمایا / ہے افسوس اے غافل بندے تینوں یاد نہ آیا
سو برساں جے زندگی ہووے اوڑک کوڑ ٹکانا / زور جوانی چھوڑ تمامی مرجاناں مرجاناں
ہر اک نے ایہہ پینا یارا جیہڑا موت پیالا / سب نے گذرنا ایسے گھاٹی کیا ادنےٰ کیا اعلےٰ

ایہہ سرائے مسافراں والی تھوڑی دیر بسیرا
توں جس گھر دا مالک بنیاں نہ تیرا نہ میرا

اگلے پاسے جاون والی کر سامان تیاری
وانگ محمد علی پیارے آجائے تیری واری

بڑیاں بڑیاں زوراں والے عقلاں باجھ شماراں
موت لگے کوئی عذر نہ آیا کر دے گئے پکاراں

ہو گئے چپ محمد بخشا اگلے پاسے جاون
پھیر جہان تے دوجی واری دلبر مڑ آون

تھوڑی مدت پھل بلبل دی لگی رہندی یاری
سدا نہ پھل تے بلبل بولے سدا نہ باد بہاری

وسدیاں رسدیاں پھردیاں ٹردیاں موت اچانک پیندی
ساریاں بھل جاون تدبیراں سرت سنبھال نہ رہندی

حکم اللہ تھیں جس بندے دا دم زندگی مک جاوے
آن فرشتہ اس دے تائیں ایہہ جواب سناوے

لے یارا ہن دنیا اتوں تیرا کوچ ٹکانا
تیرے حصے دا وچ دنیا اک نہ رہ گیا پانی

ہور فرشتہ آکر کہندا سن وے میریا جانی
تیرے حصے دا وچ دنیا بوند نہ رہ گیا پانی

اگ ہوا ہور جس دے قبضے اوہ بھی آکھ سناواں
تینوں حکم نہ رہ گیا ایتھوں اگے قدم اٹھاواں

دھر لیا قدم زمین دے اوپر جیتھے جیتھے دھرنا
ساڈے وس نہ رہ گیا کوئی توں جہانوں مرنا

چل اڈیکاں تیریاں اگے توں ہن جیتھے رہنا
چھوڑ بہار بازار گھراں نوں توں ہن قبرے پینا

ایتھوں اج تیاری تیری کوچ کریں گا ڈیرے
کوئی پیارا بھی اج ہرگز نال نہ جانا تیرے

ملنا ایس جہان توں مینوں اج دن دیس نکالا
کسے نہ پچھیا کدھر چلیا بڑیاں چباریاں والا

بھاویں لکھ حکیم بلادیں پھیر علاج نہ کوئی
تیرا چالان صاحب تے کیتا ختم عدالت ہوئی

وچے رہ جان کل دلیلاں جو ہویا سو ہویا
بھکھے تیریاں گلاں ہوسن اج فلانا مویا

جیہڑے تیرے بہت پیارے مرگئے دے اوپر آون
جلدی کر وجینازہ اس دا ایہو حکم سناون

زور چلا کیساں کار اگریاں رعب تیرے سکالے
نہ اج کوئی مل انہاں دا اندر کسے بازارے

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِیْنَۃُ الْحَیٰوۃِ الدُّنْیَا

مال اولاد ہے زینت دنیا اللہ نے فرمایا
نال تیرے ہن اوہو جاوے نیک جو عمل کمایا

نہ چنگے عمل جے کیتے یارا اوہ تیرے کم آون
صدقے روزے ہور نمازاں قبر وچہ جان لاون

تن چہیراں سی قبضہ تیرا جس پر تدھ دلیری
دم نکلے توں جدا ہو جاندی جیہڑی دولت تیری

باقی گھر دے پیاراں والے روندے تے کرلاندے
پیش نہ جاوے رکھ قبر وچہ آپ مٹی رل پاندے

کس دی طاقت کیہڑا ایپارا تال رہے جو تیرے
تیرے عمل جو ہوون تیرے اوہ تیرے سنگ جاون
نیک عمل دے باجھوں تیرے کم نہ آوے کوئی
کر کوئی سودا پیسے پلّے پھیر نہ مڑ کر آویں
دیہہ یتیماں مسکیناں نوں عاجز رشتے داراں
موتوں کوئی نہ بچنے والی صورت تیری میری
موت اقرار قرآن دے اندر اللہ خود فرماوے
دیکھ رنگیلیا وچ قرآن دے اللہ خود فرماندا

گور دبھاون والے جیہڑے اوہ بھی ہون نہ نیڑے
جے کیتی کجھ نیک کمائی بند عذاب کراون
دل دے کناں بھیں ایہہ سن لے خبر نہ تینوں ہوئی
یا کم آوے گا تیرے جو ہتھوں توں دے جاویں
خوش رکھیں ماں باپ دے تائیں پچھیں حال بیماراں
ہے مشہور ایہہ خاکی بندہ اوڑک خاک دی ڈھیری
جو شے زندہ اس دے تائیں موت اچانک آوے
تیرے ایہہ گل یاد نہ رہ گئی توں کیوں بھلا جاندا

کُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ط

اک لکھ چوی ہزار پیغمبر پیر ولی جو سارے
بڑیاں بڑیاں شاناں والے موت نے مول نہ چھوڑے
ایسے موت نے صفاں ہزاراں ویکھ لپیٹ دکھایاں
بھاویں لکھاں امیریاں کولے قبریں ہے گھر تیرا
اوہ یار نہ ہرگز تیری جو دھرتی وچہ دھراں
میں تیرے سمجھاون خاطر تھوڑا لکھ دیاں حالا
بہت تاکید سکندر کیتی کل امیر وزیراں
پلّے چار کفن دے میرے نیچے کر لٹکا ئیو
ویکھ لوے سب خلقت مینوں حرص جہاندی توڑے
جدوں جہانوں رخصت ہویا شاہ سکندر پیارا

رستم ورگے زور جوانی چن چن لکھاں مارے
جیہڑے پکڑ جہاں نوں توڑن اوہ بھی ہے بنھ توڑے
محمد بخشؒ دم زندگی دے کر لے کر کجھ بھلیایاں
اس گھر اندر مڑ کے سوہنیاں پھیر نہ ہونا پھیرا
پلّے جھاڑ سکندر چلیا توں بھلیا کی کرداں
جس دم وقت نزع دا آیا شاہ سکندر والا
جس دم جائے جنازہ میرا کریو ایہہ تدبیراں
شاہ جہان دا خالی جاندا ڈنڈی مگر پٹائیو
خلقت اندر ظلم کما کے دولت کوئی نہ جوڑے
جیونکر حکم سی مختاراں نوں پورا کیتا سارا

کہے پکار منادی والا ایہو مشکل ویلا
دیکھو رنگیلا فوجاں والا جاندا انت اکیلا

منادی بروقت جنازہ سکندر اعظم

دیکھ لوتھ سکندر والی
پلّے چار دونویں ہتھ خالی

پچھے کرن بلند آوازہ
ایہہ سکندر دا جاندا جنازہ

ایہہ سی شاہ زمانے دا عالی
پلّے چار دو دیں ہتھ خالی

ایتھے مال مکان تے گھوڑے
رہ گئے وہ صندوقاں دے جوڑے

اکھیں کھول نہ سرت سنبھالی
پلّے چار تے دو ویں ہتھ خالی

شاہی فوجاں تے کل پسارے
وداع کر چلے چھوڑ پیارے

کوئی گل نہ پیاریاں والی
پلّے چار دوویں ہتھ خالی

تاج راج نہ تخت سنبھالا
ملیا اک دم دیس نکالا

مایہ رہ گئی زمین بیچ ڈالی
پلّے چار دوویں ہتھ خالی

سب اُڈ گیاں موج بہاراں
سکّے لگ لگ کے چمن ہزاراں

رہیا پھل پتّا اور نہ ڈالی
پلّے چار دوویں ہتھ خالی

محمد بخش ایہہ مشکل ویلا
فوجاں والا ہے جاندا اکیلا

نہ کوئی رہ گئی رنگیلے دی لالی
پلّے چار دوویں ہتھ خالی

موت فناہ جہاں نوں کیتا ہو فناہ ہے کردی
اس دا کوئی پیار نہ کردا ایہہ پیاری ہر دی

ایس موت نے دل وچہ میرے زخم لگایا بھارا
اسوج کتک دے تپ دے اندر مر گیا ویر پیارا

اوہ تپ عام زمانے اندر ہر بندے نوں چڑھیا
ہر ہر ملکیں لے پروانے موت فرشتہ دڑیا

تاریخ سولاں سی وقت عشاء دا سنہ اُنی سو اٹھاراں
ختم اسوج تے چڑھدی کتیں پیا وچھوڑا یاراں

ماہ محرم روز جمعہ سی جدوں مسافر ٹریا
شہر خاموش گیا اوہ پیارا جتھوں کوئی نہ مڑیا

سوہنی صورت عمر جوانی چہرا چند اُجالا
رہندا ہر دم نیناں اگے سوہنیاں نیناں والا

محمد علی نصیباں تیریاں انت شمار نہ کوئی
کلمے پاک دا ورد کیتا سی جدوں تیاری ہوئی

چھوڑیا ایہہ دنیا دا واسہ دے گیا داغ جدایاں
باجھوں صبر نہ چارا کوئی حق دیاں بے پرواہیاں

اس پل اپر آ گئے جیہڑے اگے گذر سدا دن
گذر گیاں مڑ پھیر نہ آونا ہور بہتیرے آون

اے دلبر دن تھوڑے رہنا ایہہ تیرا چمکارا
دل دیاں کناں دے نال سنلے وجدا موت نقارا

غزل

اس چمن میں مرغ انسان خوش بولا چند روز
رازِ دل مطلب کا اپنے آن کھولا چند روز

ہو چکے شداد فرعون اور قاروں بدنصیب
اب کہاں ہے چاہڑیا نمرود ڈولا چند روز

خاک میں در خاک ہونا خاک کا سامان نصیب
گھومتا ہے بیچ صحرا یہ بگولا چند روز

حرص و ہوا میں مبتلا اگلا نہیں سامان کچھ
کھو رہا ہے زندگی کو چپتر بھولا چند روز

کچھ نہیں چارہ چلا آخر تو سب عاجز ہوئے
لقمان افلاطون حکمت راز کھولا چند روز

دست حسرت ملتے ملتے سب چلے جاتے ہیں یارا
شوق لیلیٰ میں تھا مجنوں راز کھولا چند روز

سلسلہ تب ہی اگر ہو تخت بستر خاک سب
یک جگہ میں سوتے آخر صاحب و گولا چند روز

قیر قیامت میں رنگیلے کہتے ہیں کچھ گذرتا
دیکھتے ہیں جن سے گذرے ہم سے اوہلا چند روز

در بیان حال عوام الناس غافل ہونا تعلیم قرآن مجید سے و حال زمانہ

سب توں اعلیٰ افضل اکمل علم قرآن پیارے
بھیجے پاک محمد اُپر جس دے تریہہ سپارے

ایسی ہور کتاب نہ کوئی پڑھنے سننے والی
ہے افسوس جو دل امت دے شوقوں ہو گئے خالی

آلیاں وچ قرآن بچارے اُوپر دھوڑاں پیاں
پھٹے غلاف تے رلدے ورتے خبراں کسے نہ لیاں

کی کی حالے لکھ دکھاواں کوئی نہ سننے والا
جو سچ بولے ماراں کھاوے چپ رہے بچ جاوے
ولی تے اسلام دی طرفوں ہور بدل گیاں شکلاں
ویکھ رنگیلیا راوی صاحب کیا فرمان سنایا
صد تمنا درِ دل است اے بالفضول
کبیرا کل جگ پسریا سا ہد نہ مانے کو
سنت سما گم ہر کھتا تلسی درلب در
ہے نام سے کشٹ بھلے جو ٹپ ٹپ ٹیکے جام
ہے نیڑے پر سوجھت ناہیں لعنت ایسی جند

سچی گل جے کرے کوئی ہن اس دامنہ کالا
منصف ہووے سچ بولن دا قدر جو بندہ پاوے
باجھ اسلاموں حکم قرآنوں کس کم تیریاں عقلاں
بھگت کبیر دا بچن بھی دیکھیں تیر نشانے لایا
کے کند نور خدا در دِل نزول
کامی کرودھی مسخرا تن کی پوجا ہو
ست دارا اور لکشمی پاپی کے بھی ہو
داروں کنجن دیہ کو جس مکھ ناہیں رام
تلسی اس سنار کو بھیّا موتیا بند

غزل حال موجودہ مسلماناں

پر اج کل لوکاں قدر نہ کوئی شرع شریف پیاری
قدر قرآن نہ ہرگز جاتا ہور خیال ہزاری
مل جاوے پیسہ ہووے کیسا ہور خیال نہ کوئی
خالی کل مسیتاں پیاں دینی علم نہ پڑھدے
رب دا فرض پدر دی ہر دن قضیا کریندے
جیہڑا پاس ہو جاوے لڑکا داہڑی چٹ کرادے
دین نبی نوں ہاسے کردے بعضے ہیں حرام ملے
معلم ہوسی روز قیامت قدر قرآن پیارے
عمل قرآن تے کرنوالے اس دن دلجے پاون
پڑھنے ہور پڑھانے والے عامل سننے والے
یعنی جس اولاد اپنی نوں ایہہ قرآن پڑھایا

شوق قرآن حدیث دا ناہیں سچی بات ہماری
دولت دنیا دی سب چیلے مت حرص نے ماری
ایہہ دل چاہے میں گھر آوے دنیا دولت ساری
دین نبی دی طلب نہ کوئی سند ملی سرکاری
ماپے مارن تے مدرسے نہ جاوے اک واری
آکر ٹرے زمین دے اوپر شکل بنی واہ پیاری
کہن مسیتڑ ہوندے جتنے مت انہاندی ماری
جس دن سخت ہووے گا اندر خلقت ساری
سر پر تاج نورانی ہووے رحمت فضل غفاری
مائی باپ نوں بیٹے خاطر ملے جنت سرداری
معہ اولادے بخشیا جاوے سیک نہ لاوے ناری

حفظِ قرآن کرایا جس نے میں کی شان سناواں
نیک بندہ اک ٹبر وچوں ٹبریاں نوں بخشاوے
باقی رزق کماون والے عالم نام جنہاں دا
حرام حلال کمائی کر کے انڈے چاہ اڈاوے
رشوت لے کر مال ودھایا لٹ کھادا جگ سارا
ظلم فریب تے جھوٹ طوفانوں کھادا مال بگانہ
حکم قرآن نہ ثابت کیتا اللہ کی فرماوے
حرام دے مرغ کھاون ناؤں مرچ چنگی اے یارا
عدل کرو تسیں افسر ہو کے مال حرام نہ کھاؤ
مطلب ایہہ قرآن حدیثوں قدم نہ مول ڈولاؤ
چھوڑ کے نیک اعمال وے تائیں دوزخ ول نہ جاؤ
اولاد اپنی نوں پڑھنے پاؤ علم قرآن سکھاؤ
ایہہ دنیا کوئی دم دا میلہ ہے سب کوڑ پسارا

اس نے دین تے دنیا والی دولت لئی ساری
حافظ باعمل جو ہووے پشت اس تے ست تاری
علم نہیں جو بدراہ پاوے سمجھیں بات ہماری
مرغی کھاوے کم نہ آوے مار پئی سرکاری
ہن ہتھ پلے خاک نہ باقی کھٹی رڑ گئی ساری
پکڑ قلم چڑھ گھوڑے اپر لٹی خلقت ساری
عدل نہ کردی رشوت بدلے ڈبی قوم ہماری
لسی لون تے روکھی روٹی سمجھ چنگی سوداری
پڑھو قرآن پیارے تائیں ہووے رحمت رب باری
بے شک نوکری کرو پیارے منوں امر غفاری
دیوو زکوٰۃ تے روزے رکھو پڑھو نماز پیاری
اگلے پاسے بدلے کر لو کھٹی دولت ساری
اکھیں کھول کے ویکھ پیارے اج کل ہوئی تیاری

سدا نہ ایہہ زندگانی رہنی سدا نہ رنگ رنگیلا
کر سامان محمد بخشا تیری اج کل واری

خطبہ عربی مترجم الحمد شریف پڑھے

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ شام و صبا رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ہے
مہربان اَلرَّحِیْمِ کی رحمت بابجھ شمار ہے
اِیَّاكَ نَعْبُدُ کر رہے تیری عبادت خاص کو
اِهْدِنَا الصِّرَاطَ راہ دکھائیں سیدھا الْمُسْتَقِیْمَ کو
اَنْعَمْتَ عَلَیْهِمْ نازل جن پر نعمتاں تیریاں

بخشش اَلرَّحْمٰنِ کی بے حد نال الیقین ہے
نیکیاں بدیاں تول سی مٰلِكِ یَوْمِ الدِّیْنِ ہے
تیرے سے مدد مانگتے ہیں وَاِیَّاكَ نَسْتَعِیْنُ ہے
طلب ہے رستے نیک دی راہ صِرَاطَ الَّذِیْنَ ہے
راہ اس کا درکار ہے نیک جو مومنین ہے

غَیْرِالْمَغْضُوْبِ غضب جنہاں پر طلب رستے اسدی
عاجز رنگیلا ہے تیرا گدا تیرے ہے در پر کرتا صدا
آل اصحاب رسول دے زہرا پاک بتول پر
جملہ بزرگان دین پر خاص جیلانی پیر پر
خالق خلق قدیم ہے عالم علم علیم ہے
محمد بخش تحقیق ہے وَحْدَہٗ لَاشَرِیْکَ ہے

دور رکھیں گمراہیوں عرض وَلَا الضَّآلِّیْنَ ہے
دُعا قبول اے مالکا آخر کہاں اٰمِیْن ہے
صدہا درود سلام ہو دل دے نال یقین ہے
رحمت ہووے جناب دی افضل صاحب دین ہے
رازق کل جہان دا مالک فلک زمین ہے
منکر جو ہے ایس تھیں وہ ظالم بے دین ہے

خطیب صاحب اگر پنجابی خطبہ نظم کی ضرورت ہو تو پیچھے سے جس نظم کی ضرورت ہو، پڑھیں اور بعد میں خطبہ عربی پڑھیں۔

بَارَكَ اللّٰهُ لَنَا وَلَكُمْ فِي الْقُرْاٰنِ الْعَظِيْمِ ؕ وَ نَفَعَنَا وَ اِيَّاكُمْ بِالْاٰيٰتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيْمِ ؕ اِنَّهٗ تَعَالٰى جَوَّادٌ قَدِيْمٌ مَّلِكٌ الرَّؤُفُ رَّحِيْمٌ اس جگہ بیٹھ کر پڑھیں اور بعد میں یہ عربی خطبہ کھڑے ہو کر پڑھیں۔

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِيْ جَعَلَ الْجُمُعَةَ عِيْدًا لِّلْمُسْلِمِيْنَ وَاِسْتِغْفَارَ الذُّنُوْبِ الْمُؤْمِنِيْنَ نَحْمَدُهٗ وَنَسْتَغْفِرُهٗ وَنُؤْمِنُ بِهٖ وَنَتَوَكَّلُ عَلَيْهِ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ شُرُوْرِ اَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّاٰتِ اَعْمَالِنَا مَنْ يَّهْدِهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهٗ وَمَنْ يُّضْلِلْهُ وَلَا هَادِيَ لَهٗ ؕ وَنَشْهَدُ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَاشَرِيْكَ لَهٗ وَنَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ ؕ ثَبِّتُوْا قُلُوْبَكُمْ بِالطَّاعَاتِ وَصَلُّوْا عَلٰى مُحَمَّدٍ صَاحِبِ الشَّفَاعَاتِ ؕ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰى وَصَامَ ؕ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ قَعَدَ وَقَامَ ؕ وَصَلِّ عَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَآءِ وَالْمُرْسَلِيْنَ وَعَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقَرَّبِيْنَ وَعَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِيْنَ وَعَلٰٓى اَهْلِ طَاعَتِكَ اَجْمَعِيْنَ ۝ اَللّٰهُمَّ انْصُرْ دِيْنَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَ دِيْنَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْهُمْ تَعَادَلُوْا عِبَادَ اللّٰهِ ط اِنَّ اللّٰهَ يَاْمُرُكُمْ بِالْعَدْلِ
وَالْاِحْسَانِ وَاِيْتَاۗءِ ذِي الْقُرْبٰى وَيَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَاۗءِ الْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ط وَاذْكُرُوا اللّٰهَ يَذْكُرْكُمْ وَادْعُوْهُ يَسْتَجِبْ لَكُمْ وَ
لَذِكْرُ اللّٰهِ تَعَالٰى اَعْلٰى وَاَوْلٰى وَاَعَزُّ وَجَلُّ وَاَهَمُّ وَاَتَمُّ وَاَكْبَرُ ط

در ذکر میلاد شریف حضور پُر نور سردار مدینہ معہ درود شریف سب ملکر پڑھیں

ہر سُو یہ پکارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ
کیسا یہ نام پیارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

رحمت کے ہیں فوارے مومنو پڑھو یہ سارے
رکھ ورد اس کا یارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

بیماروں کو شفا دے سب دور غم بلا ہو
پڑھ دیکھ لے بیمارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

ملک و ملک سے پہلے فلک و طبق سے پہلے
چمکا تھا قطب تارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

قدرت سے نور آیا گھر آمنہ سمایا
سب دور سی اندھارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

پیدا جو ہوئے سرور مل گئے پیغام گھر گھر
آیا رسول پیارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

لولاک تاج والا دو جگ دے راج والا
جس لئے کل پسارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

مینوں آواز آیا رکھ نام ایہہ سنایا
محمد جگت سوہارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

حوّا تے سائراں مایاں مریم ایہہ پانی لیایاں
فرزند لگتا پیارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

جنت سے تاس آیا اس میں نبی نہلایا
حوراں نے لیا نظارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

شیطان غم سے رویا دوزخ تھا بند ہویا
جنت کو حق سنگارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

گر گر کے بت پیندے اور لا الٰہ کہندے
بُت خانہ پڑھدا سارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

ملکاں اُٹھایا سرور لے گئے وہ بحر و بر در
جنگل میں یہ پکارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

کعبہ آواز کردا ڈوبا میں اج تردا
مالک آیا ہمارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

عربی زبان والا نازل قرآن والا
ہے عرش کا سنگارا صَلِّ علےٰ مُحَمَّدٍ

اُم الکتاب والا — مدنی خطاب والا — عرب و عجم کا لاڈا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
دھرتی نہ پینداسایہ — تھا عرش نے اٹھایا — ایہہ راز ہے نیارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
رُعب و جلال والا — نوری جمال والا — صدقے جہان سارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
کافر حضور آیا — کیا معجزہ دکھایا — شق القمر اوتارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
قربان ہو ہو جاؤں — کیا کیا بیان ساؤں — روڑاں نے یہ پکارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
عظمت عظیم والا — عادت کریم والا — شیریں زبان والا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
پُر نور نوری سینہ — عاشق سبھی مدینہ — قربان ہوا سارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
چشم و چراغ والا — پنج تن کے باغ والا — پھولوں سے پھول نیارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
کوئل چمن میں بولے — رمزوں کے بوٹے او ہلے — تیرا چمن ہے سارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
بلبل خوشی سے بہندی — صَلِّ عَلٰی ہے کہندی — الف کالے ہولارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
قمری کرے پکارے — قربان ہیں پیارے — تیرا ہو انظارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
بولے پپیہا سوہنا — تم سا نبی نہ ہونا — مولا کا توں پیارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
میناں کہے نہ میناں — اک نام تیرا رہنا — فانی جہان سارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
ہر جا نشان والا — معراج جان والا — شب کو لیا نظارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
کلمے اذان اندر — دونوں جہان اندر — تیرا اسم پیارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
ہے رنگیلا تیرا بردا — اتنا سوال کردا — اپنا دکھا نظارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
شاہوں کا شاہ محمد — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ — محمد علی پکارا — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

اوصافِ حضورؐ

صلّے اللہ نام محمد ہر سوہنے تھیں سوہنا — ایسیاں سوہنیاں شاناں والا نہ ہویا نہ ہویا
اٹھارہ ہزار پیدائش وچوں جسنوں رب وڈیایا — بعد از خدا بزرگ محمدؐ سب توں اعلیٰ پایا
ساتوں زمین آسمان تمامی سورج چند ستارے — لوح قلم ہور عرش تے کرسی خاطر یار پیارے

پاک قرآن کلام ربّانی جس دی خاطر آئی   کیا کیا صفت قرآن دے اندر حق نے آپ سنائی
خاص بیان محمد بخشا کھول بیان سنائی   نام اپنے بھتیں نام ملاوے نام محمد تائیں
تکبیر میں کلمہ میں نمازوں میں اذاں میں   ہے نام الٰہی سے ملا نام محمد
ہر قبہ ہر خیمہ دہر قصر جناں دا   مرقوم تجمل سے ہوا نام محمد

قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ ط

اَللّٰهُ نُوْرُ السَّمٰوٰتِ نور ہے نام ربانہ   نور ہے نام رسول دا پاک اللہ نوں بھانہ

وَجْعَلْنَا مِنْ لَّدُنْكَ نَصِيْرًا ط

وَنِعْمَ النَّصِيْرُ سمجھ پیارے نام نصیر ربانہ   نام نصیر رسول اللہ دا پاک اللہ نوں بھانہ

وَجْعَلْنَا مِنْ لَّدُنْكَ وَلِيًّا ط

اِنَّ اللّٰهَ وَلِيُّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ولی ہے نام ربانہ   ولی ہے نام رسول اللہ دا پاک اللہ نوں بھانہ

وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ط

هُوَ الْاَوَّلُ وچ قرآنے اوّل نام ربانہ   اوّل نام رسول اللہ پاک اللہ نوں بھانہ

قَدْ جَآءَكُمُ الْحَقُّ ط

فَتَعَالَى اللّٰهُ الْحَقُّ حق ہے نام ربانہ   حق ہے نام رسول اللہ دا سن توں یار سیانہ

وَجِئْنَا عَلٰى هٰؤُلَآءِ شَهِيْدًا ط

وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا نام شہید ربانہ   نام شہید رسول اللہ دا سن توں یار سیانہ

وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ط

اِنَّ اللّٰهَ لَهَادِ ہادی نام ربانہ   ہادی نام رسول اللہ دا سن توں یار سیانہ

لَقَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ اَنْفُسِكُمْ عَزِيْزٌ ط

اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيٌّ عَزِيْزٌ نام عزیز ربانہ   نام عزیز رسول اللہ دا سن توں یار سیانہ

بِالْمُؤْمِنِيْنَ رَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ ط

اِنَّ اللّٰهَ بِالنَّاسِ لَرَءُوْفٌ رَّحِيْمٌ نام رحیم ربانہ   نام رحیم رسول اللہ داسن توں یار سیانہ
سُبْحٰنَ الَّذِيْٓ اَسْرٰى دا سوہنا ویکھ اشارا   رات بلایا ملنے خاطر اوہ محبوب پیارا

ثُمَّ دَنٰی فَتَدَلّٰی دا امر جناباں آیا — قَابَ قَوْسَیْنِ اَوْ اَدْنٰی کل دا پیارا

یٰسٓ وَ الْقُرْاٰنِ الْحَکِیْم یا سید سردار — طٰہٰ تے والضُّحٰی مزّمّل زلفاں دا اشارا

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ دے بعد محمد آیا — بعد محمد پھر نام اللہ پاک ملایا

لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ مُحَمَّدٌ رَّسُوْلُ اللّٰہِ ط

کتنے مُرسل کر کر مجھے رب نے حکم سنایا — وانگ محمدؐ جگ دے اندر کسے نہ چانن لایا

ہر مُرسل نے اُمت تائیں کلمہ آن پڑھایا — وانگ محمدؐ والے کلمے کسے نہ چانن لایا

باہجھ حساب شمار نبی پر لطف کرم دا سایا — وانگ محمدؐ نام کسے دا نہ کلمے وچہ آیا

پڑھ توریت انجیل نوں بعضے رہے اڈیکاں کردے — او نظارہ دلبر آیا ہجر تیرے وچہ مردے

روح اللہ نے عرضاں کیتیاں یارب خالق سائیں — مینوں اُمت احمد اندر مڑکے بھیجہ اٹھائیں

موسےٰ نے کوہ طور دے اُپر اک دن عرض گذاری — ایہہ کیا چیز بنائی دنیا میریا خالق باری

حکم آیا اے موسےٰ پیارے ایہہ سب نور محمدؐی — اوّل آخر ظاہر باطن سب ظہور محمدؐی

جس دی خاطر کل پسارے اوہ دلدار پیارا — اس دی خاطر طور دے اوپر تیرے نال اشارہ

موسےٰ عرض کیتی کر داخل وچہ حضور محمدی — اُمت میری بھی بخشا دے یوم نشور محمدی

ایسا سوہنا نبی ہمارا اُمت دا رکھوالا — دو جہان وچہ روشن ہویا لاج مبارک والا

جتنی شان نبی سرور دی رب نوں معلم حالا
پڑھ درود محمد بخشا مل سی وصل پیالا

در ذکر اوصاف حضور معہ درود شریف سب ملکر پڑھیں

کلمہ پاک پڑھانے والے صَلِّ علٰے محمد
کفر اندھیرا گوانے والے صَلِّ علٰے محمد

ختم رسولاں شاہ مقبولاں — راہنما گمراہ جھولاں — حق رستے پر لانیوالے — صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

Scanned with CamScanner

خادم نوری قرب حضوری — کل مراد ہے جس کی پوری — جو منگیا سو پانیوالے — صلِّ علیٰ محمد
نور مکمل شان مزمل — نرم مزاج تے بڑی تحمل — خلق عظیم رکھانیوالے — صلِّ علیٰ محمد
سخی ہمیشہ بخشش ہمیشہ — دنیا والا دور اندیشہ — دولت مال لٹانے والے — صلِّ علیٰ محمد
سب سے انور سب سے افضل — سب سے اعلیٰ سب سے اکمل — حق رستہ بتلانے والے — صلِّ علیٰ محمد
سب سے اکابر سب سے بہادر — ملک البشر نہ جس کے برابر — فتح مکہ پر پانے والے — صلِّ علیٰ محمد
رازاں والا نازاں والا — شافع عجز نیازاں والا — سب امت بخشانے والے — صلِّ علیٰ محمد
حال یتیماں شان عظیماں — اے خوش خلق تے عمل کریماں — دشمناں نوں گل لانیوالے — صلِّ علیٰ محمد
طلب نہ حشمت دائم عظمت — سب سے زیادہ مہر محبت — عاجزاں گود اٹھانے والے — صلِّ علیٰ محمد
زمین تے سایہ نظر نہ آیا — سایہ تیرا عرش اٹھایا — قدم عرش پر پانے والے — صلِّ علیٰ محمد
نوری سینہ عنبری پسینہ — میں صدقے اے مرجبینا — کالی زلف سجانے والے — صلِّ علیٰ محمد
دور بلائیں نظر شفائیں — سب دیاں کر کے معاف خطائیں — جنت میں لے جانے والے — صلِّ علیٰ محمد
مکی مدنی زیبا مدنی — مشک عنبر خوشبو یدنی — پھول کلی مہکانے والے — صلِّ علیٰ محمد
میم مروڑی بھوڑی تھوڑی — حق دے نال نبی دی جوڑی — جلوہ دیکھ دکھانیوالے — صلِّ علیٰ محمد
نام تمہارا میرا گذارا — دنیا نظارا یار نرارا — سب کو پار لنگھانیوالے — صلِّ علیٰ محمد
دل ترسدے نین برسدے — ملک عرب وچہ دلبر وسدے — ہجر سے مار مکانے والے — صلِّ علیٰ محمد
تن من دھن سب گھول گھماواں — دم دم تیرا ذکر سناواں — خواب دے اندر آنے والے — صلِّ علیٰ محمد
راج مبارک تاج مبارک — محفل تیری آج مبارک — رنگ رنگیلے لانے والے — صلِّ علیٰ محمد
حاضر آؤ سن کر جاؤ — سب خدا دی رحمت پاؤ — محمد بخش سنانے والے — صلِّ علیٰ محمد

درود شریف معہ نظم

صلِّ علیٰ رسولنا صلِّ علیٰ محمد — صلِّ علیٰ حبیبنا صلِّ علیٰ محمد
نام رسول کریم کا ذکر یہ عرش عظیم کا — راز نہ کھولیا میم کا صلِّ علیٰ محمد

فرشتیاں دردزبان ہے کیا حوران غلمان ہے
جن و بشر قربان ہے صَلِّ علیٰ محمدٍ

سردار نبیاں ساریاں نور فلک دیاں تاریاں
بخشادے اوگنہاریاں صَلِّ علیٰ محمدٍ

راہبر دوجہان کا نور زمین آسمان کا
مالک کل قرآن کا صَلِّ علیٰ محمدٍ

ہادی کل ہدایتاں والی کل ولایتاں
ہے گنجور عنائتاں صَلِّ علیٰ محمدٍ

اعلیٰ سب توں شان ہے افضل ایہو بیان ہے
محمد بخش قربان ہے صَلِّ علیٰ محمدٍ

عرض رنگیلے غلام دی طالب ہے تیرے جام دی
غرض ہے عرض سلام دی صَلِّ علیٰ محمدٍ

نعت شریف معہ درود شریف

پڑھ لے نبی دے عاشقا صَلِّ علیٰ محمدٍ
نام سے جان کر فدا صَلِّ علیٰ محمدٍ

آ کر فرشتے نور دے روضے تے پڑھن حضور دے
شام صبا یہ دل لگا صَلِّ علیٰ محمدٍ

دور ہوون سب دوریاں ملسن قرب حضوریاں
عشق نبی میں کیا مزا صَلِّ علیٰ محمدٍ

سن لے نال یقین دے چل رل عرب زمین دے
ہند میں ضائع نہ عمر گوا صَلِّ علیٰ محمدٍ

صورت بنکے غلام دی رکھیں غرض سلام دی
قدماں میں اپنی جان گوا صَلِّ علیٰ محمدٍ

کھول اکھیں ہوشیار ہو قافلے نال تیار ہو
سوہنا ایہے دا سدھا راہ صَلِّ علیٰ محمدٍ

کر کے دور غروراں نوں ویکھ اللہ دے نور نوں
دوئی کا پردہ دیہہ اٹھا صَلِّ علیٰ محمدٍ

ہستی ایہہ سب برباد کر خانہ دل آباد کر
نور خدا کا ہو عطا صَلِّ علیٰ محمدٍ

دنیا کا نہ امیر ہو نام نبی کا فقیر ہو
ہوں گے سلامی بادشاہ صَلِّ علیٰ محمدٍ

روضے پہ چل حضور دے ویکھ لے جلوے نور دے
سوہنے عرب کی آب و ہوا صَلِّ علیٰ محمدٍ

مرنا عشق حبیب میں ہووے میرے نصیب میں
کرتا یہ عرض رنگیلے شاہ صَلِّ علیٰ محمدٍ

نعت شریف معہ درود شریف

پڑھ لے نبی دے عاشقا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
پورے ہوں گے سب مدعا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

جنت میں جب خطا ہوئی آدم سے حوا جدا ہوئی
نام نبیؐ سے پھر ملا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

آیا جب طوفان تھا نوح بڑا حیران تھا
کشتی کے اوپر لکھا تھا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

مشکل بنی جلیل نوں کیتا ایس اپیل نوں
چمن چھتہ کو کر دیا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

موسٰے اوپر طور دے جلوے ویکھ حضور دے
غش کے اندر رکھ دیا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

روشن دو جہان میں کیا زمین آسمان میں
عرش بریں پہ یہ لکھا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

غم دیاں دور اندھیریاں ملن مراداں تیریاں
پڑھتا رہیں یہ دل لگا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

صورت بنکے غلام دی پکڑ لے تسبیح نام دی
شام صبح توں یہ سنا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

حرص و ہوس نوں دور کر
اپنا قلب حضور کر
یہ ہی رنگیلا کر رہا
صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

در ذکر درود شریف آرزوئے دیدار پکار حضرت رابعہ بصری

رَبِّ سَلِّمْ عَلٰی رَسُوْلِ اللّٰہِ
مَرْحَبَا مَرْحَبَا رَسُوْلِ اللّٰہِ

گولی یاد کر بندی شام و صبح
کدی سُفنے میں آ رسول اللہ

تیرے باجھ دیدار مر جاؤں گی
میری کر لے دوا رسول اللہ

تیرے ہجر سے ہو گیا زخمی جگر
تو ہی مرہم لگا رسول اللہ

تیرے باجھ دیدار پیارے نبی
مجھ کو نہیں شفا رسول اللہ

نیند آوے نہیں جان جاوے نہیں
یہ ہی ملتی سزا رسول اللہ

آجا وقت فجر جاوے درد جگر — سوہنی صورت دکھا رسول اللہ
سینہ سرد کرو جاوے تپ الم — شربت وصل پلا رسول اللہ
جام عشق دا پی لیا سرمد نے — لیا سر کو کٹا رسول اللہ
ذرا جلوہ دکھا دیا تبریز کو — لیا پوشش کہا رسول اللہ
جد توں منظور کر لیا منصور نوں — پھر وہ سولی چڑھا رسول اللہ
قدر شاہوں سے بڑھ کر پا جائیگا — تیرے در کا گدا رسول اللہ
تیرے در کے سوا اور در نہ ملے — تو نہ در سے ہٹا رسول اللہ
یہ رنگیلے کی ہر دم دعا یا نبی — اپنے روضے بلا رسول اللہ

نعت شریف معہ ذکر کلمہ شریف

نوٹ: مردنی کی جگہ پڑھیں

پڑھ حمد ہزار رحمان میاں جس وچ پےتا انسان میاں — کتیا کن جیھیں کل سامان میاں کہہ لا الٰہ الا اللہ
جس بھیجا احمد پیارے نوں اس مکی مدنی لاڑے نوں — اس ازلی قطب ستارے نوں کہہ لا الٰہ الا اللہ
آیا پاک قرآن سناون نوں آیا جنت طرف بلاون نوں — آیا حق رستہ بتلاون نوں کہہ لا الٰہ الا اللہ
آیا نبیاں دا سردار میاں آیا امت دا غمخوار میاں — آیا پاک خدا دا یار میاں کہہ لا الٰہ الا اللہ
آیا ہادی کل ہدایتاں دا آیا والی کل ولایتاں دا — واہ واہ گنجور عنایتاں دا کہہ لا الٰہ الا اللہ
جد ملک عرب دچہ آیا نی سب کفر اندھیر اگوایا نی — کر چانن نور دکھایا نی کہہ لا الٰہ الا اللہ
جدوں نام محمد لیندے نی بت کل سلامی پیندے نی — واہ کلمہ طیّب کہندے نی کہہ لا الٰہ الا اللہ
ایہہ تارن تار جگ دا نی سرتاج لولاکی سجدا نی — ہر دم توں پیارا لگدا نی کہہ لا الٰہ الا اللہ
آیا دین دا باغ پھیلاون نوں آیا رڑدے بیتے لاون نوں — آیا کلمہ پاک پڑھاون نوں کہہ لا الٰہ الا اللہ
جو منکر اس دا ہووے گا دو جگ اندر رووے گا — ایہہ سب دے دھونے دھویگا کہہ لا الٰہ الا اللہ
ایہہ رنگ رنگیلے لاوے گا در جنت کھول دکھاوے گا — ایہہ مولا توں بخشاوے گا کہہ لا الٰہ الا اللہ
ہے محمد پیارا رسول اللہ — ہے محمد نبی رسول اللہ

تعریف کلمہ شریف

ایہہ کلمہ ذکر کمال میاں ایہہ کلمہ حق داوصال میاں
اس کلمے بھیں انسان میاں ایہہ کلمہ نور ایمان میاں
اس کلمیوں کفر نابود ہووے اس کلمیوں روا سجود ہووے
ایہہ کلمہ اسم الٰہی دا ایہہ کلمہ پیارے ماہی دا
ایہہ کلمہ حق انعام میاں ایہہ کلمہ کوثر جام میاں
اک نام محمد پیارے دا دوجا نام ہے سر جہانے دا
اس کلمیوں نور ظہور ہویا اس کلمیوں کفر ہے دور ہویا
ایہہ کلمہ برکت والا ہے ایہہ کلمہ سب توں اعلیٰ ہے
ساڈا کلمہ خاص دسیلا ہے ایہہ مولا ملن دا حیلہ ہے
ہے محمد پیارا رسول اللہ

اس کلمے نے جاناں نال میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
ایہہ کلمہ پاک بیان میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
اس کلمیوں حق موجود ہووے کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
ایہہ کلمہ سب نوں چاہی دا کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
ایہہ کلمے وچہ دو نام میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
جیہڑا مالک عالم سارے دا کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
جس پڑھیا سو منظور ہویا کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
بن کلمیوں ایہہ دل کالا ہے کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
ایہہ محمد بخش رنگیلا ہے کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
ہے محمد نبی رسول اللہ

ذکر مذہب

چھڈ مذہب جیہڑے غیر میاں تاں عاقبت ہو بالخیر میاں
کر دل دی غفلت دور میاں سب چھڈ دے کبر غرور میاں
من واحد ذات ربانی نوں توڑ کفر شرک دی تانی نوں
من پاک رسول الٰہی نوں کر دل دی دور سیاہی نوں
من نبی دے چارے راز میاں ہور کل اصحاب کبار میاں
ہور آلِ نبی اولادِ علی مختار نبی داماد علی
توں ہیں پنجتن پاک میاں جو آل صاحب لولاک میاں
من چار کتاب قرآن میاں تاں قائم ہووے ایمان میاں

کر لا الٰہ دا سیر میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
پڑھ کلمہ ہو منظور میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
سب چھڈ دے غیر کہانی نوں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
کر قائم ایس گواہی نوں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
تاں بیڑے ہوون پار میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
ہر وقت رکھیں دل یاد علی کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
پا منکر دے سر خاک میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ
ہونا جگ بھیں ٹھیک شان میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلَّا اللہ

Scanned with CamScanner

کل بدعت شرک نوں چھوڑ میاں دِل نال خدا دے جوڑ میاں
ہن مذہب رنگا رنگ میاں ہر پاسے ہوندے جنگ میاں
توں من کل پیر قرآن نوں ہور چھڈ دے کل نظریاں نوں
ہے محمدؐ پیارا رسول اللہ

منہ منکراں دلوں موڑ میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
تو ہو جا ذکر نگینے سنگ میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
رب معاف کرے تقصیراں نوں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
ہے محمدؐ نبی رسول اللہ

نصیحت العام

ذرا ویکھ لے اکھیں کھول میاں نہ دنیا ویکھ کے ڈول میاں
ہن چھڈ دے کل برائیاں نوں منہ موڑ ذرا بھلیائیاں نوں
ایس جگ تے کسے نہ رہناں ہے جو زندہ قبرے پیناں ہے
چھڈ جانا رنگ محل میاں کسے رہن نہ دنیا پل میاں
کُلُّ مَنْ عَلَیْھَا فَانٍ میاں ایہہ جھوٹ نہ گلاں جان میاں
ایہہ چلو چلی دا ڈیرا ہے ایہہ جوگی والا پھیرا ہے
جد بستر جھاڑ اٹھاویں گا دس کی توں نال لیجاویں گا

جانا اوڑک رب دے کول میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
سن میریاں یار دوہایاں نوں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
ایہہ انت منارہ ڈھہنا ہے کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
کوئی یاد نہ کرسی گل میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
ہونا جگنوں ٹھیک روان میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
گھر نہ تیرا ہے نہ میرا ہے کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
بن عملاں دے پچھتاویں گا کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ

اَلْمَالُ وَالْبَنُوْنَ زِیْنَۃُ الْحَیٰوۃِ الدُّنْیَا

تینوں پتہ نہ سوہنیاں لگدا ہے سر موت نقارا وجدا ہے
پھر ویکھوں یاری یاراں دی جد بھیڑ پئی تلواراں دی
اوتھے نیک عمل دی لوڑ میاں نہ زر زینت نہ زور میاں
ایہہ نخرا ناز نہ رہناں ہے سدا مجلس وچ نہ بہناں ہے
اج کردا موج بہار میاں تینوں بھل گیا سر جہار میاں
جیہڑا جوبن رنگ وکھاندا ہے اک پلک اندر چھڈ جاندا ہے

جھوگھڑیا اک دن بھجدا ہے کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
روح تنگ ہووے بدکاراں دی کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
نت یاد کریندی گور میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
اسیں روز نہ تینوں کہنا ہے کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
ذرا نظر اگے دل مار میاں کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ
پھر ویلا ہتھوں جاندا ہے کہہ لَا اِلٰہَ اِلا اللہ

سدا باغ نہ بلبل مور میاں　سدا نئیں جوانی زور میاں
اج دنیا بہت پیاری ہے　دل دالک کوں بیزاری ہے
اس دولت نوں کی کرنا ہے　سب چھڈ سیارا مرنا ہے
اج مجلس لا لا بہندا ہیں　سدا مست شرابی رہندا ہیں
تینوں یاد خیال نہ رہندا ہے　ہر دن دا گھاٹا پیندا ہے
ہے محمد نبی رسول اللہ

سدا مست الست نہ توڑ میاں　کہہ لا الٰہ الا اللہ
تینوں بھل گیا امر غفاری ہے　کہہ لا الٰہ الا اللہ
جو اپنا کیتا بھرنا ہے　کہہ لا الٰہ الا اللہ
نہ اللہ اللہ کہندا ہیں　کہہ لا الٰہ الا اللہ
نہیں جھوٹھ رنگیلا کہندا ہے　کہہ لا الٰہ الا اللہ
ہے محمد حق رسول اللہ

ذکر قبر و موت

جد موت فرشتہ آوے گا　کوئی عذر نہ کیتا جاوے گا
ایہہ مڑ ویلا ہتھ آوے نہ　کوئی پیش کسے دی جاوے نہ
اس موت دا کوئی نہ دارو ہے　نہ اس ویلے کوئی واہر وے
تیرے پاس پیارے رون گے　دو ہنجو ہار پرو ون گے
اگے بہت اندھیری قبر میاں　نہ لبھدا چڑھدا انظر میاں
ہو چلاں دا سیاہ رنگ میاں　اوتھے سب چلاون ڈنگ میاں
ہے قبر دا دل وچ خیال میاں　لئیں نیک عمل کوئی نال میاں
ہن بدیوں آجا باز میاں　پڑھ شوق دے نال نماز میاں
ہن نام سائیں دا پڑھ لے توں　حق حق دے آوازے کر لے توں
رنگ دیوے رنگ رنگیلا ہے　ایہہ رب ملنے دا حیلہ ہے
ہے محمد نبی رسول اللہ

بد عملاں دل پچھتاوے گا　کہہ لا الٰہ الا اللہ
کوئی دَدی آن چھڈاوے نہ　کہہ لا الٰہ الا اللہ
ایہہ سبھنوں آخر مار دے ہے　کہہ لا الٰہ الا اللہ
سب دور تیرے توں ہوون گے　کہہ لا الٰہ الا اللہ
اوتھے مشکل ہووے دلبر میاں　کہہ لا الٰہ الا اللہ
توں خیر خدا توں منگ میاں　کہہ لا الٰہ الا اللہ
چل مومناں والی چال میاں　کہہ لا الٰہ الا اللہ
رکھ نیکاں سانجھ لحاظ میاں　کہہ لا الٰہ الا اللہ
کوئی مرشد کامل پھڑ لے توں　کہہ لا الٰہ الا اللہ
ایہہ سب توں بڑا وسیلہ ہے　کہہ لا الٰہ الا اللہ
ہے محمد پیارا رسول اللہ

ذکر توبہ و عبادت

میں مان تیرے سمجھاون نوں کر توبہ بخشش پاون نوں ۔ ایہہ حیلا جنت جاون نوں حق لا الٰہ الا اللہ
جے توبہ دے در آویں گا ! تاں رب دی بخشش پاویں گا ۔ بچ دوزخ کولوں جاویں گا حق لا الٰہ الا اللہ
کر پچھلیاں یاد گناہاں نوں چھڈ دے بد یاں دے راہاں نوں ۔ کر توبہ منگ پناہاں نوں حق لا الٰہ الا اللہ
وچ مسجد حاضر ہو ہو کے دل توبہ دے نال دھو دھو کے ۔ منگ رب توں بخشش رو رو کے حق لا الٰہ الا اللہ
اٹھ فجر توں اکھیاں کھول ذرا حق حق دے آواز بول ذرا ۔ چھڈ دنیا والے رول ذرا حق لا الٰہ الا اللہ
کڈھ دل وچوں حسد کینے نوں پا رب دے نور خزینے نوں ۔ کر راضی شاہ مدینے نوں حق لا الٰہ الا اللہ
ایہہ حسد تیری جڑ پٹ دا ہے تاں تیرا رتبہ گھٹ دا ہے ۔ شیطان تیرے وچ وسدا ہے حق لا الٰہ الا اللہ
دکھ شوق توں پاک نظارے دا کر ذکر درود پیارے دا ۔ ڈر گھٹ دا حشر دیہاڑے دا حق لا الٰہ الا اللہ
ایہہ سب فکراں توں اولیٰ ہے یہ ذکر کرید اموِلا ہے ۔ وچ زمین فلک دے رَولا ہے حق لا الٰہ الا اللہ
جے نال نبی دے یاری ہے پڑھ صل علیٰ سو واری ہے ۔ ایہہ سب توں ام غفاری ہے حق لا الٰہ الا اللہ
ایہہ جنت لئی وسیلا ہے ایہہ سب توں اعلیٰ حیلہ ہے ۔ ہر رنگ میں رنگ رنگیلا ہے حق لا الٰہ الا اللہ

حکایت نابینا یہودی

سی اک کافر مکے اندر اکھیوں خاص نابینا ۔ ویر محمدؐ دے نال رکھدا حسدوں بھریا سینہ
جد کوئی صفت محمدؐ والی اس کول بول سناوے ۔ برا مناوے تے گھبراوے جل کوئلہ ہو جاوے
جتھے صفت محمدؐ سندا سو سو عذر کریندا ۔ صفتاں کرنے والیاں تائیں سو سو طعنے دیندا
کردا رہیا بہتیرے حیلے پیش نہ کوئی جاوے ۔ اسدی شان گھٹاوے کیہڑا جسنوں رب وَدھاوے
نام نبی دی مکے اندر جس دم چرچا ہوئی ۔ جو بیمار نبی کول آوے رہے بیمار نہ کوئی
سخت بیماری والے جہیڑے کل شفائیں پاون ۔ کوہڑے آدر بارے اندر راضی ہو ہو جاون
لہندے چڑھدے شہر گرائیں ہر جگہ دھماں پایاں ۔ واہ محمدؐ شاناں والا کہن سر تنجن وچہ سیاں

واہ سردار مدینے والا تار دکھایا جگ نوں
اِک کافر دی لڑکی دل وچ حُب نبی دی رکھ دی
اِک دن موقعہ مل گیا اس نوں عقلوں خیال ڈراوے
بنھ بڑی لے گھر نوں آئی کہندی باپ پیارے
باپ کہے لے بیٹی پیاری سوچ خیال نہ تینوں
کہن لگی ایہہ دارو سوہنا ویچن والا سوہنا
کہن لگا لکھ جوگی پھر دے سوہنیاں شکلاں والے
کہن لگا او جوگی جیہڑا لالچ کردا ناہیں
نام خدا سب دارو دیوے میں صدقے ہو جاواں
دسن لگی بابل تائیں صدقے ہندی جاوے

دشمن دوست فرق نہ جانے فیض پہنچاوے سب نوں
اے پر ڈر دی بابل کولوں ظاہر حال نہ دس دی
پاک رسول اللہ دے قدماں والی مٹی جلد اٹھاوے
اج اکھیں وچ دارو پاتوں لے لا جگت نظارے
کتنا دارو سوہنا ہووے فائدہ دے نہ مینوں
پا اکھیاں وچ دارو بابلا تیرا حرج نہ ہونا
پیسے مارن بدلے بندے سارے عقلاں والے
دولت مہراں دانہ پیارا پیسہ پھڑدا ناہیں
کہن لگا دس پتہ نشانی میں خبراں پاواں
رمزیں رمزیں پاک نبی دی پڑھ پڑھ نعت سناوے

نعت شریف طرز رنگیلا

اک جوگی دارو دے گیا کالی کملی والا
بھر پاتے سلایاں بالا ہووے نین اجالا

اس جوگی دا دارو سوہنا
شہر مکے وچ دیندا ہوکا
جے نیناں وچ دارو پاویں
جو کوئی اس دا درشن پاوے
باجھ شماران راضی ہوتے
کوئی بیماری رہے نہ نیڑے
نال محبت رل دا سب نوں
بل مور چکور پپیہا
دردمنداں دا ہے اوہ وسیلا

نہ ہو یا نہ ایسا ہونا
نہ ٹھگی نہ کردا دھوکا
انشاء اللہ تاریا جاویں
پاک گناہاں مٹھوں ہو جاوے
اٹھ کھلو دن مردے ہووے
جس دم قدم دھرے وچ دیہڑے
اوہ ہے تارن ہارا جگ نوں
اس نوں کہندے پیا پیا
سب توں سوہنا نام رنگیلا

سب سے تاثیر کمالا اک جوگی
سب شہر امڈا متوالا اک جوگی
سب ہٹ جاوے درد کسالا اک جوگی
توں بھی ہو جا بھاگاں والا اک جوگی
جا پچھ یا زاروں حالا اک جوگی
اوہ ایسیاں کرماں والا اک جوگی
ہے سب دیاں شرماں والا اک جوگی
کہے باغوں میں گل لالا اک جوگی
میں پڑھدی اسدی مالا اک جوگی

سن کے صفت ہویا چپ کافر کوئی جواب نہ بولے
پا اکھیں آزمائش کر کے چھڈدے جھگڑے سارے
کر بسم اللہ کھول پڑی نوں نال سلائی لاوے
جس ویلے اس بھر کے سلائیاں نیناں اندر پائیاں
سوہنے نین پدر دے ہوتے دین لگے روشنائیاں
کہن لگا پیو بیٹی تائیں جوگی نوں سد لیائیں
لڑکی چپ ہوئی گل سن گے ڈر دے مارے نہ کہندی
باپ کہے ہن فکر کی تینوں توں کس گلوں ڈردی
کہن لگا دس نام توں مینوں کیوں ہے دیر لگائی
نام محمد آمنہ جایا پاک خدا دا پیارا
گنہگاراں دیاں بیڑیاں جس نے پل وچ تار وکھایاں
کیویں مبارک بادی آکھن آسمانوں آسمانی

لڑکی کہن لگی اے بابل کیوں تیرا دل ڈولے
اس جوگی تے رڑدے جاندے لکھاں بیڑے تارے
خاک محمد سرور والی اکھیاں دے وچ پاوے
رحمت رب دی نازل ہوئی اکھاں گھڑ آیاں
کافر کہندا اس جوگی نے بیڑیاں تار وکھایاں
دلیواں دولت مال خزانے میں اس جوگی تائیں
پورے قسادیا مالے مینوں دل وچ پردہ رکھدی
کہن لگی اوہ جوگی اوہو جس دی خلقت بردی
کہن لگی میں صدقے جاواں اوہ محبوب الٰہی
جدوں مکے وچ پیدا ہویا کفر گیا ٹٹ سارا
حوراں کہن مبارک بادی آسماناں تھیں آیاں
بول محمد بخش سناوے جیونکر وعظ بیانی

مبارکبادی حوراں جنت طرز رنگیلا

اَج مبارک بادیاں گھر عبد اللہ جایا

سردار نبیاں ساریاں مکی مدنی آیا

آمنہ دا ایہہ لال نگینہ	تارے دکھاوے مکہ مدینہ	ہے اس دا عالی پایہ	اَج مبارک بادیاں
سوہنے سوہنے نین نورانی	حسنوں چمک گئی آسمانی	دو جگ وچ چانن لایا	اَج مبارک بادیاں
پیدا ہویا رسول سوہارا	روندا پھرے شیطان بچارا	اس خاک سر تے پایا	اَج مبارک بادیاں
خوشبو بدنوں مہکن گلیاں	اج مکے دیاں سجیاں گلیاں	جس اجڑیا شہر لبایا	اَج مبارک بادیاں
سائرہ حوا مریم مایاں	آسماناں توں ویکھن آیاں	ہتھیں آن نہلایا	اَج مبارک بادیاں
آسماناں توں آن فرشتے	کہن مائی تیرے بڑے نوشتے	تیرا حق نے شان ودھایا	اَج مبارک بادیاں
جنگل کل پہاڑاں اندر	باغیں ہور اجاڑاں اندر	اوہ سوہنا جا دکھلایا	اَج مبارک بادیاں

میں بابل کر توبہ بھندی   اس نبی نوں جوگی کہندی   میں ڈردی نام چھپایا   اج مبارک بادیاں
کرے جیونکر مرضی تیری   اس پر جان ہے صدقے میری   میرے دل وچ ڈیرہ لایا   اج مبارک بادیاں
افضل قوم قریش قبیلہ   واہ محمد بخش رنگیلا   جس امت توں بخشایا   اج مبارک بادیاں

بتوں کا کلمہ پڑھنا

سن بابل ہور ذکر نبی دا یار مینوں آجاوے
لے گیا بت خانے دے اندر اوتھے جا بٹھلاوے
ابھے نہ بولن لگے موہوں پاک رسول سوہارے
نال اشارے ابوجہل نے اتنی بات سنائی
نال اشارے ابوجہل نے جد ایہہ سخن الایا
بت خانے وچوں پئے پکارے ایہہ محمد سوہنا
لَآ اِلٰہَ اِلَّا اللّٰہُ پتھر بول سناون
ویکھ کے نور نبی سرور دا پڑھدے حمد ثنائیں

ابوجہل بھی پاک نبی نوں اک دن گود اٹھاوے
بت وڈے توں حاضر کر کے اتنی بات سناوے
نال اشارے گل کریندے سمجھن نال اشارے
بت وڈے نوں کر توں سجدہ ہووے شان سوائی
شان نبی دی ظاہر ہوئی قدرت رنگ دکھایا
ایسیاں سوہنیاں شاناں والا نہ ہویا نہ ہونا
بت خانے وچ بت اوہ سارے صدقے ہوندے جاون
دوسری طرز محمد بخشا پڑھ کر نعت سنائیں

نعت و معجزہ شریف طرز رنگیلا

جاں بت خانے اندر محمد سر دھر دے   اوہ قدم نبی دے چمدے اور لَآ اِلٰہَ پڑھدے

واہ واہ شان رسول سوہارے   بت خانے وچ پین پکارے   سب اسیں ہاں اسدے بردے   جاں بت خانے اندر
کالیاں کالیاں زلفاں والا   ہو خاموش اوہ دیکھے حالا   میں صدقے نور نظر دے   جاں بت خانے اندر
سوہنی سوہنی شکل نورانی   چمکے چند وانگوں پیشانی   سب جان صدقڑے کردے   جاں بت خانے اندر
جس گلی وچ حضرت جاوے   سوہنی سوہنی خوشبو آوے   اوہ گلی بھاوے دل ہردے   جاں بت خانے اندر
حیرانی وچ ابوجہل سی   دل پشیانی ابوجہل سی   سب منکراں دے دل ڈردے   جاں بت خانے اندر

کی کی شان سناواں تینوں سب توں پیارا لگدا اینوں
محمد بخش سلام پکارو سب دکھیاں دے گیا دارو

کیوں منکر ہو تسیں مردے جاں بُت خانے اندر
ہور بنے اسدے بردے جاں بُت خانے اندر

یہودی کا مشرف بہ اسلام ہونا

اے بابل ایہہ جوگی جس دیاں صفتاں بول سُنایاں
سن کے نام محمد والا اگ لگی وچ سینے
جوگی نام بتا کے مینوں اکھیں خاک پوائی
اتنا پاک نبی دا دشمن انت حساب نہ آوے
دوجی واری نین پیارے بخشے پھیر الٰہی
تیجی چوتھی پنجویں واری آئے نین پیارے
ستویں واری کڈھے پیارے پھیر جنابوں آئے
رحمت دلوں پیا آوازہ روز قیامت تائیں
لے گئی خاک محمد والی جس دیاں ایہہ تاثیراں
برکت قدم محمد والی انت حساب نہ کوئی
ہو حیران کہے پھر کافر کی تدبیر بنائیے
بول زبانوں توبہ کر کے عیباں نوں بخشائیے
اوہ مقبول خدا دا پیارا اپنا پیر بنائیے
کفر شرک بھٹیں سڑ گئے سیتے ٹھنڈ دلاں نوں پائیے
نال محمدؐ دشمنی کر کے دوزخ کاہنوں جلیئے
سچا پاک محمد سرور صدق ایمان لیائیے
تیتھوں ڈر دی جوگی کہندی ہن ہے توبہ میری
ٹٹا کفر دلے دا سارا خدمت اندر آیا

اس دی خاک قدم دی برکت اکھیاں اُگھڑ آیاں
کہن لگا انھاں اکھیاں نالوں چنگے نین نابیتے
کیوں نہ دسیا جادو گر ہے کردا حال دوہائی
کڈھے نین چھُری ہتھ پھڑ کے ذرا دیر نہ لائے
باز نہ آیا اس ظالم نے پھیر بھی کر وچھلائی
چھیویں واری پھر کڈھ سٹا دیکھ ظالم دے کالے
کڈھن لگا جس دم ظالم غیب اوازے آئے
چھُری چلاویں کیوں دُکھ پاویں چانن ہٹنا نائیں
ایہہ روشنائی دور نہ ہووے لکھ کریں تدبیراں
بدبختاں نوں شان نبی دی اجے نہ ظاہر ہوئی!
ساڈے آکھے شان نہ گھٹدی جے لکھ دیر کمائیے
لڑکی کہندی بابل پیارے طرف محمد جائیے
ساڈے آکھے شان نہ گھٹدی جے لکھ دیر کمائیے
نال محمدؐ اُلفت پا کے جنت ڈیرے لائیے
جس دا سارا جگ سلامی اسیں غلام سدائیے
چل دربار محمدؐ والے کلمہ بول سنائیے
چل دیدار محمدؐ کر لے کی ہے مرضی تیری
آ دربار نبی دے اندر کلمہ بول سنایا

اس دن خلقت ایمان لیائی باجھ حساب شماراں — گلی گلی تے کوچے کوچے کلمے پین پکاراں
لڑکی عرض سلام کریندی صدقے ہندی جاوے — شوقوں پاک نبی سرور دی پڑھ کے نعت سناوے

نعت شریف

تیرے ہجر اندر یا شہ بحر و بر — میرا چین گیا میری نیند گئی
تیرے ہجر کا سینے میں داغ ہوا — میں علاج کئے نہ علاج کیا
سکھ چین نہیں دلوں صبر گیا — بدنام ہوئی گھروں قدر گیا
طعنے اپنے بیگانے مار رہے — حاسد لولیاں بھیں سینہ پاڑ رہے
تیرے باجھ دیدار آرام نہیں — تیرے نام سوا اور کوئی کام نہیں
آجا میرے طبیبا نام خدا — میرے درداں دا دارو تیرے سوا
صدقہ آلِ تیری اولادِ علی — اتنی عرض کرے محمد علی

للّٰہ میری لیجو خبر — میرا چین گیا میری نیند گئی
نہیں جاتا نہیں جاتا دکھ جگر — تیرا چین گیا میری نیند گئی
تیرے باجھ میں جاواں کدھر — میرا چین گیا میری نیند گئی
زمین ویل نہ دیندی جاواں گھر — میرا چین گیا میری نیند گئی
توں ہی آیا نظر میں دیکھا جدھر — میرا چین گیا میری نیند گئی
مرض ہر کی دوا تیری ایک نظر — میرا چین گیا میری نیند گئی
اب تو میرے صبر کا دینا اجر — میرا چین گیا میری نیند گئی

نعت شریف

سن عرضاں نام خدا دے متوالے کمبل والے — اِک جھات کرم دی پا دے متوالے کمبل والے
تیری صفت کریندا مولا تیرا ہر کوچے وچ رولا — ستم ہو محبوب خدا دے متوالے کمبل والے
میں رو رو عرضاں کردی تیرے ہجر وچھوڑیوں مردی — مُڑ چلی آں شکل دکھاوے متوالے کمبل والے
تیرا نام ہے مکی مدنی گل بانا سوہے عدنی — میں صدقے نازادا دے متوالے کمبل والے
میں باجھوں کس در جاواں میں کس نوں کوک سناواں — میں جھڑک نہ دور ہٹاوے متوالے کمبل والے
نہ رہی رنگیلے دی ہستی برباد ہوئی سب بستی — کر مہر دی نظر وسا دے متوالے کمبل والے

نعت شریف

سن عرضاں کرم کمائیں اے کرم کمانے والے — شب ہجر دے اندر آئیں معراج کے جانے والے
تا روز قیامت باقی میں تیری راہواں مشتاقی — اک جھات کرم دی پائیں امت بخشانے والے

الشمس اُجالا چہرہ واللیل دا گرد دے گھیرا
دو نین تتی دے برسن تیرے دیکھن نوں پئے ترسن
نت رووے اوگنہاری ہیں بہت گناہیں بھاری
تیرے ہجروں ماراں کوکاں لاہ ساوسرتوں پھوکاں
نت بسمل تیرا پھڑکے اُٹھ یاد کراں ہر ترڑکے
یا عربی چھیل جواناں اے بلنکے بھواں کماناں
خوش وسدا شہر مدینہ جل گیا فراقوں سینہ
در تیرا سخی بنیا میں آن آوازہ کیتا
جد روز قیامت آوے لویں رنگیلے نوں حق فرماوے

سانوں وہ مکھڑا دکھلائیں اے زلف سجانے والے
ہن جھڑک نہ دور ہٹائیں اے گل لانے والے
ہن جھڑک نہ دور ہٹائیں لے گل لانے والے
مینوں کمبل ہیٹھ چھپائیں مزمّل مانیوالے
میرے دل دے زخم گوائیں بہانہ بنانے والے
اک تیر پھینک دا جائیں اک تیر چلانے والے
آ ٹھنڈ کلیجے پائیں اے پھوک چلانے والے
اک وصل مراد پلائیں محبوب کہلانے والے
اَج نبی دا درشن پائیں لے نعت بلانے والے

دربیان جب مکہ شریف سے حضرت مدینہ منوّرہ کو ہجرت فرماکر تشریف لے گئے تھے تو مدینہ منوّرہ میں بڑی خوشی ہوئی تھی عورتوں اور بچّوں نے خوشی میں آکر یوں پڑھا تھا.

نوٹ: شروع کا مصرعہ ہر بیت کے بعد پڑھتے جائیں.

آیا نبیاں دا سردارنی اہدا نام محمد
اُمت دا غم خوارنی اہدا نام محمد

ایہو قریشی مکّی مدنی	صدقے جاداں خوشبو بدنی	جنت باغ بہارنی اہدا نام محمد
آیا وعظ سناون والا	حق رستہ بتلاون والا	پلیدی نور نورانی اہدا نام محمد
اس نے کفر شرک توں موڑے	اس نے پتھر دے بُت توڑے	کلمے پئی پُکارنی اہدا نام محمد
کعبہ پاک کراون والا	کفر اندھیرا گواون والا	رونق گل بازارنی اہدا نام محمد
دھماں اس دیاں لہندے چڑھدے	نوری خاکی اس دے پڑھدے	ایہہ مقبول غفارنی اہدا نام محمد
پاک جمال دِکھاون والا	واہ واہ راہ ہدایت والا	سکھی اس توں نرنارنی اہدا نام محمد

بن عبد اللہ آہنہ جایا	ہو اسوار ڈاچی دا آیا	پھڑ لیئے آپ مہار نی اہدا نام محمد
اس دے قدموں مہکن گلیاں	اس دی برکت خوشبو کلیاں	مہکے عطر عطار نی اہدا نام محمد
ایہہ واقف عفی جلی دا	ایہو محرم راز علی دا	دو جگ دا مختار نی اہدا نام محمد
اس دا نور کولوں پُر سینہ	نور و نور ہو گیا مدینہ	جان میری ملہار نی اہدا نام محمد
ایہو خوشش آوازاں والا	ایہو سوہنیاں نازاں والا	سر نوری دستار نی اہدا نام محمد
ایہہ وقت الست پکارن والا	قَالُوا بَلٰی اقراراں والا	خاص خدا دا یار نی اہدا نام محمد
ازلی اُلفتاں لایاں والا	لایاں اور نبھایاں والا	پورے قول قرار نی اہدا نام محمد
غاراں وچہ رفیق پیارا	سوہنا نام صدیق پیارا	افضل چارے یار نی اہدا نام محمد
چلوتاں رل مل [illegible] جاپتے	خاک قدم دی نیناں پایئے	دور ہو جاون آزار نی اہدا نام محمد
شہر مدینہ بھاگاں والا	جتھے چڑھیا چند اُجالا	سب چل کرو دیدار نی اہدا نام محمد
دو جگ دی سرداری والا	اُمت دی مختاری والا	سب دا مددگار نی اہدا نام محمد
سب توں سوہنا چھیل چھبیلا	تن من موہندا حسن رنگیلا	کیا سوہنی رفتار نی اہدا نام محمد
ویکھ اسواری شاہ دی آوے	محمد بخش درود سناوے	سارے کرو پکار نی اہدا نام محمد

نعت شریف

دل جان تیرے صدقے عربی زبان والے
مداح ہے تیرا مولا نازل قرآن والے

میں کیا کہوں زبانی فرقت میں ناتوانی
سُننے میں آکے رل جا اپنے گمان والے

اک میں نہیں دیوانہ حور و ملک بشر بھی
ہر دل میں تو بسا ہے شیریں زبان والے

ہو ہو کے مٹ گئے لاکھوں نام نشاں کے مالک
قائم ہے نام تیرا نام و نشان والے

سُنیا ہے دو جہاں میں رحمت تیرا آوازہ
پڑھ جائیں تیرا کلمہ جنت کو جان والے

رنگیلے رنگ تیرے رنگیں جہان سارا
تیرے ہی رنگ سے ہیں آن بان والے

نعت شریف

میں قربان ناز و ادا کرنے والے
گناہوں سے اُمت جدا کرنے والے

اگر طلب جنّت کی نہ دیر لاؤ — پڑھو میرے بیٹرے سدا کرنے والے
جہنم کی آتش نہ اس کو لگے گی — جو ہیں وِرد صَلِّ علیٰ کرنے والے
میں قربان حسینؑ و حسنؑ کے ہو جاؤں — وہ اُمّت پہ سر کو فدا کرنے والے
دُعا تھی زباں پر حلق پر تھا خنجر — وہ فرض خدا نہ قضا کرنے والے
نیچے تیغ ظالم شمر کے تڑپ کے — محمد کی اُمّت رہا کرنے والے
سکینہ بھی اکبر تھے اصغر پیاسے — راہِ مولا جان کو ادا کرنے والے
رنگیلے جیہے رنگ تیرے کے طالب — تیرے در کی ہر دم گدا کرنے والے

نعت شریف

ملک تیرے قربان بشر تیرے صدقے — شمس تیرے قربان قمر تیرے صدقے
مکہ مدینہ شرق غرب سارے — اِدھر اُدھر تیرے قربان تیرے صدقے
تمہیں ڈھونڈتی ہے چمن بیچ بُلبل — گلو برگ ڈالی ثمر تیرے صدقے
قلب صاف کر تجھ پہ جس ڈالی نظر — گھر مال دُنیا کا زر تیرے صدقے
وَالشَّمس چہرا ہے وَاللَّیلِ زلفاں — سبھی عاشقوں کی نظر تیرے صدقے
ترا کلمہ روڑاں پڑھا لَا اِلٰہ — ابوجہل منکر پتھر تیرے صدقے
محمد علی نام تیرے کا عاشق — جان تم پر یہ داری جگر تیرے صدقے

نعت شریف

دِکھا پاک جلوہ نبی حسینا — حوروں سے ملک سے بشر سے حسینا
قمری و بلبل تیری جستجو میں — پھولوں سے شجر سے ثمر سے حسینا
تیرا جو ہے عاشق وہ طالب نہ زر کا — لعلوں سے ہیرے سے گوہر سے حسینا
کیا چاند داغ تو بے داغ لالا — شمس سے نجم سے قمر سے حسینا
حسین سے جہاں کے تیری خاک پا ہیں — عقل سے شکل سے نظر سے حسینا

چلیں جس گلی میں وہ مہ روز مہکے
نافے سے عرق سے عطر سے حسینا

بعد از خدا بس توں ہیں میرا پیارا
جان سے جسم سے جگر سے حسینا

رنگیلا سدا ہجر تیرے کے اندر
یہ ہے ورد کرتا مدینہ مدینہ

نعت شریف در ہجر حضور صلی اللہ علیہ وسلم

تیرے ہجر کے اندر جل دی رہاں
مچھلی پانی بناں جویں جل دی رہے

توں نہ درس دیا ہائے میرے پیا
مینوں لاٹ فرقاں دی تلدی رہے

تیری اُلفت نے رنگ دکھائے عجب
جس نے دیکھے نہیں وہ سن لیں گے اب

چشم گریاں سدا جگر بریاں ہوا
دل کے ٹکڑے میری نبض چلدی رہے

نت باد صبا دیاں منتاں کراں
میرا لے جا سنیہڑا میں ہجروں مراں

کدی آپ جواب نہ بھیجیا پیا
باندی نت سنیہڑے گھلدی رہے

تیرے نام دا ورد پکار دی ہاں
دی قیدیاں وانگ گذار دی ہاں

سکھ سون گیا تیرے نال پیا
تارے گن دی رہاں رات ڈھلدی رہے

میرے دردوں کے محرم بنام خدا
میری جان چلی دارو وصل پلا

دلوں صبر گیا گھروں قدر گیا
راہ تک دی کھلی آنکھ چلدی رہے

توں رنگیلا رنگیلیوں سے میرا پیا
تیرے روضے پہ قربان واروں جیا

چھوڑ دیس کو جو گناہ بھیس کروں
یہ اُمید مجھے آج کل دی رہے

نعت شریف در ہجر حضور

دے نہ بول پپیہا رات ادھی
اکھیں لالسین دے دُکھیاری توں

تینوں خوشیاں ہے مینہہ ساون دا
مینوں سوگ وچھوڑے دی ماری نوں

تیری پیاری پیاری بولی دے
ہوئی میں احمد دی گولی دے

میری جان صد قڑے گھولی وے
دیکھاں صورت پیاری پیاری نوں

تینوں موج بہار قواراں دی
بوندا برس دیاں اکھیں ترس دیاں
اڈیا جاویں مدینے میں نا بولیں
اکھیں جاں لیاں پر مردی ہے
پہلے روضے پہ آکھیں سلام میرا
بھاویں چنگی بھاویں مندی تیری ہوئی
دست بستہ گذاریں عرضاں نوں
اک نسخہ جمال وصال تیرا
میری پھنسی ہے جان عذاب اندر
کدی خواب دے اندر آجا پیا

سانوں تاہنگ وچھڑیاں یاراں دی
اُٹھ ویکھ رہی اسواری نوں
میرے درد خزانڑے جا کھولیں
سد پاس پیا دکھیاری نوں
پھر اس طرح آکھیں پیغام میرا
پیا اوڑ نبھا دتیں یاری نوں
کر دور ہجر دیاں عرضاں نوں
سب کردا دور بیماری نوں
جیوں رنگیلا ملک پنجاب اندر
دے جا درشن کرماں دی ماری نوں

بارہ ماہ فراق شاہِ مدینہ

چیت

چیتر چنتا دُور نہ ہوندی باہجھ دیدار پیارے دے
تن من دل قُربان کراں میں صدقے عربی لاڑے دے

رات نوں دوویں نین نہ لگدے طالب ہن نظارے دے
وانگ رنگیلے لکھاں مر گئے مارے عشق لپاڑے دے

بیساکھ

چڑھے بیساکھ تے آس ملن دی عاشق ہر دم رکھدے ہیں
جان جسم گھٹ جاندے دوویں عشقوں ذرا نہ گھٹدے ہیں

وانگ مچھی دے مڑدے ناہیں غم دے پتھر چٹدے ہیں
لے لے نام نبی سرور دا وانگ رنگیلے ہس دے ہیں

جیٹھ

جیٹھ جدوں دِل جل دا میرا نام نبی دا لیندی ہاں

یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ہر دم کہندی ہاں

مدت ہوئی غم ھتیں روئی درد وچھوڑا سہندی ہاں
آ رنگیلیا نت وڈیکاں رستہ مل مل بہندی ہاں

ہاڑ

ہاڑ مہینے حد عشق دی مرجانا وچہ غم دے نی
میں جانا رب جانے میرا حالے درد الم دے نی
دم دم یاد پیاری کرنی کر کر لیکھے دم دے نی
لکھاں عاشق مرے رنگیلیا مارے ہجر ستم دے نی

ساون

ساون سکھ دی نیند نہ آوے غم دے بالن بالیاں میں
کوئی حکیم علاج نہ دسدا نبضاں نت وکھالیاں میں
ہور بیماری کوئی نہ مینوں ہجر نبی دے جالیاں میں
دوس کسے نوں نہیں رنگیلیا لکھیاں جھولی پالیاں میں

بھادوں

بھادوں بھار مصیبت والے سر تے ہور ہزاراں نی
ادھر عشق نبی سرور دے لائے زخم ہزاراں نی
کھپ گئی جان نمانی میری اجے نہ مکیاں کاراں نی
رل گئی خاک رنگیلے وانگوں بھل گیاں سب کاراں نی

اسوج

اسوج آس رکھاں ہر ویلے خواب دے اندر آون گے
ہجر فراقوں جل گیا سینہ سینے نال لگاون گے
اپنے اس مشتاق دے تائیں پاک جمال وکھاؤن گے
رکھاں آس رنگیلے وانگوں اپنے پاس بلاون گے

کتک

کتک کون سنے دکھ میرے باہجوں سننے والے دے
تے عشق مریض نہ دارو منگدے طالب وصل پیالے دے
سب دیاں دکھاں نوں اوہ سندا صدقے اس متوالے دے
کھیلن بازی عشق رنگیلیا واقف ایسے چالے دے

مگھر

مگھر مار مکایا مینوں عشق نبی سرور دے نی
تینوں ہوئی بیماری کیہڑی پچھن مینوں گھر دے نی

تے جنہاں دے نین پیا سنگ لگے نہ جیوندے نہ مردے نی ۔۔ وانگ زنگیلے لہر عشق وچہ نہ ڈب دے نہ تردے نی

پوہ

چڑھدے پوہ ہن پالے پیندے لاواں اک نہانی نوں ۔۔ یا اللہ توں آپ بلاویں اوس عرب دے والی نوں
دکھ تیرے تے آن کھلوتی پاویں خیر سوالی نوں ۔۔ تیرے باہجھ زنگیلیا کیہڑا پچھے ایس بے حالی نوں

ماگھ

ماگھ جو راتاں عذاباں والی نین نہ لگدے میرے نی ۔۔ جے لگ جاون شاید آون اس پاپی دے ویہڑے نی
جس نوں ہل جان سفنے اندر اسدے بھاگ چنگیرے نی ۔۔ جاگن بھاگ زنگیلیا جس دم ہوون کرم دے پھیرے نی

پھاگن

پھاگن پھل چڑھاواں روضے آس ہو جاوے پوری نی ۔۔ دل کردا وچہ زندگی ہووے ایہہ دیدار ضروری نی
دل دیاں پوریاں ہون مراداں پاواں قرب حضوری نی ۔۔ مہربانی جے کرے زنگیلا دور ہووے سب دوری نی

سی حرفی آرزو دربار رسول مدنی

کملی والے اے سایاں سدلے اپنے کول
ویکھاں جلوہ میں تیرا ذرا گھونگھٹ نوں کھول

الف آکھ مینوں ب بردی میں تیری ۔۔ ت توبہ ہے میری بولے غلط جو بول
کملی والے اے سایاں سدلے اپنے کول

ث ثابت یاری ج جان نثاری ۔۔ ح حق ہوئی تیرا وقت قالوا دے بول
کملی والے اے سایاں سدلے اپنے کول

ح خوار نہ کرتوں د درداں دی ماری ذ ذکر میں کردی رہیں اکھیاں دے کول
کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
ر روہڑنہ مینوں ز زاریاں سن لے س ساتھ رلادیں جاداں پار انڈول
کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
ش شاکر رہیاں ص صبر نہ ہاراں ض ضامن توں میرا پولے کردیں بول
کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
ط طالب میں تیری ظ ظاہر جہان وچہ ع عشق نہ چھپدا کیتے لکھاں میں رول
کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
غ غیر نہ جانیں ف فرق نہ رکھیں ق قدمیں بٹھاتے دساں دکھڑے پھول
کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
ک کوک ہجر دی ل لنگھ گئی عرشوں م مول نہ سنداانہاں دکھاندے بول
کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
ن نہ توں وساریں و واسطہ پنج تن ھ ہادی بنایا تینوں جگ وچوں ٹول
کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
لا لکھ واری الف آسرا تیرا ی یادمیں کردی دل دیاں پردیاں کھول

کملی والے اے سایاں سدے اپنے کول
دیکھاں جلوہ میں تیرا ذرا گھونگھٹ نوں کھول

لوری بزبانی مائی آمنہ والدہ صاحبہ رسولِ خدا صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم

سو جا سو جا میرے سردار لوری دے دے کے تم کو سلا رہے ہیں
لگی فضلاں دی عجب بہار ملک جنت کے جھولا جھولا رہے ہیں

سو جا سوہنیاں نیناں والے — من کے موہنے بھولے بھالے
تیرا سوہنا دیدار میری جان ہے نثار لگی فضلاں دی بہار
ابر رحمت کے سر تیرے چھا رہے ہیں
سو جا سو جا میرے سردار لوری دے دے کے تم کو سلا رہے ہیں

سو جا میرا من چت دہنے — حور و ملک تھیں سوہنے سوہنے
کر گودی میں چین سو جا لالے کے دو نین آئی خوشیوں کی رین
ابر کالے کو تارے سجا رہے ہیں
سو جا سو جا میرے سردار لوری دے دے کے تم کو سلا رہے ہیں

سو جا امت دے رکھوالے — سو جا میری گود پالے
تینوں امت دے غم رہندے چشم پر نم اللہ کرسی کرم
یوں رنگیلا بھی پڑھ پڑھ سنا رہے ہیں
سو جا سو جا میرے سردار لوری دے دے کے تم کو سلا رہے ہیں

دیگر لوری دائی حلیماں

سیّو لوری دے دے حلیماں نبی نوں آپ سلاوے نی
متہ سر چمندی پکھا جھل دی صدقے ہوندی جاوے نی

گودی وچہ رسول سوہارا — منہ پُر نور پوے چمکارا
جس نے موہ لیا عالم سارا — کی کوئی صفت سناوے نی

سیّو لوری دے دے حلیماں
نبی نوں آپ سلاوے نی

سو جاوے تاں بھولا بھولا — جاگ اُٹھے تاں چند اُجالا
صدقے میں سوہنیاں نیناں والا — تاب نہ جھلی جاوے نی

سیوں لوری دے دے حلیماں
نبی نوں آپ سلا دے نی
ننھے ننھے رخسار دے صدقے　　اُمت دے غم خوار دے صدقے
نکتے پیچھے سردار دے صدقے　　سو سو صفت سنا دے نی
سیئو لوری دے دے حلیماں
نبی نوں آپ سلا دے نی
سو جا سوہنیاں نیناں والے　　سو جا میری گود پالے
آ جاون گے دن بھی سکھالے　　رنگ رنگیلا لادے نی
سیئو لوری دے دے حلیماں
نبی نوں آپ سلا دے نی

لوری مائی آمنہ

سو جا سو جا میرے سردار سوہنیاں سوہنیاں نیناں والے
نا رو ویکھ انہاں دل زار جیہڑے بھائی نے بھیناں والے
تینوں کون سکھاون والا　　کیہڑا گود اٹھاون والا
تیرا حافظ آپ تعالے　　جس دے سب تُوں فضل نرالے
سو جا سو جا میرے سردار سوہنیاں سوہنیاں نیناں والے
نا رو ویکھ انہاں دل زار جیہڑے بھائی نے بھیناں والے
تینوں چھاتی نال لگاواں　　تیرے صدقے صدقے جاواں
کتھوں مار آواز بلاواں　　جیہڑے قبراں وچ جانے والے
سو جا سو جا میرے سردار سوہنیاں سوہنیاں نیناں والے
نا رو ویکھ انہاں دل زار جیہڑے بھائی نے بھیناں والے

تیرے نیند اکھیں دچہ رڑکے — سو جا شکر خدا دا کر کے
جاگیں پھیر صبح دے تڑکے — اُمت سب بخشانے والے
سو جا سو جا میرے سردار سوہنیاں سوہنیاں نیناں والے
نہ رو ویکھ انہاں دل زار جیہڑا بھائی نے بھیناں والے
تیری لوری پڑھے رنگیلا — بخشش خاطر کرے وسیلا
ساتھ باہجھ صبر نہیں حیلہ — حق سے درجہ پانے والے
سو جا سو جا میرے سردار سوہنیاں سوہنیاں نیناں والے
نہ رو ویکھ انہاں دل زار جیہڑا بھائی نے بھیناں والے

ذکر نیکوں بزرگوں و پیروں کی کرامات و فیض روحانی تاثیر زبانی محی الدین جیلانیؒ

سُن میں ذکر سناواں تینوں جیونکر فیض ربانا
عورت اِک مرید میراں دی کردی ذِکر غفاری
اک بیٹی اک گودی لڑکا بھین نوں ملنے جاوے
اے مائی دیہہ ویرا مینوں ایتھے ذرا کھلاواں
ویر کھلاواں دے دے اسنوں اللہ والی لوری
گودی چک لیا ویر پیارا آن کھلی بُت خانے
ویر کھلاوے دل پرچاوے لُوں لُوں رجدی جاوے
لوری ذکر خُدا وند والی گودی ویرا کھیلے
ایسی اس نے لوری دتی ٹُٹ گیا بُت خانہ

تاہیں پیر فقیراں اوپر صدقے کل زماناں
پنڈ کفاراں دے اک اس دی آہی بھین پیاری
بتاں نوں پُوجدے ویکھے جس دم لڑکی عرض سناوے
نالے انہاں کافراں تائیں ذکر توحید سناواں
کھل جائے نافرماناں اُپر جنت والی موری
جس دم ویرنوں لوری دِتی ہو گئے دِل ویرانے
واہ وا فیض زبان مُریداں کافراں کفر گواوے
ایسا اپنا ویر کھلایا کافر رب نال میلے
کلمہ پڑھ گئے کل رنگیلیا پایا نور خزانہ

جیونکر لڑکی لوری دیوے پڑھ لو ساریاں بھیناں
نام اللہ دا ورد بناؤ جے ہے جنت لیناں

پیاری پیاری لوری

سُبحان اللہ ساری قربان ویرا واری
میں لوری دیواں توں بہت پیارا مینوں
واہ مالک نے کرم کمایا   تینوں میرا ویر بنایا
فضلاں والا مینہ برسایا   میں صدقے بلہاری
سُبحان اللہ ساری قربان ویرا واری
میں لوری دیواں توں بہت پیارا مینوں
رب اپنے دی کریئے پوجا   جس دے باجھے نہیں رب دُوجا
کافراں تائیں ذرا نہ سوجھا   مت ہے انہاں دی ماری
سُبحان اللہ ساری قربان ویرا واری
میں لوری دیواں توں بہت پیارا مینوں
رب اپنے نوں سجدہ کریئے   بُتاں اگے سر نہ دھریئے
کلمہ پڑھ کے جہانوں مریئے   رحمت ہووے بھاری
سُبحان اللہ ساری قربان ویرا واری
میں لوری دیواں توں بہت پیارا مینوں
جو منکر بُت پوجن والے   مونہہ کالے نالے دل دے کالے
رب نہ انہاں دی شکل دکھالے   ایہہ ہیں سارے ناری
سُبحان اللہ ساری قربان ویرا واری
میں لوری دیواں توں بہت پیارا مینوں

توں میرا ویر چھیل چھبیلا   توں میرا ویر رنگ رنگیلا
جنت جاون دا کر حیلا   رکھ کلمے دے نال یاری

سبحان اللہ ساری قربان ویرا واری
میں لوری دلیاں تینوں توں بہت پیارا لینوں

سُنی توحید دی لوری جس دم پڑھدے کلمہ سارے
جسنوں رکتے نہ ڈھوئی ہلدی آوے اوس دربارے
نام اندر تاثیر نرالی چانن پڑھنے ہارے
ناکر خوف مریدا میریا بیندے ہے للکارے
غم الم درداں دا دارو بگڑے کاج سوارے
آل نبی جیہا پیر نہ کوئی دیکھن کوٹاں چارے

واہ واہ فیض جیلانی والا دو ویں عالم تارے
ہے مشہور جو ڈبے بیڑے پیر پیراں کھلیارے
ہے مشہور جو سگ میراں دا شیرتوں پھٹر مارے
نام محی الدین ہے سوہنا اندر ہر بازارے
برکت ناموں حل ہو جاون جو کم مشکل بھارے
ایہو گھراناں پیریاں والا توں میں کون بچارے

حب رنگیلا رکھ اِنہاں دی کتے نہ پین خسارے
زندہ نام اِنہاں دا ہر دم مرگئے مرنے ہارے

بوقت قیام آرزو بدربار سرکار مدینہ

سن عرضاں نام خدا کملی والڑیا
مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

بے پرواہا بے نیازا   سن لے سائل دا آوازہ
کھول دے رحمت دا دروازہ   پاک جمال دکھا کملی والڑیا

مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

سب دیاں پوریاں کرو مراداں   سب دیاں سندے ہو فریاداں
میریاں بھی اج کرو امداداں   دروں نہ موڑ ہٹا مدینے والڑیا

مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

Scanned with CamScanner

در تیرے جو آیا سوالی　　سُنیاں کوئی نہ جاندا خالی
توں ہیں سب عاجزاں دا والی　　تیرا انت نہ کا مدینے والڑیا
مینوں اپنے پاس بُلا مدینے والڑیا

ہجر تیرے نے مار مکایاں　　حال اساڈا وانگ سودائیاں
رو رو کے میں دیاں دوہایاں　　ہوش حواس نہ کا کملی والڑیا
مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

تیرے عشق ہتھیں زخمی سینہ　　کی کراں تیرا دور مدینہ
کس طرح دیکھاں نور خزینہ　　جاندی کوئی نہ راہ مدینے والڑیا
مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

رو رو کہاں نت باد صبا نوں　　توں جا کہیں حبیب خدا نوں
مدت ہوئی سن لے دعا نوں　　پاک جمال دکھا کملی والڑیا
مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

نہ کوئی خوبی نہ کوئی دعوے　　نظر کرم کر شاہنشاہا
میں کملی رلی بے پرواہا　　کملی دی اوڑھنیا کملی والڑیا
مینوں اپنے پاس بُلا مدینے والڑیا

مشکل ہند وچہ ہو گیا رہناں　　بہر خدا میرا سن لوو کہناں
دسیں تیرے قدمیں بہنا ای　　قدموں نہ دور رہنا کملی والڑیا
مینوں اپنے پاس بُلا مدینے والڑیا

دو جگ مینوں تیریاں لوڑاں　　در تیرا میں کدی نہ چھوڑاں
عرض نیاز سلام کر دڑاں　　اے محبوب خدا کملی والڑیا
مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

نال غماں سُک ہو گیا تیلا　　اُڈ گیا میرا رنگ رنگیلا
نام تیرا ہے سب دا وسیلہ　　پڑھیئے صلِّ علیٰ کملی والڑیا
مینوں اپنے پاس بلا مدینے والڑیا

سلام بنام تاجدار مدینہ بوقتِ قیام
طالبِ دیدار بوقت صبح پڑھیں

تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانے والے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

تیری صورت بھولی بھالی   تیری شان سب سے نرالی
عاشق ذات خداوند عزالی   اے معراج کے جانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

پردہ کملی ذرا اٹھا دو   اپنا پاک جمال دکھا دو
میرے دل دے زخم گوا دو   زخمی مرہم لانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

توڑیں غم دیاں قید زنجیراں   ساڈیاں معاف کرو تقصیراں
صدقہ جملہ پنجتن پیراں   ڈوبے بیڑے ترانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

آجا حق کے راج دلارے   آجا حور و ملک کے پیارے
آجا آجا قطب ستارے   پہلے چمک دکھانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

آجا آجا کراں پکاراں   تیرے ہجروں زخم ہزاراں

آکھے دیکھیں حال بیماراں شربت وصل پلانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

آجا والضحیٰ یٰسینا تیرا عنبر مُشک پسینا
میرا کردے پار سفینہ سب کو پار لنگھانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

ہووے دل دی حسرت پوری میری عرض کرو منظوری
اب تو دور کرو ایہہ دوری اے محبوب کہلانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

پڑھاں صلِّ علیٰ سوواری آوے حضرت دی اسواری
واہ رنگیلیا طرز نیاری پڑھ کے سلام سنانے والے
تم پہ لاکھوں درود سلام اُمت کے بخشانیوالے
حاضر ہیں مشتاق غلام آجا دل ترسانے والے

بعد از دعا بدرگاہِ رب العالمین

الحمدُ للّٰہ الحمد للّٰہ حمد ہزار کروڑاں
بعد درود محمد سرور آل اصحاباں تائیں
مالک میریا عیب ہے میرے باجھ حساب شماراں
دو جہاں وچہ سوہناں رکھیں صدقہ نام محمد
توبہ توڑیاں باجھ حساباں پھیر بھی توبہ میری

بے پرواہا شاہنشاہا تیرا در نہ چھوڑاں
خاص تیری درگاہ دے اندر میری عرض دعائیں
فضل تیرے دا انت نہ کوئی بھیجیں رحمت باراں
دُنیا دے وچہ رکھ الٰہی کر کے غلام محمد
میریاں عیباں نالوں وافر یارب رحمت تیری

درد منداں دے درد گوائیں وچھڑیاں آپ ملائیں
پردیسی وطناں نوں آون دیویں رزق فقیراں
سب دیاں مالکا سن فریاداں تیرے کل سوالی
تلخی نزع عذاب قبر تھیں رکھیں آپ بچا کے
لَا تَقْنَطُوْا ارشاد ہے تیرا میں آساں دھریاں
بخشش تیری باہجھ شماراں اے رحمان رحیماں
صدقہ آل محمد والا صدقہ کل اماماں
صدقہ خون شہیداں والا رنگ دے سینہ میرا
کلمہ وقت نزع دے میرے نکلے صاف زبانوں
حاضر محفل یاراں تائیں عرض سلام اساڈا
اڈ جانے سب رنگ رنگیلے نام سائیں دا رہنا
وَصَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى خَيْرِ خَلْقِهٖ

بے اولادیاں دے اولاداں توں فضلاں دا سائیں
دیہہ شفاء بیماراں تائیں توڑیں بند اسیراں
رحمت دے دروازیوں یارب کوئی نہ موڑیں خالی
ہور کیہڑے دروازے اندر عرض کراں جا کے
معلم سب نوں بے پرواہا تیریاں رحمتاں بڑیاں
خالی موڑ دعا نہ ساڈی تیرا فضل کریماں
صدقہ کل اصحاب محمد ہور بزرگ تماماں
ظاہر باطن چانن لادے نور الٰہی تیرا
تیرے رحمت تھیں میں جاواں نال ایمان جہانوں
رکھیو یاد دلاں دے اندر ایہہ غلام تساڈا
دم دم نال محمد بخشا اللہ اللہ کہنا
اٰلِهٖ وَاَصْحَابِهٖ وَنُوْرِ عَرْشِهٖ

ثُمَّ اٰمِیْن ثُمَّ اٰمِیْن ثُمَّ اٰمِیْن
بِحَقِّ لَآ اِلٰهَ بِرَحْمَتِكَ يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِيْن

دُکھیاں دی صندوقڑی

درد لاندے نعرے۔ دُکھیاندی آہیں، رنڈیاندے سوگ بہاندے داغ ویراندے وچھوڑے، ٹوٹے ہوئے مسکیناں دا حال

اے دل کھول صندوقڑی درداں ویکھن ویکھن والے
لا کنجیاں کڈھ دل دیاں آہیں کھول دُکھا سب خانے
سکھیاں نوں ایہہ دنیا سوہنی موج بہاراں کردے
سکھیاں نوں ایہہ دنیا سوہنی نیند خوشی دی سوندے

توں تاں جلیا درداں اندر اوہ کیوں رہن سکھالے
درداں والے دنیا پرہو ہو مرن دلواتے
دُکھیاں نوں ایہہ دنیا دوزخ تڑپ تڑپ کے مردے
دُکھیاں نوں ہے رات عذاباں وچہ گلیاندے بھوندے

سکھیاں نوں ایہہ دنیا سوہنی پھردے چائیں چائیں ۔۔۔ دکھیاں نوں ایہہ دنیا سختی چین جنہاں نوں ناہیں
سکھیاں نوں اس دنیا اندر رات دنے ہے موجاں ۔۔۔ دکھیاں لاتے چڑھیاں رہندیاں درداں والیاں فوجاں
سکھیاں نوں ایہہ دنیا ساری جنت دا دکھلاوا ۔۔۔ دکھیاں نوں اس جیون والا ناک رہا پچھتاوا
سکھیاں نوں ایہہ دنیا ساری بھریا ہویا میلا ۔۔۔ دکھیئے نے کی میلے کرنے روندا پھیا اکیلا
سکھی تاں ہر ہر گل دے اندر مار رہے للکارے ۔۔۔ دکھاندے مارے ڈردے ہندے عاجز حال وچارے
سکھی جو ہر محفل دے اندر گلاں کرن ہزاراں ۔۔۔ چپ ہو بیٹھے دکھاں والے پیاں غماندیاں دھاڑاں
سکھی جو اس دنیا دے اندر مٹے لٹن متوالے ۔۔۔ دکھیاں نوں کی لذت آوے وگدیاں نیناں والے
سکھیاں نوں دن سوہنا لگدا رات بھی موجاں والی ۔۔۔ دکھیاں نوں دن رات مصیبت ہتھ مراداں خالی
سکھیاں دے دلدار پیارے دل دی آس پہنچاون ۔۔۔ دکھیئے درد جدائیاں اندر سڑ کوئلہ ہو جاون
سکھیاں نوں دم سکھدے آوندے غم دیاں دور بلائیں ۔۔۔ دکھیاں نوں اک دم دم اندر سو سو ملن سزائیں
سکھیاں دے ہے چہرے رونق ہسدے گلاں کردے ۔۔۔ دکھیاں دے ہے رنگ کملائے رہن دکھاں وچ مردے
سکھیاں دے دل تازے رہندے جیونکر پھل اناراں ۔۔۔ دکھاں والیاں دے دل مردہ پیاں غم دیاں دھاڑاں
سکھاں والیاں دا ہر ویلے سوہنا رنگ رنگیلا ۔۔۔ دکھاں والیاں دکھاں اندر زرد ہویا رنگ پیلا
اوہ کی سار دکھاں دی جانن موج اڑاون والے ۔۔۔ سڑے پتنگ نوں اوہ کی جانن شمع جلاون والے
بے درداں نوں درد کی معلم رنڈیاں نوں ویکھ ہسدے ۔۔۔ اجڑیاں دا حال کی جانن جو خوشیاں وچ وسدے
تندرستاں نوں حال کی معلم مشکل کویں بیماراں ۔۔۔ زخمیاں نوں جویں حال نہ معلم جو مارن تلواراں
اوہ کی جانن ڈبدیاں تائیں سبنے جاون والے ۔۔۔ بھکھیاں دا جویں قدر نہ جانن رج رج کھاون والے
قدر وچھوڑے دا کی جانن جیہڑے رلمل بہندے ۔۔۔ حالا پچھو وچھڑیاں کولوں نین صبر نہ لیندے

دکھ کسے دا مشکل رونا ایہہ گل کہن سیانے
سچ رنگیلیا اپنے سینے تیر لگے تاں جانے

حکایت دردمند

سن میں یار حکایت دساں اک گوار کہانی ۔۔۔ لے ٹک توں ایہہ گل آزمائیں جھوٹھ نہ ہر گز جانی

Scanned with CamScanner

سی کوئی راگی گاون والا مرزا خوب سناوے
چاہڑ سیالاں ستا مرزا جنڈوں آن جگاوے
مرزا مویا تے خالی بکی دانا باد پہنچائی
ونجل باپ ڈگا غش کھا کے ایہہ سر اس نے لائی
سی کوئی پتر مر گئے والا اس دیاں کوکاں پیاں
سن کے مرزے دا مر جاناں آہیں نکل گیاں
پاس بیٹھا کوئی جھگڑن والا کہے کی ہویا تینوں
مرزے دا مر جانا سن کے رون نہ آیا مینوں
کی دکھ نبیاں تیرے تائیں کہہ دا حال دوہائی
اس دکھیے نے عاجز ہو کے اتنی بات سنائی
کہن لگا گل معلم ہو جائے جے پت مر جائے تیرا
توں بھی روویں میرے وانگوں جھوٹھ نہ جانی میرا
جس تن لگیاں سوئی جانے ایہہ گل کہن سیلے
درداں دی گل سن کے ہوندے تازے زخم پرانے
سن بھائی اس مرزے تائیں ہرگز کوئی نہ روندا
آپو اپنے درداں والے ہر کوئی دھوتے دھوندا
جے کر تینوں رون نہ آوے توں ہس لے اے یارا
تیرا میرا کوئی نہ جھگڑا بولیں نہ دوبارا
توں سکھیا ہن کرے موجاں میں روواں دکھیارا
وانگ رنگیلے درداں اندر میرا سدا گذارا
میں رووا دل میرا روندا اوس نہیں کوئی میرے
مر گیا پت تاں جگر میرے دے ہو گئے بیرے بیرے
کتے نہ مینوں نظریں آوے جل گیا میرا سینہ
وانگ یعقوب نبی وچ غم دے مر جاؤں ہونا بینا
درد جو میرے سینے اندر رونڑ دیاں جگ سارے
درد اندر انہاں نوں تڑفا نواں گھر گھر پین پواڑے
ایہہ صندوقڑی دکھاں والی وچ درداندے خانے
دکھیئے ہوون ویکھن والے اپنے ہور بیگانے
جس دا ایس جہاں دے وچوں مر گیا پت پیارا
محمد انور نام جو اس دا منتھا نور ستارا
پڑھ کے ویکھن درداں والے دردمنداں دے جھیڑے
ہن تاں ایس جہان دے اندر دکھیئے ہور بہتیرے

در بیان دکھاں دی صندوقڑی کا ایک خانہ ایک پیارا باپ فرزند کے فراق میں کیا دکھاتا ہے۔

اے فرزند پیارے میرے بہیا دچھوڑا مینوں
میں مر جاندا تیری آئی موت نہ آوندی مینوں
مار مکایا تیرے تائیں تیریاں درد جدائیاں
مشکل دن کٹنے ہن ہو گئے غم دیاں راتاں آیاں
پیا اندھیرا جگ دے اندر کتے نہیں دل لگدا
گلیاں ہور بازاراں وچوں کتے نہ سوہنا لبھدا

سینے غمدیاں لاٹاں بلیاں ہڈیاں سڑیاں کولے
تیرے وانگوں بیٹھے گودی وچ کون میرے نال بولے
پیا اندھیرا گھر دے اندر مینوں دسن اجاڑاں
تیرے باجھوں بچیاں سوہنیاں درد غماں دیاں دھاڑاں
ہر محفل وچ تیرے تائیں میں نت ویکھن جاواں
کتے نہ سوہنیاں نظری آویں میں روندا مڑ آواں
درد تیرا یاں ایہہ دل میرا دونوں کرن صلاحیں
خلقت سنگے تنگ ہو جاندی درد میرے دیاں آہیں
لب خاموش رہے ہر ویلے روندے نین نمانے
مرہم کوئی نہ لاون والا ہو گئے زخم پرانے
کس نوں دل دے درد سناواں کون سنے دکھ میرے
دکھ سن جاکدی سنتے اندر جان صدقڑے تیرے
ودھ گئے دکھ درد ہن میرے باہر حد بیانوں
کون ڈنگوری پھڑسی میری لینا قد کمانوں
جس ویلے توں رخصت ہویوں رخصت سب کچھ ہویا
توں چھڈ گیا جہان پیارا میں بھی زندہ مویا
سوہنی صورت موہنی مورت سوہنیاں گیا دکھا کے
چھپ گیا آپ مٹی دے اندر داغ میرے دل لا کے
آخر پیش نہ جاوے کوئی اے میرے دلدارا
وانگ زنگیلے صبر اساڈا ہور نہیں کچھ چارا

درداں والیاں تے رُل مرنا درد نہ ہوتے تھوڑے
توڑ دے تقدیر نے جیہڑے پھیر نہ جڑتے جوڑے

ایک عورت بیچاری اپنی بیٹی کی جدائی میں کیا کہتی ہے

کیوں نہ رووں جہاں دے تائیں لگدے تیر جدائیاں
وہاں پین غماندیاں جنہوں اوہو دین ودھایاں
مر گئی جس دی بیٹی پیاری خالی ہو گیا گھر سارا
ماں دھی والا ٹٹ گیا جوڑا ٹکڑے ہویا دل سارا
خالی تنجن چک لیا چرخہ مک گیا دانہ پانی
تیریاں گلاں یاد ہے کر کے روندی مائی نمانی
کی کی کھول کہانی دساں مینوں دسی بہتیرے
تیریاں اوہ سہیلیاں دھیئے کول نہ بہندیاں میرے
تیرے نال سی رونق ساری بکھریا ہویا میلا
پہن ہزار بلاواں دھیئے رو رہی دکھ اکیلا
تنجن وچوں اج سہیلیاں چھوپ نکھیڑیا تیرا
اٹھ گئی برکت گھر میرے دی خالی ہو گیا ویہڑا
تیرے ہان دیاں جد دھیئے ہار سنگار لگاون
مینوں یاد آویں توں اڑیئے بھر چھپریاں چل جاون
تیری پوشاک پیاری جیہڑی میرے پاس نشانی
کد آویں کد پار لنگاویں میں تیرے قربانی

مینوں یاد میرے وچہ گودی مان لیاں توں موجاں
ظالم موت لیا بھنڈ تینوں چاہڑ غماں دیاں معجاں
مینوں یاد تیرے سکھ دھیئے جو توں موج کرائی
توگئی تاں میرے اوپر نہ سکھ دی گھڑی آئی
صبر میرا ہور پیش نہ کوئی دھیئے رب حوالے
جے وس ہوندا قبر وچہ جاندی میں بھی تیرے نالے
کدی تاں آجا سفنے اندر ویکھ لواں رج تینوں
تیرے وچھوڑے مار مکائی صبر نہ آوے مینوں

مویاں باجھ نہ ہن مل جاوے صبر کراں بھل پاواں
کہے رنگیلا آ منع بے صبری ہیں دل توں سمجھاواں

ایک پیاری بہن پیارے بھائی کی جدائی میں کیا کہہ رہی ہے

آدرد اگ چھریاں بن کے کر دل لیراں لیراں
بھین پیاری دیرے باہجوں ہو گئی حال فقیراں
بھین بھراواں دا ایہہ جوڑا مشکل ہے بھر مل دا
مر جائے جس دا ویرا پیارا مان جائے ٹٹ دل دا
بھیناں نوں ہے ویر پیارے راہ اڈیکن کھڑیاں
بن بھایاں نوں دیہن دوہاں پیاں مصیبتاں بڑیاں
سنجے رہ گئے محل چبارے گھر ہویا سب خالی
کی کراں اس گھر نوں مائی رہیا نہ گھر دا والی
تیریاں دیکھ پوشاکاں رواں لاٹ بلے وچہ سینے
کتے نہ ویرا دساں پیندیاں اوپرہ دیس زمینے
عید دہاڑے میلیاں دے دن خوشیاں جگ کر یندا
میں رواں توں میرے تائیں کتے بھی نہیں دیندا
ماں پیو والی گودی کھیڈے رل مل لٹیاں موجاں
توں مر گیا اسانوں پیاں آن غماندیاں فوجاں
آ ویرا کدے سفنے اندر کر میرے نال گلاں !
میرے دکھ دسے کون تینوں کیہڑا قاصد گھلاں
ویر پیارا سوہنا سارا صدقے ہو ہو جاواں
کتے نہ اس دیاں دساں پیندیاں کتھوں لبھ لیاواں
مائی کوک دوہایاں دیندی رو رو مارے آہیں
ہے فرزند پیارا میرا مینوں دسدا ناہیں
نورا کھیں دا دل دا ٹکڑا ٹھنڈ پوے جد ویکھاں
ایہہ وچھوڑا رب نے کیتا کیوں ساڈے وچہ لیکھاں
ماواں نوں پت بہت پیارے چانن نور نظر دا
تیرے وچھوڑے پی لیا ویرا سارا خون جگر دا
باپ پیارا حال آوارہ جگر اوہدے دا پارہ
ہو بچارہ مارے نعرہ پیا وچھوڑا بھارا
غماں کٹاری سینے ماری پئی مصیبت بھاری
ہنجوں جاری لکھت ہماری حکم جویں سرکاری

پیو پُتراں دے بُرے وچھوڑے خون جگر دا پیون
بن آئیوں نہ مرجاوے اوہ وخت پئے توں جیون

جگ دی خوشی نہ بھاوے کوئی باجھوں ویر پیارے
ویرتہ وچھڑے مول کسے دا عرض تیرے دربارے

میں دیرا کی ہساں کھیڈاں لاڈ گئے بھل مینوں
کی کرییئے کوئی پیش نہ جاوے کویں ملاں ہن تینوں

سوہنہ تیری جد تیرا ساڈا رب دچھوڑا پایا
غم درداں دیاں دھاڑاں پیاں سانوں مار مکایا

دکھاں والیاں ندیاں وگیاں ہڑیا عیش خزانہ
بادِ خزاں دی ایسی جھلّی کرگئی چمن ویرانہ

تیریاں درد جُدائیاں اندر زرد ہویا رنگ پیلا
میری درد کہانی لکھ دا رِوندا آپ رنگیلا

روندیاں نوں کد پوری ہووے ایہہ مصیبت بھاری
دسے رنگیلا صبر دے مسئلے صبر مولا سنگ یاری

صبر بناں دُکھ کٹ نہ ہودن صبر علاج غماں دا
صبر شکر کر قائم بندے نہیں وساہ دماں دا

وچہ قرآن خُدا فرمایا صبر ہے نعمت بھاری
صبر کرے تاں درجہ پاوے صبر مولا سنگ یاری

صبر دے نال نمازے جے ہووے درجیاں انت نہ کوئی
سر سجدے کر حمد رنگیلیا ختم عدالت ہوئی!

ایک پیاری عورت پیارے خاوند کے وچھوڑے میں کیا کہتی ہے

آدر دا دِل اپنے اندر تینوں دلیواں ٹھکاناں
کر برباد مینوں گھر میرا ہن کِتھے جاناں

رچ ہُن میریاں ہڈیاں اندر چاہڑیں تاپ غماں دا
میتھوں دور نہ ہر گز جاویں ساتھی رہیں دماں دا

اُڈنے جوگی مول نہ چھڈیں پا لے غماں دی جالی
میں بچاری کرماں ماری مرگئے مالک والی

صبر دلوں آرام جہانوں اڈ گئی چہرے لوں لالی
دل دیاں دل وچہ رہیاں میرے رہے دو لویں ہتھ خالی

پیا اندھیرا چوفیرے مینوں غم دیاں اگاں بلیاں
جس گلیاں وچہ رونق دسدی کھاون اوہو گلیاں

میں مالک دی رانی پیاری مالک سی گھر زر دی
مرگیا مالک میں بن گیاں ہن منگتی دَر دَر دی

مالک دے نال راج سی میرا تاج اوہ میرے سر دا
مالک باجھوں سب کوئی دِسدا چور میرے گھر بھر دا

میں برباد ہوئی ہاں دسدی ہور دسے جگ سارا
اے مالک سر تیرے اوپر وج گیا موت نقارا

روندے نین دو نویں ایہہ ظالم تینوں پھر دے لبھ دے
توں نہ لبھدا نیناں والیاں ایہہ رو نوں نہ رج دے

آہ وفغاں نہیں دس میرے کوئی روئے کوئی ہسے
کی جھگڑا کسے نال کسے دا کوئی اُجڑے کوئی وسے

جس تن لگیاں سو تن جانے پڑھ گئے پڑھنے والے ‏ ‏ پھر نہ آونا دُنیا اُتے مر گئے مرنے والے
سن فریاد میری وچہ سفنے دے جا تسلی مینوں ‏ ‏ سن رنگیلیا غم دے جھیڑے یاد کراں میں تینوں
اے مالک میں تیرے باجھوں نال دُکھاں مر چلیاں ‏ ‏ درداں ماری چڑھاں اٹاری راہ اڈیکاں کھلیاں
اے مالک میں تیرے باجھوں غم دے کھوہ وچہ پیاں ‏ ‏ عیش تے خوشیاں نال تیرے سب اُڈ بہاراں گیاں
اے مالک میں تیرے باجھوں حال فقیراں ہوئی ‏ ‏ بہت پیارے سجن جھیڑے ویری ہو گئے سوئی
اے مالک میں تیرے باجھوں دکھ ہزاراں جھلاں ‏ ‏ میں عاجز دی سنے نہ کوئی کیہڑا قاصد گھلاں
اے مالک میں تیرے باجھوں لکھ جھلاں سر طعنے ‏ ‏ جھوٹھ نوں سچ بناون ظالم اپنے ہور بیگانے
اے مالک میں تیرے باجھوں ہار سنگار کی لاواں ‏ ‏ لقمہ زہر برابر مینوں قسم تیری نہ کھاواں
اے مالک میں تیرے باجھوں کونج کلی کُرلاواں ‏ ‏ پیا وچھوڑا ہے نہیں جوڑا رو رو کے مر جاواں
اے مالک میں تیرے باجھوں ماری قہر فراقاں ‏ ‏ میں مر گئی ایہہ کہہ تک مکن درد غماں دیاں واٹاں
اے مالک میں تیرے باجھوں ہو گئی حال نمانی ‏ ‏ کالی رین تڑپ مر جاواں وانگ مچھی بن پانی
اے مالک میں تیرے باجھوں ختم ہوئی زندگانی ‏ ‏ توں نہیں ملنا میں دساں مرنا ہو کے حال دیوانی
میں مر جاندی سو سو واری رنج نہ ہوندا مینوں ‏ ‏ ہے میں مر گئی میرے ہوندیاں موت نہ آوندی تینوں
پیا اندھیرا جہاں وچہ مینوں چھپ گیا چند نورانی ‏ ‏ تیرا نام میرے سردارا رہ گیا ورد زبانی
میں صدقے اوہ خوشیاں ویلے پھیر نہ جیوندیاں آون ‏ ‏ موت نہ آوے دکھیاں تائیں غم ہڈاں نوں کھاون
کِس نوں کہنا ہن کی کرنا ہے میریاں تقدیراں ‏ ‏ اس تقدیر دے نال رنگیلیا نہ جاون تدبیراں
الحمد قل پڑھ کے بخشاں ہور قرآن سپارا ‏ ‏ کراں سخاوت نام تیرے پر ہووے پار اوتارا
دین سیاپے جائز نہ ہرگز ایہ رسم ہے کفاراں ‏ ‏ دُکھ سُکھ سب ہے اللہ طرفوں اس نوں شکر ہزاراں
رحمت فضل جنابوں ہووے جنت مل جائے تینوں ‏ ‏ صابراں نوں رب جنت بخشے کہے رنگیلا مینوں

حال یتیماں

ہن قلمیں لکھ حال مصیبت پا جگراں وچہ چھالے ‏ ‏ کیونکر روندے حال نمانے مر گیاں ماواں والے

نرم دلاں دے پُرزے کردے سخت دلاں دا پانی
ماواں رحمت والیاں چھاواں رکھن نظر کرم دی
ماواں باجھ یتیماں تائیں سخت اندھیرا پیندا
ماواں باجھ یتیماں تائیں تھاں تھاں پیندیاں ماراں
ماواں باجھ یتیماں تائیں سکھ دی نیند نہ آوے
ماواں ہر ہر مشکل اندر بن کے رہن وسیلے
ماواں رحمت والیاں چھاواں سو سو لاڈ کراون
ماواں باجھوں سچے موتی رُل دے خاک سماتی
ماواں بچیاں تائیں جگ وچہ جنت دا دکھلاوا
اک ماواں دی چھاتی اوپر سوندے نیند پیاری
ماواں گودی وچہ بٹھاون نیناں سرمہ پاون
ماواں صابن نال نہلا کے خوشبو تیل لگاون
ماواں کپڑے رنگ برنگے نویں پوشاک پہناون
ماواں والے شام صباحیں خوشیاں کردے پھردے
ماواں والے خوشیاں دے دن ہس ہس گلاں کردے
ماواں والے حوصلہ کر کر بولن شوخ نظر تھیں
ماواں والے ماواں دے دل کھیل کے دوڑے آون
ماواں والے سون سکھالے پیون دودھ پیالے
ماواں والے ماواں آتے سو سو حوصلے رکھدے
ویکھ کے حال یتیماں والا دل ٹکڑے ہو جاندا
جنت جاون والا تینوں میں اک سبق سکھاواں
سر یتیماں نال محبت جے ہتھ پھیرے کوئی
رحم انہاں تے کرنے والا رب دی رحمت پاوے

کیونکر رووَن یتیم نمانے لکھ دے درد کہانی
ماواں باجھوں سر پر آوے سخت مصیبت غم دی
رو رو مرن یتیم نمانے کوئی نہ خبراں لیندا
چوٹاں کھاون رُل مر جاون رُوندے وچہ بازاراں
جت ول جان یتیم نمانے ہر کوئی جھڑک سناوے
ماواں باجھوں بے وسیلے رُل دے پُت رنگیلے
ماواں باجھ یتیم نمانے رُل رُل کے مر جاون
کوئی نہ دے یتیماں تائیں نال محبت پانی
مر جائے ماں یتیماں والا سب ٹٹ جاندا دعویٰ
مر گیاں ماواں والے رات نوں کردے رہندے زاری
مر گیاں ماواں رُندیاں رُوندیاں اکھیاں بھی گل جاون
خاک وچہ رُلن یتیم نمانے سرمہ نظر نہ آون
حال یتیماں وانگ فقیراں ننگے رُل رُل جاون
ٹٹے ماں یتیم ہے رہندے تیرے میرے گھر دے
چُپ ہو رہن یتیم نمانے ہر اک کولوں ڈر دے
نیویں نظر یتیم وچارے نکلے آہ جگر تھیں
مر گیاں ماواں والے خوشیوں نہ آون نہ جاون
جیوں کر سون یتیم نمانے رب نوں معلم حالے
کھا کے مار یتیم نمانے مول کسے نہ دسدے
اے پر پیش نہ جاوے کوئی درد ہڈاں نوں کھاندا
کرے پیار یتیماں دے سنگ آکھے نبی سچاواں
جتنے وال گناہ جھڑ جاون خبر کتابوں آئی
مائی بابل مر گیا جس دا نال پیار بلاوے

جس نے رب نوں راضی کرنا راضی کرے یتیماں
ٹٹیاں ماناں والے جیہڑے رکھیں مان انہاں دا
کہے جو ظلم انہاں دے اتے کدی نہ جنت جاوے
اوس عدالت اندر پھر کوئی ہنیں چھڑاون والا
دولت مال نے ساتھ نہ جانا نہ ہمدردی کوئی

عاجزاں نوں جو راضی کردا پاوے شان عظیماں
تو جنت وچ موجاں مانی سرور ایہہ فرماندا
محشر اندر مجرم ہو کے پیش عدالت ہووے
ایہہ رنگیلیاں ویلا سب تے آخر آون والا
تیریاں عملاں تیں سنگ ہونا ختم عدالت ہوئی

دن تھوڑے اس دنیا اندر بنیا پھریں رنگیلا
انہاں رنگاں نے اُٹھ جانا کر اگلا کوئی حیلہ

دربیان شفقت محبّت برائے یتیماں مسکیناں شاہِ مدینہ

شفقت بخشش مہر محبت کی کی ذکر سناواں
دیکھیا اک یتیم نمانا کپڑے پاٹے لیراں
حضرتؐ نال محبّت اس مار آواز بلایا !
نویں پوشاک نہ گل وچ پائی پیریں جوڑے ناہیں
کہن لگا میں کی دکھ پھولاں مر گیا ماں پیو میرا
کوئی نہ دردی رہ گیا میرا ہس بلاون والا
حضرت کہندے نہ رو سوہنیاں مر گیا باپ جے تیرا
لڑکا کہندا جس دی ہووے اتنی شان امیراں
کرکے مزاج امیراں والی دور غریباں ہناں
حضرتؐ آکھن بیشک دتی رب نے شان امیراں
اسیں یتیماں مسکیناں نوں گود اٹھاون آئے
رودن جو دکھاں وچ سہانے چپ کراون آئے
جس نوں کوئی نہ پاس بیٹھاوے پاس بٹھاون آئے

عید دہاڑے وچہ بازارے جاندا نبی سچاواں
ننگے پیریں منہ ان دھوتا خستہ حال فقیراں
اے لڑکے اج عید دہاڑے کی تدھ حال بنایا
ایہہ گل سن کے حضرت کولوں لڑکا رو پیا آہیں
پیاں اجاڑاں گھر ساڈے وچہ سنجا ہو گیا ڈیرا
کون غریباں دا بن جاوے درد ونڈاون والا
آہیں تینوں گود بٹھاواں توں پت بن جا میرا
کوئی پیار نہ کردا ویکھیا اتنا ساتھ فقیراں
نال فقیراں گل نہ کردی پاس امیراں بہناں
نہیں تکبر ساڈے اندر راضی نال فقیراں
دردمنداں دے دنیا اتے درد ونڈاون آئے
دردمنداں دے دنیا اتے درد گواون آئے
جس نوں کوئی نہ گود اٹھاوے اسیں اٹھاون آئے

ماں یتیماں دا نہ کھاؤ حکم سناون آئے
نال محبت سرور عالم لڑکا گود اٹھایا
نالے ایہہ گل آکھی اس نوں ایہہ گھر سوہنا تیرا
لڑکے نوں ہویاں موج بہاراں خوشیاں باجھے ہوواں
غم دیاں دور اندھیریاں ہویاں پھر دا چایئں چایئں
کریں محبت نال غریباں مال یتیم نہ کھائیں
رشتہ داراں ہمسایاں دے نال پیار ودھائیں
بھلیں نہ امیری اندر حال نمانیاں تائیں
تے اک نقطہ ہور سناواں بات ہدایت والی
جدوں یتیم نمانا کوئی گھر تیرے وچ آوے
رنڈیاں ہور یتیم والا بھی دل کمزور ہو جاندا
عاجز حال تے رنڈی عورت جد آوے گھر تیرے
تیری اُلفت دچوں اس نوں صدمہ سخت ہو جاوے
تنگ کریں نہ سختا ہوویں نال غریب یتیماں
نال کسے دے کر بھلیائی تھوڑی ایہہ زندگانی
کتنے رنگ رنگیلیاں بدلے سب رنگ نے اڑ جانا

ایہہ ہے سب توں جنت والے راہ وکھادن آئے
نویں پوشاک تے کھانا اس نوں نال پیار کھلایا
اسیں انہاں دے ہیں رکھوالے عاجز ہووے جیہڑا
پاک نبی دا ہیں پُت بنیا کہندا وچہ بازاراں
اے مومن توں ایس طریقے سن کے عمل کمائیں
عاجز نال نمانیاں لُتے نظر کرم دی پائیں
نال غریباں دے خوش بولیں جنت ملن جائیں
ایہہ طریقہ بڑا آسانی قرب اللہ دا پائیں
حق یتیماں مسکیناں دے کہے امام غزالی
پُت اپنے نال نہ ہس بولیں دل اُسدا ٹٹ جاوے
توں کمزور دے آسرے اوپر کیوں ہیں ظلم کماندا
بیوی نال نہ ہسیں بولیں دل اس دا ہے بیرے
اس دی کجھ تواضع کر توں رب راضی ہو جاوے
کرن غریباں نوں خوش جیہڑے پاون اجر عظیماں
توں مرجاویں اوہ بھلیائی دوجگ رہے نشانی
شیشہ لے کر ویکھ پیارے ہو گیا رنگ پُرانا

دیگر شفقت محبت سرکار مدینہ ﷺ

مسجد وچہ بلال رضی اللہ عنہ نے اک دن دِتی بانگ پیاری
چھوٹیاں چھوٹیاں لڑکیاں پلّہ کملی والا پھڑیا
پھڑ لئے پلّے کملی والے ہس ہس عرض سناون
ادبوں عرض بلال رضی اللہ عنہ کریندا حضرت جلدی آؤ
حاضر ہیں مشتاق تمامی مسجد اندر سارے

نال محبت مسجد دے ول آئے نبی غفاری
سرور دیہہ پیار انہاں نوں سبحان اللہ پڑھیا
اردے گردے ہو گئے سارے حضرت نہ ہٹاون
انہاں ناداناں کولوں اپنے پلّے جلد چھڑاؤ
نال محبت اوسے ویلے بولے نبی سہارے

جس تے پلہ پکڑیا میرا ایں نہ کدی چھڑاواں
ایہہ میرے میں ہویا انہاندا پھڑے جنہاں نے پلے
پکڑو پلے پکڑو پلے کرن بلند آوازہ

آڈ پلے پکڑو میرے آکھے نبی سچاواں
جس توں پلا ایں پھڑائیے کون انہاں نوں بھلے
ساڈے ساتھیاں خاطر کھلا جنت دا دروازہ

سبحان اللہ واہ واہ عادت پاک محمدؐ والی
جنت اندر لے گئے جس تے نظر کرم دی ڈالی

دربیان ظلم اہلِ کفاراں وصبر شاہ مدینہ اور ذکر امیر حمزہؓ بہادرِ اسلام صاحبِ شان

آساقی اک جام پلادے چڑھ جائے جوش خماری
کرے ہوش نشے دے اندر جوش محبت آوے
صدقے جاواں ذکر سناواں دیہہ نشے دیاں تاراں
اک دن خانے کعبے اندر سد محمدؐ تائیں
ابوجہل تے عقبہ ظالم ہور بڑے منہ کالے
ایہہ گل کہن محمدؐ ایتھوں زندہ مول نہ جاوے
مجرماں وانگوں سد بٹھایا مددگار نہ کوئی
چاچے بھی نزدیکی دشمن کیہڑا آن چھڑاوے
آکھن دین دگاڑیا ساڈی ضعف دتا سرداری
دیکھ لئے اج دردی کیہڑا دردونڈاون والا
اس دن خانے کعبے اندر ظلموں لاتاں بلیاں
نال تحمل کہن نبی جی ٹھہرو ٹھہرو یارو
ہور زیادہ تلخی لیاون بھج بھج مارن پیندے
جمع ہووے سب مردتے عورت باجھ حساب شماراں

نام نبی توں تن من تیرا جان صدقڑے واری
چونکہ حمزہؓ شہر مکہ وچ اپنا جوش دکھاوے
چاہڑ خماراں حمزہؓ کیونکہ پھریا وچہ بازاراں
کافر باجھ قصوراں مارن لگے دین ازائیں
جمع ہوئے سب مشورہ کرکے ظلم کماون والے
نال آرام دسے پھر مکہ کوئی نہ وعظ سناوے
اس دن پاک محمدؐ اوپر ڈاہڈی سختی ہوئی
یوسف وانگوں باجھ قصوروں ناحق ماراں کھاوے
کرو شہید محمدؐ تائیں بات مکے اک واری
دیکھ لئے اج کون بہادر آن چھڑاون والا
تھر تھر زمین فلک پئے کنبدے کنداں کوٹھے گلیاں
کی قصور تساڈا کیتا کس گل خاطر مارو
ساڈے سامنے عذر ایہہ کردا ایہہ گل سارے کہندے
کھڑا عباس نبی دا چاچا دیکھے پیندیاں ماراں

اک عباس زیادہ دشمن پیش نہ جاوے کوئی
مکہ سارا دشمن اسدا ایں ہاں اک اکلا
نہ مارو نہ مارو اس نوں کرے عباس پکاراں
زخمی ہو گیا بدن مبارک خون چلن پرنالے
اس طرح پتھر خلقت مارے جیونکر مینہہ پر سیندا
چوٹ تے چوٹ لگاون تازی شکر آوازہ آوے
حضرت حمزہؓ اوس دیہاڑے گیا شکار جنگل نوں
حضرت حمزہؓ دی اک گولی ویکھیا سارا حالا
گولی روے پیش نہ جاوے دل ٹکڑے وچ درداں
بے حد تنگ محمدؐ ہوئے تڑپے جان نمانی
چپ ہو گئے پھر غش دے پاروں ہوش حواس نہ کوئی
مر گیا مر گیا ہویا آوازہ دشمناں لالیاں چڑھیاں
پئے بے ہوش نبی دے اپر اٹھ گئے سب صفانوں
غم دے وچ عباس پیارا گولی روندی آئی
قدرت کامل اوس دیہاڑے کیا سبب بنایا

بھج کباب ہویا دل وچوں ایہہ گل ماڑی ہوئی
کر کے صبر کہے دل اندر اس دا مالک اللہ
اس دا رولا کوئی نہ سن دا زور رہیا بدکاراں
رب توں ڈرن نہیں بس کردے ظلم کماون والے
واحد رب نوں من لوو لوگو نبی آوازے دیندا
کوئی نہ پانی دے نبی نوں غشی جدوں پے جاوے
اجے ایمان لیاندا نہیں سی خبر نہ ہوئی دل نوں
جیونکر باجھ گناہوں مارن سوہنیاں نیناں والا
کی انصاف مکے وچ کیتا نال محمدؐ مرداں
غش دے اندر کملی والا کہندا پانی پانی
کہن محمدؐ ہن بس ہویا ختم عدالت ہوئی
جھگڑا ختم محمدؐ والا کردے خوشیاں بڑیاں
مر گیا اج یتیم محمدؐ کہندے گئے گھراں نوں
کرن دعائیں اللہ اگے زندہ رکھ الٰہی
جنگل اندر حمزہؓ تائیں معجزہ اک دسایا

دربیان ذکر حضرت امیر حمزہؓ بہادر اسلام

جس دن پاک محمدؐ اپر ایسا وقت وہاناں
شوق شکار امیر نوں زیادہ جنگل نظر دوڑاوے
چھال بلند ہرن نے ماری تیر گیا اوہ خالی
دوڑ لے جتول مرضی تیری تینوں جان نہ دلیاں
جس ویلے ایہہ حضرت حمزہؓ سخت کلام سنائی

نہ خیال نہ حمزہؓ تائیں جنگل سیر سدھانا
دسیا مرگ تاں اس دے تائیں کچھ کے تیر لگاوے
دوڑیا ہرن زباناں حمزہؓ پھر ایہہ بات نکالی
میری بہادری معلم سب نوں تینوں ذبح کر لیاں
بولیا مرگ جنگل دا اس دم دتی زبان الٰہی

سُن بہادر زوراں والیا جے توں زور رکھاویں
کی ہتھ آوے تدھ امیرا مار غریباں تائیں
نام محمدؐ تیرا بھتیجا ماریا مکے نوکاں
مدد گار نہ اس دا کوئی مار کیتا تن بیرے
ادھر منہ نہ ہرگز موڑیں ساتوں پیا ڈراویں
زوراں والیا شاناں والیا گھوڑے دیا اسوارا
تیر کمان گمان امیری شان بہتیری تیری
سنی کلام ہرن دی جس دم حمزہؓ ہویا حیرانی
چھوڑ شکار نوں مڑے بہادر گھوڑا جلد دوڑایا
اس گولی نے سب کچھ ویکھیا حال محمدؐ والا
دل اس دے وچہ دکھ نبی دا ڈردی بول نہ سکدی
پچھے حمزہؓ گولی تائیں کی ہویا اج تینوں

تیری بہت ضرورت جتھے اوتھے زور نہ لاویں
تیر کمان نشان بہادری مکے جا دکھلائیں
گیاں لنگھ دو پار جسم تھیں اج نیزے دیاں نوکاں
واہ بہادرا منصفی تیری ترس نہیں دل تیرے
پھر بہادر جائیں تینوں اس دی جان بچاویں
فرق کی پت بھتیجے اندر تینوں ہے نہیں پیارا
اج بہادر بن مولا دا بات منیؓ اک میری
کی گل ہوئی مرگ جنگل دا کرے کلام زبانی
مار آواز گولی دے تائیں لیا کھانا فرمایا
ہو خموش لیائی کھانا دل درداں نے جالا
چہرہ زرد اکھاں وچ پانی کھانا حاضر رکھ دی
چہرہ زرد کیوں حال ویرانا دس حقیقت مینوں

توں کیوں روویں کی دکھ بنیا دس حقیقت ساری
کیوں رنگیلیا خدمت اندر گولی عرض گذاری

دربیان عرض کردن بہ پیش امیر حمزہؓ بطرز کامن

بحر دوسرا

گولی کہے دساں کی سردارا — باجھ گناہوں تیرے پتر نوں مارا
اک اکلا ویری مکہ جو سارا — کوئی چھڑانے والا ناہیں
کوئی چھڑانے والا نہیں سردارا جی دتیاں بہت اذیتیں
تیرے بھی دل وچہ ترس نہ آوندا — توں بہادر مکہ وچ سداوندا
تیرا بھتیجا پیا ماراں ہے کھاوندا — باجھ قصور خطائیں
باجھ قصور خطائیں سردار جی ماریا اس دے تائیں

جس دے دل نبی دوڑ کے جاندا
اگوں طماچہ اوہو ظالم لاؤندا
ویکھ یتیم کوئی ترس نہ کھاؤندا
موت بھی یاد انہاں ناہیں
موت بھی یاد انہاں ناہیں سردار جی بھل گئے رب تائیں

کی میں دساں اس گھڑی دہائی نوں
دکھ ہزاراں اک جان نمانی نوں
غش پے جاندی نبی منگدے پانی نوں
پانی دیندا کوئی ناہیں
پانی دیندا کوئی ناہیں سردار جی آپ پچھیں آزمائیں

باپ جے ہوندا کیوں نہ لڑ کے مر جاندا
دردی ہوندا کیوں نہ فوجاں چڑھاؤندا
دردی کوئی ہوندا کیوں نہ جا کے چھڑاؤندا
دردی اوھدا کوئی ناہیں
دردی اوہدا کوئی نہیں سردار جی رب دیاں مندا رضائیں

اس طرح کر دے رہے جیکر بے دین ایہ
مکے دی ہو جاؤ ساری غرق زمین ایہ
نال ایمان گل کریں یقین ایہ
جھوٹ نہ دل وچ لائیں
جھوٹھ نہ دل وچ لائیں سردار جی سچ کہیا تدھ تائیں

دربیان بعد از معلومات آمدن در غضب (شاہ عرب) امیر حمزہ رض

سن کے گل چڑھیا جوش جوان نوں
ہتھ وچ لیا اٹھ تیر کمان نوں
کہندا محمدؐ توں واراں میں جان نوں
جا کے میں ویکھاں اوس تائیں
جا کے میں ویکھاں اس تائیں اے گولئے تو نہ رو ویں بھر آہیں

کہندا حرام مینوں ہو گیا کھانا
طرف محمدؐ میں تاں اس ویلے جانا
کتھے میں ویکھاں جا کے حال نتانا
توں مینوں بتائیں
توں میں تلائیں ایہہ گولئے جگہ دسیں میں تائیں

کچھ تلوار کڈھ لئی میاں توں
دشمن محمدؐ والے ماراں میں جان توں
واہ سردار تیرے صدقے میں شان توں
دیوے گا رب جزائیں

دیوے گا رب جزائیں پیاریا راضی ہووے رب سائیں

چھا گیا مکے اُتے رعب سردارا　　گلیاں بازاراں وچہ جاندا پکارو!
کھچ کمان ابوجہل تے ماردا　　سٹ لیا اس تائیں

سٹ لیا اس تائیں سردار نے ہوش حواس رہی ناہیں

مکے دے وچہ اس دن بھاجڑاں پے گیاں　　کنب گئے دشمن مونہیں بر کیاں رہ گیاں
باز نوں ویکھ جویں چڑیاں چھپہ گیاں　　اڈ گیاں ہوش ہوائیں

اڈ گیاں ہوش ہوائیں بہادرا تیریاں دور بلائیں

زخمی جو سر ابوجہل دا ہو گیا　　ہو کے سردار وچ نالی ڈبو گیا
جاگا اسلام کفر اس دن سو گیا　　فضل کیتا رب سائیں

فضل کیتا رب سائیں بہادرا دھن دھن ہے تیرے تائیں

ویکھو تاں اج میری ننگی تلوار نوں　　ساہمنے ہو کے رو کے حمزہؓ سردار نوں
کراں سردار اج برخوردار نوں　　کہو محمدؐ جس تائیں

کہو محمدؐ جس تائیں اے دیر لوتہا جانیوں ناہیں

دوڑ امیر خانے کعبے وچہ جاوندا　　مار آوازاں نبی تائیں بلاوندا
سفاں دے ہیٹھ نبی پتہ نہ پاوندا　　سنی آواز اُس ناہیں

سنی آواز جے نہیں امیر نے ہو گئی جان ہوائیں

پھیر بلند سو ہوں بول پکاریا　　چاچا میں تیرا کتے بول پیاریا
صفاں دے ہیٹھوں ہو ننگا نبی نے ماریا　　آکھن لگا چاچے تائیں

آکھن لگا چاچے تائیں بہادرا مینوں توں مار مکائیں

ڈر گیا نبی مینوں آیا ایہہ مارنے　　زندہ نہ چھڈ جاتا ایس سردار نے
تکھاں ہے خون کیتے اوہدی تلوار نے　　میں ہن بچدا ناہیں

میں ہن بچدا ناہیں اے مالکا تیرے بنا کوئی ناہیں

بولیا نبی چاچا باقی اک جان ہے　　مار تلوار ہن تاں کم آسان ہے

حمزہؓ ایہہ کہندا میری جان قربان ہے   لگ سینے نال جائیں
لگ سینے نال جائیں پیاریا ٹھنڈ پوے میرے تائیں
چک نبی نوں سینے نال لگاؤندا   عاشق ہو کے باہاں گلے وچہ پاؤندا
دس جو کیہڑا ایکہڑا تینوں ستاؤندا   میں پچھاں اس تائیں
میں پچھاں اس تائیں پیاریا جیوندا چھڈاں اس ناہیں
کیا نبی نے اساں غصہ نہ رکھنا   حق دارا اسیں کل نوں دسنا
پڑھ کلمہ جے توں جنت وچہ وسنا   دیر لینا آپاں ناہیں
دیر لینا آپاں ناہیں سر دارجی بخشے ساریاں تائیں
سینہ صفائی کتنا خلق عظیم سی   امّی لقب اصلی ازلی تعلیم سی
ذات دا نقشہ زمین اپہ مقیم سی   فرق اوہدے وچہ ناہیں
فرق اوہدے وچہ ناہیں اے مومنو ہو گیاں دور بلائیں
دیکھ کے شان حمزہؓ صدقے ہو جاندا   کلمہ محمدؐ والا بول سناوندا
چند اسلام والا مکے چڑھ جاوندا   کفر سیاہی رہے ناہیں
کفر سیاہی رہے ناہیں اے مومنو ہو گیاں دور بلائیں
باہجھ جاوں حمزہؓ صاحب دا زور سی   گلیاں بازاراں وچہ کلمے دا شور سی
بھج گئے دشمن جویں حاکم توں چور سی   سامنے آوے کوئی ناہیں
سامنے آوے کوئی ناہیں سر دار دے کر دیندا جان ہوائیں
گھر گھر سیاپہ سوگ مکے وچہ پے گیا   ہن محمدؐ مر کے زندہ ہی رہ گیا
حمزہؓ بنا کے پت اپنا لے گیا   کون چھیڑے اس تائیں
کون چھیڑے اس تائیں بے ادو ستو جان چاہے جس تاہیں
رتبہ بلند ایسا نبی امین دا   ڈنکا چوکوٹ وجا اس دے دین دا
بھلا ہووے نہ حاسد بے دین دا   ڈھوئی ملے کتے ناہیں
ڈھوئی ملے کتے ناہیں اے مومنو کلمہ پڑھے جیہڑا ناہیں

عرض سلام ہے رنگیلے غلام دا یارب صدقہ سوہنی ایس کلام دا
میں پیاسہ دید وصل دے جام دا جام ملے میں ناہیں
جام ملے میں نائیں لے مالکا دروں ہٹادیں ناہیں

تھوڑا میں ذکر کیتا حمزہ سردار دا بڑی کتاب والا فکر ہے مار دا
ہور دکھاؤں کتے ہتھ تلوار دا دیکھ لئیں آزمائیں
دیکھ لئیں آزمائیں سرداراں نوں حد چھوڑ و کوئی ناہیں

نعت شریف پیدائش سرورِ دو عالم صلی اللہ علیہ وسلم

مصنفہ محمد علی صاحب مرحوم برادر مصنف

بسم اللہ جی آیا اللہ کرم کمایا مکھڑے نور سوہایا بیٹا آمنہ جایا
فضل بابجھ شماراں رحمت برساں باراں ملکاں بول سنایا بیٹا آمنہ جایا
جب تولد ہوے سر سجدے میں روئے اُمت بخش خدایا بیٹا آمنہ جایا
مکی مدنی سوھارا دا احمد نام پیارا دل حوراں دے بھایا بیٹا آمنہ جایا
موندا تخت شیطانی ایسی فضل نشانی دوزخ بند کرایا بیٹا آمنہ جایا
جنگل بحر پہاڑاں کلمے پیاں پکاراں ملکاں جا دکھلایا بیٹا آمنہ جایا
غرق کفر دا بیڑا کیتا دور اندھیرا چانن نور لگایا بیٹا آمنہ جایا
شاناں اس دیاں عالی ساری اُمت دا والی ختم مرسلاں آیا بیٹا آمنہ جایا
محل قصری گرائے شاہ شاہاں کے آئے بُتاں سیس نوایا بیٹا آمنہ جایا
جس دم آکھیا زباں نوں چند لتھا آسماں نوں ٹکڑے کر دکھلایا بیٹا آمنہ جایا
ٹٹے کفراں دے جندے بھاگ جہاندے چنگے کلمہ بول سنایا بیٹا آمنہ جایا
ہر چار ہے پاسے جس دے ہو گئے دلاسے اس دا انت نہ پایا بیٹا آمنہ جایا
محمد علی ہے سوہنے دا اللہ صفت کریندا خود محبوب بنایا بیٹا آمنہ جایا

خاتمہ کتاب پر ذکر رمضان شریف بعد تیس روزہ

۱۔ پہلا روزہ رمضان دا چند رحمت چڑھیا — کالا منہ شیطان دا رب سنگلیں کڑیا

۲۔ دوجا روزہ رمضان دا در جنت کھلے — ایس مہینے دی رحمتوں نیک رہن نہ بھلے

۳۔ تیجا روزہ آیا جگ دھماں پیاں — لہندے چڑھدے پیاریا سب خبراں گیاں

۴۔ چوتھا روزہ رمضان دا اٹھ جاگ سویرے — سوہنا رنگ آسمان دا پائے رحمت پھیرے

۵۔ پنجواں روزہ رمضان دا پڑھ پنج نمازاں — راضی کر رحمان نوں لے جنت نازاں

۶۔ چھیواں روزہ رمضان دا چھوڑ چوری یاری — ترک نہ کردے عیب نوں جہاں قسمت ماڑی

۷۔ ستواں روزہ رمضان دا کر منزل پوری — واہ واہ شان قرآن دا ملے قرب حضوری

۸۔ اٹھواں روزہ رمضان دا اٹھ غفلت چھوڑیں — کیوں نہیں حق پچھان دا دل رب نال جوڑیں

۹۔ نوواں روزہ رمضان دا نت رحمت تازی — رلن جماعت شوق تھیں آکل نمازی

۱۰۔ دسواں روزہ رمضان دا ہویا پورا دھاکا — خاص دیدار خدا دا ہے ایہہ سمجھ نہ بھاکا

۱۱۔ گیارہ روزے رمضان دے گیا وقت نہ آوے — کورج دے ویلے پیاریا پھر دل پچھتاوے

۱۲۔ باراں روزے رمضان دے ملن باغ بہاراں — روزے داراں واسطے جنت گلزاراں

۱۳۔ تیراں روزے رمضان دے توں رہیں نہ بھلا — نیکو کاراں واسطے در جنت کھلا

۱۴۔ چوداں روزے رمضان دے چند رحمت والا — دل اندر انسان دے کرے نور اجالا

۱۵۔ پندراں روزے رمضان دے اُدھ د تجلی آئی — صابراں عاشقاں دیکھ ادھی واٹ مکائی

۱۶۔ سولاں روزے رمضان دے سب کاراں چھڈو — وچ مسیتاں آن کے جھنڈا بندگی گڈو

۱۷۔ ستاراں روزے رمضان دے سکھ آون گھڑیاں — روزے داراں واسطے حوراں طالب کھڑیاں

۱۸۔ اٹھارہ روزے رمضان دے اکھیں کھول پیارے — ایہہ مہینہ بندگی ہور چھڈ پواڑے

۱۹۔ اُنی روزے رمضان دے کر اللہ اللہ — قبر دے اندر موموناں ہووے نور تجلّی

۲۰۔ وی روزے رمضان دے دت آون نہ تیرا — اس دنیا تے پیاریا مڑ مشکل پھیرا

۲۱۔ اکّی روزے رمضان دے روزے رمز نیاری — اس وچہ عشق جناب دا کہیا نبی غفاری

۲۲۔ بائی روزے رمضان دے بس تھوڑے رہ گئے   سن لے رب دے عاشقا ہن موڑے پے گئے
۲۳۔ تیئی روزے رمضان دے توں باز نہ آیا   پڑھ نماز سیس نوں وچ سجدے پے گئے
۲۴۔ چوی روزے رمضان دے چڑھ نور دے بیڑے   درجے ملن جناب توں روزے رکھن جیہڑے
۲۵۔ پنجی روزے رمضان دے ہو پاک گناہوں   بخشش منگ رنگیلیا ہووے فضل انہوں
۲۶۔ چھبی روزے رمضان دے چھپ بیٹھ علیحدہ   نام جیہدا اعتکاف ایہہ ذکر دا قاعدہ
۲۷۔ ستائی روزے رمضان دے شب قدر پیاری   دس سو سالاں بندگی جو جاگے رات ساری
۲۸۔ اٹھائی روزے رمضان دے اٹھ سحر گی کھالے   توبہ کر کے سوہنیاں دل پاک بنالے
۲۹۔ انتی روزے رمضان دے اج چند تیاری   خوشیاں روزے داراں نوں دیکھے خلقت ساری
۳۰۔ تریہہ روزے رمضان دے چڑھیا چند پیارا   روزے رکھن والیاں ہویا پاک اذارا
رنگیلا: عاشقاں والی رنگیلیا ہوئی منزل پوری   صابراں تے ہور شکراں ملے قرب حضوری
سنت ہے: عید والا دن آگیا کر غسل پیارے   پہن کے نویں پوشاک نوں کر سیر بازارے
صلح کر: غصہ گلے نوں جانئے مل ساریاں یاراں   تیل بھی خوشبو لاونی کیہا شاہ ابراراں
حج ہے: صدقہ دیہہ محتاج نوں ہور کل غریباں   پڑھ درود رسول پر مل یار عزیزاں
صدقہ فطر: دل کے نال جماعت دے پڑھ عید پیاری   خطبہ سن لے بیٹھ کے ہووے رحمت باری
سنت بعد از: چالیے نفل گذار کے پھر منگ دعائیں   آکھ سلام دواں ہو ہر مومن تائیں
آمین: خیریں خاتمہ سال ہے پھر خیریں آوے   کلمہ پاک رسول دا پڑھ بول سنادے

نذرانہ خاکسار منشی برکت علی برائے کتاب گلشن رنگیلا

یارب نام قدیر ہے تیرا تیری صفت نورانی   تیری ذات ہمیشہ قائم کل دنیا ہے فانی
کی کراں تعریف زبانوں ایس کتابے والی   ایہہ گلشن رنگیلے والا ہے گلشن اک عالی
اس گلشن وچہ دین نبی دیاں کھڑیاں نے گلزاراں   دسیا راہ اسلام دا سدھا مسلم کرن بہاراں
میں مشکور دلوں تے جانوں رنگیلے دے تائیں   یارب رنگیلے نوں دلویں ہر دم نیک جزائیں
مسلم پڑھن کتاب جدوں ایہہ منگن دعائیں   دین دنی رنگیلے تائیں دے جزا رب سائیں

برکت علی دُعا ایہہ منگدا یارب بخشیں گناہاں	کرن رسول شفاعت میری ہر دم ایہو چاہاں

السائلان

نور محمد ۔ رشید ۔ قاضی صاحب نور محمد ۔ حافظ خوشی محمد ۔ محمد شریف ۔ حمید اقبال ۔ ولی محمد ۔ منشی مراد بخش ۔ مختار محمد ۔ خوشی محمد ۔ شاہ محمد ۔ نذیر ۔ حمید ۔ مختار بشیر ۔ وزیر ۔

سوال: ہر گوشے اسلام میں وہابیوں کے برخلاف بہت شور ہے ۔ لوگ توبہ توبہ کرتے ہیں ہمارے دیکھنے میں تو کوئی نقص نہیں ہے ۔ کیونکہ نماز روزہ عبادت کے پابند ہیں ۔ آپ یہ فرمایئے ۔ اہلِ اسلام درویش پیر، فقیر، سیّد زادے، جماعت کلمے گو، ان سے اہلِ نفرت ہیں ۔ کیا وجہ ہے ؟

جواب: میں نے دیکھا اور سُنا ہے ان کا طریقہ سب سے علیحدہ اور قابلِ پرہیز ہے ۔

سوال: ان کے نقائصوں سے باثبوت ہمیں بھی مطلع کیا جائے تو احسان ہوگا ۔ خدا ثواب دے ؟

جواب: دیکھیے ۔

یہ تمام ان کے عقائد کفریات روشن ہیں پردہ نہیں ہے ان کتابوں کے حوالے دیکھئے ۔

۱	عقیدہ غلط: خداوند کریم جھوٹ بولنے پر قادر ہے ۔ ضیانۃ الایمان صفحہ ۵ براہین قاطعہ صفحہ ۲
۲	عقیدہ غلط: رسول کریم خاتم النبین نہیں ہیں ۔ جامع الشواہد بحوالہ بصر المومنین صفحہ ۲، ۱۲
۳	عقیدہ غلط: خداوند کریم آسمان زمین بنانے سے پہلے ہوا کے درمیان رہتا تھا فتاوی محمدیہ صفحہ ۲۰ سطر ۲۳
۴	عقیدہ غلط: خداوند کریم حادث ہیں اور ایک قسم کا علم خدا کا حادث بھی ہے ۔ جس کو علم تفصیلی بھی کہتے ہیں ۔ ازالۃ الصیب صفحہ ۷
۵	عقیدہ غلط: خداوند کریم عرش پر بیٹھا ہے کرسی پر پاؤں رکھے ہیں ۔ کرسی چرچراتی ہے ۔

Scanned with CamScanner

	قرآن مجید مترجم مولوی وحید الزماں حاشیہ آیت الکرسی ۔
۶	عقیدہ غلط: تمام انبیاء تبلیغ احکام میں معصوم نہیں۔ جامع الشواہد بحوالہ تقلید بکتاب المجید صفحہ ۱۲ بار اول مطبوعہ صدیقی ۔
۷	نبی علیہ السلام کی تعظیم بڑے بھائی کے برابر کرنی چاہیے ۔ بلفظہ تقویۃ الایمان صفحہ ۶۰ سطر ۲، ۳
۸	عقیدہ غلط: سب چھوٹے بڑے اللہ کی شان کے نزدیک چمار سے بھی ذلیل ہیں، دیکھئے اس تحریر میں سب نبی مرسل شہداء آدم سے آخر تک آتے ہیں۔ تقویۃ الایمان صفحہ ۱۱۴
۹	رسول خدا حیات النبی نہیں ہیں بلکہ مر کر مٹی میں ملنے والے ہیں ۔
۱۰	عقیدہ غلط: حضور کے روضے کی طرف سفر کرنا یا کسی نبی ولی کی قبر کی طرف، یہ سب کام شرک بھاری صفحہ ۱۱۴ کتاب التوحید صفحہ ۱۳۳
۱۱	عقیدہ غلط: رسول خدا کا مقبرہ سفر کر کے دیکھنا ایسا گناہ ہے جیسے بتوں کا دیکھنا۔ کتاب التوحید صفحہ ۱۲
۱۲	رسول خدا کو علم غیب بھی دیا ہوا خدا تعالیٰ کا ماننا بھی برا ہے ۔ تقویۃ الایمان صفحہ ۲۶، ۲۷ سطر ۶ کتاب التوحید
۱۳	رسول خدا کا نماز میں خیال آنا، بیل، گدھے سے بھی بدتر ہے، دیکھو صراط مستقیم صفحہ ۹۳
۱۴	رسول خدا کا روضہ منور قابل گرا دینے کے ہے اگر طاقت پاؤں گا تو روضہ نبی علیہ السلام کو گراؤں گا کتاب اوضح البراہین بحوالہ رد ضلال
۱۵	عقیدہ غلط: میری لاٹھی نبی علیہ السلام سے بہتر ہے کیونکہ اس سے سانپ مارنے میں نفع لیا اور محمد مر گئے باقی نہیں رہا اس میں نفع۔ اوضح البراہین صفحہ ۱۰
۱۶	عقیدہ غلط: اولیاء، انبیاء سب نکارے ہیں۔ تقویۃ الایمان صفحہ ۲۹
۱۷	عقیدہ غلط: رسول خدا جیسا اور بھی نبی پیدا ہونا کیا مشکل ہے اور یا رسول اللہ کہنا شرک ہے تقویۃ الایمان صفحہ ۳۱، ۳۲ کتاب التوحید
۱۸	عقیدہ غلط: سب اولیاء انبیاء اس کے روبرو ذرا ناچیز سے بھی کمتر ہیں تقویۃ الایمان صفحہ ۵۵
۱۹	عقیدہ غلط: رسول خدا کے علم غیب کی کیا خوبی ہے ایسا علم تو زید عمر بلکہ ہر نبی و مجنوں بلکہ سائر

Scanned with CamScanner

	حیوانات و بہائم کے لیے حاصل ہے اور نص سے ثابت نہیں۔ حفظ الایمان صفحہ ۷
۲۰	عقیدہ غلط: رسولِ خدا کو علم ملک الموت و شیطان سے کم ہے اور یہ عقیدہ رکھے کہ نبی علیہ السلام
	کو علم ملک الموت سے زیادہ تھا اور نص سے ثابت ہے۔ براہین قاطعہ صفحہ ۵۱
۲۱	عقیدہ غلط: تقلید شخصی و میلاد مبارک و قیام وظیفہ یا رسول اللہ۔ عبد القادر جیلانی
	وسوئم و چہلم، گیارہویں پیرانِ پیر، و اسقاط میت، یہ سب شرک و کفر و بدعت ہیں۔
	لوامع الانوار صفحہ ۱۰،
۲۲	عقائد کفریات اور بھی ایسے بہت ہیں بوجہ طوالت نہیں لکھے جاتے اس تھوڑی ہی
	تحریر سے ثابت ہوتا ہے کہ اس واسطے اہل خبر لوگ ان سے کنارہ کرتے ہیں۔

سوال: ایسے طریقے والوں سے رشتہ تعلقات اور اس کے پیچھے نماز درست ہے یا نہیں؟

جواب: سنتے ہیں اور دیکھا ہے کہ ان کے پیچھے نماز درست نہیں ہے اور رشتہ ناجائز ہے۔

سوال: صرف ہم زبان کے فرمانے سے نہیں مانتے کوئی علمائے دین کی تصدیق ثبوت تو دکھایئے تاکہ قابلِ اعتبار ہو۔

جواب، دیکھئے تصدیق علمائے کرام دہلی و کانپور وغیرہ کے مفتی

محمد علی محمد شفیع دھری وال	قاضی احمد محمد نصیر الدین	فتح الدین دہلی محمد حسین صراف	علی شیداز فیض قاسم	محمد عادل حاکم محلہ شرح	محمد عمر خوشا جانباز	علی احمد از ہیبت منصور	بندہ عاصیم الٰہی بخش
قاضی احمد شیخ	محمد عبد اللہ الحسینی	محمد عبد الحق	محمد شاہست	حسین فقیر محمد	محمد نذیر	محمد اسماعیل	محمد عبد الغفور خاں
محمد قاسم	محمد عبد الغنی	محمد عبد الرؤف	عبد العزیز	احمد علی	انی عبد اللہ	سید محمد اسماعیل	بگلزار عالم
محمد محسن علی	محمد شہداد خاں	عبد الحق حافظ	ہو الحکیم الرشید	محمد عبد الکریم	محمد جی حاجی	محمد غریب الدین	محمد عبد الرحمٰن
عبد الحکیم قسمت	احمد حسن	محمد امیر الدین	کریم اللہ صاحب	محمد اسحٰق	محمد عبدہٗ	محمد ظہور الاسلام	فخر الحسن
	ذالک فضل اللہ	حافظ فتح محمد	ابوالبخشش محمد مہدی				

لیجئے جناب اور بھی دیکھئے فتوی علمائے لدھیانہ و دیوبند

عبدالرحمن پانی پت	عبد الغنی	عبد الرحمٰن	حبیب الرحمٰن	محمد یعقوب	رشید احمد	اسم احمد	محمود حسن
	محمد محمود	محمد اکبر علی	احسن الدین	حسینا	زیبا	بالسلام	

اور دیکھئے صاحب فتوی علمائے شہر اندور چھاونی

محمد رمضان	فقیر عبد اللہ	شیخ الاول محمد	محمد ہدایت علی	محمد علاؤ الدین	قاضی محمد اکرم

دیکھئے حضور فتوی علمائے دار السلام مظفر آباد

محمد احمد	محمد عبد العلی	سیف الدین خاں	محمد گوہر علی	محمد عابد حسین	احمد سعید	والی النبی	محمد حسین محمد شفیع دہلی
فدائے احمد	مولوی بلبل	محمد یعقوب	سید احمد حبیب	محمود عالم	حضرت شاہ	سعید الرحمن مجددی	محمد عبد الجبار عبد القادر خاں
سید عبد الحق	محمد عبد الحق	محمد عبد اللہ	محمد عبد الکریم	سید محمد ضیاء الحق	محمد دین	محمد اعجاز حسن	فضل محمد الرحمن خاں

سوال: اگر یہ ایک چھوٹی کتاب کے سوا ان رفتاروں کی تحریر کا ثبوت کوئی اور دیکھنا چاہے تو بڑی کتاب بنانی چاہیئے۔

جواب: ضرور دیکھئے قاعدے کی بات ہے۔

فتاوی والی کتابوں کے نام

جامع الشواہد۔ فتوی نظامیہ، عقائد وہابیہ، ظہور صداقت

فتح مبین کتاب میں چار سو چونسٹھ علمائے کی مہریں ہیں کہ وہابیوں کے پیچھے نماز درست نہیں ہے اور کتاب مفید الایمان دیکھئے۔ اور آفتاب اسلام دیکھئے اور کتابیں کتب خانہ اہل سنت و الجماعت و حزب الاحناف سید احمد لاہور سے خط کے ذریعہ منگا کر مطالعہ فرمائیں، سب کچھ روشن ہوگا۔

سوال: ایسی منکر جماعت واہل شرارت کے لیے کوئی سرکار مدینہ سے پیشگوئی یعنی ثبوت دو،
جواب: دیکھئے کتاب مفید الایمان صفحہ ۱۰، سطر ۲۰

وچ بخاری مسلم آیا سرور کل جہانے
تھوڑیاں عمراں والے نانے کوتاہ عقل دانائی
یعنی باہجھ حدیث میری دے اوہ کلام نہ کرسن
پڑھسن اوہ قرآن انہاندے سنگھوں ہیٹھ نہ جاوے
نکل جاسن دینوں جیونکر تیر کمانوں

فرمایا قوم ہووے گی آخر وچ زمانے
ہوگ زبان انہاں تے جاری قول رسول خدائی
قال قال رسول اللہ وچ ہر ہر گل دے پڑھن سن
ذرا ایمان انہاندے دل وچہ جگہ نہ ہرگز پاوے
ہرگز نہیں نصیب انہاندے بخرا دین ایمانوں

حدیث شریف، قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ یَخْرُجُ فِیْ اٰخِرِ الزَّمَانِ قَوْمٌ اَحْدَاثُ الْاَسْنَانِ سُفَهَاءُ الْاَحْلَامِ یَقُوْلُوْنَ مِنْ خَیْرِ قَوْلِ الْبَرِیَّۃِ یَقْرَءُوْنَ الْقُرْاٰنَ لَا یُجَاوِزُ حَنَاجِرَھُمْ یَمْرُقُوْنَ مِنَ الدِّیْنِ مُرُوْقَ السَّھْمِ مِنَ الرَّمِیَّۃِ

ہور حدیث شریف نبی دی ترمذی اندر آئی
بے خبراں نوں خبر نہ ہوئی ایس جماعت والی

پاک زبانوں درافشانوں حضرت نے فرمائی
منکر جیہڑے رسول خدا دے دین ایمانوں خالی

حدیث شریف: قَالَ النَّبِیُّ صَلَّی اللّٰہُ عَلَیْہِ وَسَلَّمَ اَلْسِنَتُھُمْ اَحْلٰی مِنَ السُّکَّرِ وَقُلُوْبُھُمْ قُلُوْبُ الذِّئَابِ۔ ترمذی صفحہ ۱۱ کتاب مفید الایمان

سن لو سارے مومن بھائی سرور جو فرمایا
کیہا نبی نے شکر شیریں ہوسن انہاں زباناں
مطلب ایہہ جو سدھے راہوں لوکاں نوں بہکاون
دل انہاں جیوں دل بگھیاڑاں ہوسن وچہ سختائی
ویکھ لوؤ آزما کے یارو انہاں والا حالا
حرصی بھارے لون لپاڑے ضدل مول نہ ہٹ دے
پیر فقیراں قاضیاں تائیں برا ہمیشہ کہندے

انہاں وہابیاں والا حالا ظاہر کر دکھلایا
نرمی اپنی ظاہر کرسن وچہ کلام زباناں
مٹھیاں مٹھیاں گلاں کر کے بے خبراں بھرماون
رحمت والی بوند نہ ہرگز وچہ انہاں رب پائی
مٹھے بول دلاں دے اندر گند فساد نرالا
شہر محلے فتنے پاون وسدیاں نوں ایہہ پٹ دے
دھوکا دے کر مومناں کولوں اپنا مطلب لیندے

ایسے ذکر ہیں بہت انہاندے لکھاں کیہڑے کیہڑے	انہاندے لیے ہے ایمان سلامت دُور انہاں تھیں جیہڑے

سوال: خدا تعالیٰ جزادے یہ تو خوب روشن ہوا اب یہ بتایئے کہ ان کو وہابی کیوں کہتے ہیں؟

جواب: یہ ایک شخص نجد میں ثانی شیطان عبدالوہاب ان کا نام تھا۔ ہُوا ہے۔ دراصل اس کا نام تو کوئی اور تھا اس کی آل مشہور وابی ہوا تھا۔ پس اس نے نام کا عیب مٹانے کے لیے عبدالوہاب مشہور کیا اس بیٹا جس کا نام محمد تھا۔ جس نے سرکار مدینہ کی شان میں کمی کے لفظ بہت جگہ کتابوں میں تحریر کیئے۔ وہ تحریر اس جماعت کے ہر قسم کے وہابیوں نے قبول اور پسند کی۔ دراصل یہ اس وابی اور اس کے بیٹے محمد کے تابعدار ہیں۔ اس واسطے وابی کہا جاتا ہے۔

سوال: اب کھانے کے اوپر کلام الٰہی پڑھنے کا کچھ تھوڑا سا ثبوت فرمایئے تاکہ بے خبر لوگوں کو بھی روشن ہو جائے کہ ختم دینا جائز ہے۔

ثبوت کھانے والی چیزوں پر کلام پڑھنے کا مختصر اور صحیح دیکھئے

اول: قرآن شریف فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ط

ترجمہ: اے لوگو! مسلمانو! اگر خدا کے احکام پر ایمان لائے ہو تو جس چیز حلال پر اللہ کا نام لیا گیا ہو اس میں سے کھاؤ۔ پس آپ سوچئے اللہ کی کلام یا نام سوائے قرآن شریف سے اور کیا اعلیٰ ہے۔

دوم: وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ ط

ترجمہ: جس حلال چیز پر اللہ کا نام لیا گیا ہو اس کے کھانے میں تم کو کیا عذر ہے۔

سوئم: ترجمہ حدیث شریف۔ حدیث مسلم۔ باب الایمان و بخاری و مشکوٰۃ باب المعجزات میں ابی سعید خدری و ابوہریرہ رضی اللہ عنہ سے یعنی ابوہریرہ سے ہے۔ جب غزوہ تبوک میں لوگوں کو بھوک شدید لگی تو حضرت عمر رضی اللہ تعالیٰ عنہ نے عرض کی کہ حضرت کچھ بچا ہوا کھانا لائیں آپ ان پر دُعا فرمائیں۔ پس فرمایا حضرت صلی اللہ علیہ وسلم نے، لاؤ۔ پس کچھ مٹھی چنے، کچھ کھجور، کچھ ٹکڑا روٹی۔ پس جمع ہوا کھانا دستر خوان پر تھوڑا تھوڑا۔ پس پھر دُعا کی آنحضور علیہ الصلوٰۃ والسلام نے برکت کے لیے، پھر فرمایا۔ پھر فرمایا

ڈال لو اپنے برتنوں میں سبحان اللہ اتنی برکت ہوئی کہ تمام لشکر خوب سیر ہو کر کھانا بچ رہا۔ سبحان اللہ، کچھ طریقہ اور کیا تاثیر زبان سرکار میں تدبیر کی خوب ہے۔

چہارم، دیگر بخاری شریف پارہ ۲۵ باب البدنیہ العروس میں مذکور ہے۔

کہ جب نبی علیہ السلام نے زینب کے ساتھ نکاح کیا اس وقت آدمیوں سے گھر بھرا ہوا تھا۔ آپ کی خدمت میں ایک ہانڈی لائی گئی جس میں کچھ حلوا پکا ہوا تھا۔ سو آپ نے اس حلوہ پر دونوں ہاتھ رکھ کر برکت کے لیے پڑھتے رہے اور دس دس بلا کر کھانا کھاتے رہے۔

سبحان اللہ اب مسلمانوں نے بھی قرآن کریم الحمد یا قل ہو اللہ یا کوئی اور دعا پڑھ لی تو کیا کھانا پلید یا حرام ہو گیا۔ یاد رہے فرمان حضور اے لوگو! تم بسم اللہ شریف ضرور ہی پڑھ لیا کرو۔ ان وہابیوں کا جس جگہ داؤ پڑ گیا بس یہ ہی بتایا کہ جب کھانا آئے کھا ہی لینا درست ہے۔ کوئی زندہ یا مردہ کلام الٰہی نہ پڑھے نہ سنے اچھا ان سے خدا کی پناہ۔

پانچواں اور ثبوت؛ ترجمہ عربی جب رسول خدا صلی اللہ علیہ وسلم کا فرزند ابراہیم نامی انتقال فرما گئے تو تیسرے دن ابوذر صحابی چند کھجور خشک اور دودھ جس میں روٹی جو کی تھی۔ لائے پس رسول خدا نے سورۂ فاتحہ ایک مرتبہ اور قل ہو اللہ تین مرتبہ پڑھ کر فاتحہ دیا۔ اور اپنے دونوں ہاتھ مبارک اٹھا کر چہرے انور پر پھیرے جیسا کہ اب مونہوں پر پھیرتے ہیں۔ پھر فرمایا اے ابوذر یہ کھانا لوگوں میں تقسیم کر دو۔ اے اہلِ اسلام کھانا آگے رکھ کر کلام الٰہی پڑھنا گناہ نہیں ہے۔ مستحب ہے ثواب ہے، فضیلت ہے، برکت ہے اور بہت ثبوت ہے بزرگانِ دین سے۔ یہاں پر کتاب کی طوالت کی وجہ سے لکھے نہیں جاتے۔ آپ پڑھیں اور مرنے والوں کو بخشیں ان کی نجات ہو گی آپ کو ثواب ہو گا۔

اور ذرا غور سے دیکھئے مولوی عبدالستار صاحب تفسیر یوسف علیہ السلام کے خاتمہ پر اہلِ اسلامیوں کے لیے تحریر کر گئے

دعا منگو ہیں کارن مومن کراں سوال نمانا	فاتحہ کلمہ تیرے قل پڑھ کے ختم درود پہچانا

مولانا مولوی غلام قادر صاحب خطباتِ قادری میں فرماتے ہیں

بزرگ وناندا سرور ساڈے رکھدے خیال چنگیرا
آون کرن عبادت بہتی مل دا اجر ودھیرا

ختم درود پڑھو ہر ویلے بخشو مُردیاں تائیں
دیو طعام خدا دے ناویں پاؤ حشر جزائیں

رات جمعہ دی روز جمعہ دا سب توں درجے والا
پڑھو قرآن درود نبی پر راضی رب تعالیٰ

ایہہ دن رات فضیلت والے شرف ملے درگاہوں
اوہ وہابی حال خرابی جو روکن اس راہوں

دساں اک درود پیارا شوق نہ کرجے تینوں
جیونکر خاص کتاب سند تھیں معلم ہویا مینوں

سب فضیلتاں اس دے اندر نور خزانہ بھریا
اول کسب وچہ برکت ہووے جس نے اُسنوں پڑھیا

دوجا محتاج کسے دا زندگی اندر ہووے
تیجا نزع عذاب نہ پاوے نہ سختی تھیں روے

چوتھا کلمہ ہووے زبان پر وقت نزع دے یارا
پنجواں تنگ قبر نہ ہووے نور پوے چمکارا

چھیواں خوشبو جنت والی آوے اُسدے تائیں
ستواں باجھ حسابوں اسنوں جنت ملسن جائیں

لکھ درود پیارے افضل دل دے شوق پیاروں
کرے خرید کوئی ایہہ تحفہ دنیا دے بازاروں

دیکھیں جدوں کتاب پیاری سُنیں درود پیارا
نقل کریں کسے کاغذ اوسے ویلے یارا

حفظ کریں پھر تھوڑا تھوڑا نوک زبان پکاویں
کر وضو پڑھ بعد نمازے کل مراداں پاویں

اکّی مرتبہ پڑھیں ہمیشہ وقت قائم کر کوئی
افضل فجر عشاء دا ویلا بات ختم ایہہ ہوئی

وہ درودشریف یہ ہے

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ صَلّٰی عَلَیْہِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ بِعَدَدِ مَنْ لَمْ یُصَلِّ عَلَیْہِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْہِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰی اَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْہِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا اَمَرْتَنَا بِالصَّلٰوۃِ عَلَیْہِ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ کَمَا یَنْبَغِی الصَّلٰوۃُ عَلَیْہِ ط (از کتاب تذکرۃ الواعظین)

سوال: یہ وہابی مولود شریف، فاتحہ عرس وغیرہ کو بھی بدعت کہتے ہیں خدا تعالیٰ جزا دے، جواب فرمائیے کوئی سند ثبوت علمائے دین سے مکمل دکھائیے۔

جواب؛ فاتحہ تو نام ہی الحمد شریف کا ہے جس نے الحمد شریف پڑھنے سے کسی کو روکا وہ مسلمان کیسا ہے۔ مردوں کو پڑھ کر بخشیں تو نہایت ہی ثواب ہے اور جگہ سے قرآن مجید پڑھ کر بخشو تو بھی ثواب ہے فرق اتنا ہے ایک تو الحمد شریف، قل شریف سب کو آتے ہیں۔ دوسرے فضیلت زیادہ ہے۔ دوسرے یا تیسرے دن یا روزانہ یا جب چاہو پڑھ کر بخشو۔ نہایت ثواب ہے۔ سورت یٰسین، تبارک الذی کا بڑا درجہ ہے منع کرنے والا صرف جاہل اور بے وقوف ہوگا۔

زیارت قبرستان بروز جمعہ تو نہایت ہی ثواب ہے

ماں باپ کی قبر کی زیارت حج کے برابر ثواب ہے۔ مقبول دنوں میں مثلاً عرفہ، عشرہ میں بے حد درجہ ہے۔ ہر روز قبرستان میں جا کر باوضو کلمہ شریف پڑھنا۔ سورہ کوثر۔ الہٰکم اور قرآن مجید پڑھنا بڑا درجہ ہے۔ بزرگانِ دین، اولیاء کے مزار کی زیارت کے واسطے سفر کرنا باعث ثواب ہے۔ وہاں پر ولی، بزرگوں، اولیاؤں، پیروں، فقیروں کی زیارت ہوتی ہے، جو باعث بخشش ہوتی ہے۔

اے لوگو! تم نہیں جانتے جب قبرستان میں جا کر سلام کہنا درست ہے۔ یعنی اس طرح **اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ یَا اَھْلَ الْقُبُوْرِ**۔ معلوم ہوا اگر مُردے نہ سنتے تو سلام کیوں جائز ہوتا جب اعلےٰ ادنےٰ کو سلام دینا جائز ہے تو ان کے نام پر قرآن ختم دینا کس طرح ناجائز ہوگا، نیک نیت سے تو سب کچھ جائز ہے بدنیت سے تو نیکی بھی ناجائز ہوتی ہے۔

عرض، فاتحہ یعنی جس کو قل کہتے ہیں یا ساتا، نوواں، چالیسواں نیک نیت سے کچھ کھلایا جائے یا قرآن مجید پڑھا جائے تو کیا غضب آجاتا ہے۔ بشرطیکہ اس میں شرک اور کفر نہ ہو۔ اگر مقررہ دن کے اوپر کوئی عذر کرے تو صرف بے وقوفی ہے۔

جو قل اور نوواں ہے وہ تو ایک رشتہ داروں میں تجویز اطلاع ہے۔ اس میں کیا گناہ اور جرم ہے، جو مسلمان مل کر قرآن مجید پڑھیں اور گھر والے مہمان نوازی اور غریبوں، فقیروں کو کھانا کھلائیں اور دلی مقصد بانیت تو یہ ہوتا ہے۔ اِس مرنے والے کے واسطے کچھ جاتا ہے تو بتایئے کیا بدعت اور گناہ ہے۔

توبہ وہابیوں نے کیا شور مچا رکھا ہے۔ قرآن کریم کا پڑھنا بنام مولا کھانا کھلانا بھی منع کرتے ہیں۔ مذہب سے توبہ ہی توبہ کافی ہے۔ وہابیوں کو اور تو کوئی بات نہیں آتی صرف یہ کہنے پر زور ہے۔ وہ کام بدعت، یہ کام بدعت۔ ان کو واسطے اہلِ سنت والجماعت جتنے نیک کام کریں قرآن پڑھیں، سخاوت کریں وہ تو سب بدعت اور یہ خود وہابی کفریات، لغویات خرافات جو کچھ لکھیں پڑھیں سب جائز۔

اے اہلِ اسلام مولود شریف رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم کے ذکر پیدائش کو بھی یہ بدعت کہتے ہیں۔ جس کا نام میلاد شریف کے ثواب ہونے اور مستحب ہونے کا کوئی علمائے کرام کا مکمل ثبوت دکھایئے تاکہ اہلِ اسلام میں بھی روشن ہو جائے۔

الراقم مراد بخش رانوت

فتویٰ

دیکھئے علمائے کرام مدینہ منورہ کے اسم گرامی کہ مولود شریف مستحب ہے

محمد امین حنفی	جعفر حسین شافعی	عبدالجبار حنبلی	جلال الدین سید	ابراہیم جبار	سید یوسف
سید محمد علی	عبداللہ بن سید احمد	محمد بن علی احمد	عمر بن علی	علی حریری	سید مصطفٰی
احمد سراج	حسن ادیب	ابوالبرکات	عبدالقادر شاہ	سام سید	احمد الجشی
محمد نور سلیمانی	عبدالرحیم ابرے	محمد عثمان کردی	قاسم	عبدالعزیز ہاشمی	یوسف رومی
محمد حسن دہلوی	مبارک ابن سعید	حامد	محمد بن ابن حسین	عبداللہ بن علی	عبدالرحمن الصفوی

اور بھی دیکھئے فتاویٰ مواہیر علمائے مکہ معظمہ

عبدالرحمن حنفی	احمد دلان شافعی	حسن حنبلی	محمد شرکی مالکی	عبدالرحمن حنفی	حسن طلب حنفی
سلیمان عیسیٰ حنفی	عبدالقادر شمسی حنفی	عبدالقادر خوکبیر حنفی	ابراہیم حنفی	محمد جاداللہ حنفی	احمد الراغبانی
عبدالرحمن ندی حنفی	احمد ابوالخیر حنفی	عبدالقادر حنفی	محمد سید حنفی	عبدالمطلب حنفی	احمد کمال حنفی
محمد سعید الادت	علی جودہ حنفی	عبدالحمید حنفی	حسن حرب حنفی	ابراہیم موسیٰ حنفی	احمد امین حنفی
شیخ فردوس حنفی	عبدالرحمن عجمی حنفی	عبداللہ قماشی حنفی	محمد باقی بصیل شافعی	عبداللہ مشاط حنفی	محمد سیوطی حنفی

علی رہیتے شافعی	محمد صالح شافعی ذرادی	عبداللہ ذرادی شافعی	محمد حبیب اللہ شافعی	احمد الجرادی حنفی	سلیمان عقبی شافعی
سید عمر شافعی	عبدالحمید الداغستانی	مصطفےٰ شافعی	منصور شافعی	منشاوی شافعی	محمد رومی شافعی

اور دیکھئے فتاویٰ علمائے جدہ اے مومنین ذرا غور کیجئے

احمد فتاح	محمد سلیمان	شریف حسین	محمد صالح	احمد عثمان	احمد بن عجلان
		خلیل احمد صراف			

فتاویٰ علمائے حدیدہ مہریں

محمد صدقہ	علی شاہ	علی رضائے	محمد بن داؤد	اشرف علی	عبدالرحیم محمد زینب یلی

کتاب کے خاتمہ پر بھی ختم کا ثبوت عین دیکھو

پارہ نمبر ۹ سورۃ النمل رکوع ۲ کی آخری آیت ۔ اِنَّهٗ مِنْ سُلَيْمٰنَ وَاِنَّهٗ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
اب جو ختم کے منکر ہیں ذرا غور کریں کہ یہ آیت قرآن مجید میں نہیں ہے صاف فرمان شاہ مدینہ اور جہان میں روشن ہے کہ بسم اللہ شریف طعام کھانے کے وقت پڑھو کہ کھاؤ جب حضور نے اس آیت کو جائز فرمادیا تو باقی کیا رہا۔

مثلاً نماز فرض ہے نفل کوئی جتنے زیادہ پڑھے ثواب ہے اسی طرح ایک بسم اللہ سے زیادہ قرآن مجید کوئی جتنا پڑھے ثواب ہوگا۔ جب بسم اللہ شریف پڑھتے ہیں تب بھی کھانا آگے ہی پڑا ہوتا ہے اور آیت، سورۃ پڑھنے سے ناجائز کس طرح ہو سکتا ہے۔

ختم کے منکر ناجائز کا ثبوت دکھائیں ورنہ توبہ کریں۔ جو شخص کسی کو نیک عمل سے روکتا ہے وہ شیطان ہے۔ انشاء اللہ باقی گلشن رنگیلا حصہ دوم میں خوب روشن ہوگا۔

وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلَاغ

ختم

خوشنویس: عبدالرزاق چھٹہ چوہالوی